

နေလင်း (သွား / ဆေး) စီစဉ်သည်

Crown

တေး
အိတ်

Crony

ခရိုနီ

ပိုင်ရှင်ကလေး
 နိုင်ငံရေး ဥပဒေရေးရာ
 မြန်မာ့အသံ - အထွေထွေ
 မြန်မာ့အသံ အတွင်းပိုင်း
 အထွေထွေ
 အမှတ်(၁၀၀) ၁၀ လမ်း ကော့ကရိတ်မြို့နယ်
 ယူဂန္ဓာ
 ဝေဖန်ရေး ပုံနှိပ်တိုက် (၁၃၃၆)
 တိုက်ခွဲ အမှတ် ၂၀၃-၂၀၃ ပုံနှိပ်တိုက်ဥပဒေရေးရာ
 ပုံနှိပ်တိုက်ဥပဒေရေးရာ - ၂၀၂၇၂ နှစ်
 အမှတ် - ၁၅၀၀ ကျပ်

မြတ်ဆွေ
 ပြည်စိုး
 ဒေါက်တာရန်မျိုးသိမ်း
 သစ္စာနီ
 ချစ်စံဝင်း
 သန်းစိုးနိုင်
 မင်းခက်ရဲ
 ဒေါက်တာခင်မောင်ညို
 ဦးဘုန်း(ဇာတ)
 သောင်းဝေဦး
 ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)

စိုးစံဝင်း
 အော်ပီကျယ်
 မြေဇာ
 ဘဌေးကြည်
 ကိုဇာတ်
 CMM
 သစ်ထွေး
 တော်တီဆွေ
 ကျော်သူရိန်

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP) ၈၀၀-၀၀
 ကလောင်စုံ
 ခရိုနီ
 ကလောင်စုံ - ရန်ကင်း
 ပုံနှိပ်တိုက် (၁၃၃၆)
 ၁၄၀-၈၁ : ၁၂-၇ = ၁၀-၄၂ စင်တီမီ
 (၁) ခရိုနီ

ဆောင်းပါး

● မြတ်ဆွေ	ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို ပြောဆိုပါမည်	၃
● ပြည်စိုး	ခရိုနီ	၁၀
● ဒေါက်တာရန်မျိုးသိမ်း	အပျိုရည်ပျက်မှာ ကြောက်သောခရိုနီများနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး	၂၀
● သစ္စာနီ	ခရိုနီဝိဘောလ	၃၃
● မင်းခက်ရဲ	ခရိုနီ ခရိုနီ ခရိုနီ ခရိုနီကလေး	၈၈

● ဦးဘုန်း (ဇာတ)	ကျောက်တောင်ပုလဲ	၆၇
● သောင်းဝေဦး	ကြွခဲ့ဖူးသောခရိုနီများအကြောင်း	၁၀၃
● ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)	မြင်းခိုင်းဆိုတာ စက်သတ်ထားနိုင်မှ	၁၂၅

ကာတွန်း

● စိုးစံဝင်း		၇
● အော်ပီကျယ်		၁၀
● မြေဇာ		၃၀
● ဘဌေးကြည်		၃၇
● ကိုဇာတ်		၅၄
● CMM		၆၅
● သစ်ထွေး		၈၁
● တော်တီဆွေ		၉၄
● ကျော်သူရိန်		၁၀၀

မြတ်ဆွေ

ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို ပြောဆိုပါမည်
 "ခရိုနီ"

ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို ပြောဆိုပါမည် “ခရိန်”

“ခရိန်”ဟူသောအသံကို သည်ဘက်ခေတ်မှာ တော်တော် ကြားလာရပါသည်။ သည်ဘက်ခေတ်ဆိုသည်မှာ မတေးကွာလှပါ။ တပ်မတော်အစိုးရနှင့် ဒီမိုကရေစီဖော်ဆောင်မည့် အစိုးရတို့ ကြားကာလ ဟုဆိုသော် ရမည်ထင်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်လေးငါးဆယ်လောက်ကတော့ ခရိန်ဆိုတာ မကြားရပါ။ သည်ဘက်ခေတ်မှာမှ ဘာကြောင့် ခရိန်ကို ခံတွင်းတွေ့နေကြ သလဲဆိုတာ စူးစမ်းလေ့လာမိပါသည်။

ခရိန်ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ် အတိအကျကတော့ သည်လိုဖြစ်ပါ၏။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာအဘိဓာန်ထဲမှာ ကြည့်မိပါသည်။

Crony - မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း၊ မိတ်ဆွေရင်း၊ မိတ်ဖက် စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယခုအခါသုံးစွဲ နေကြသော ခရိန်ဆိုသောစကားလုံးကို မည်သူကစတင်သုံးသလဲတော့

ပန်းမျိုးတစ်ရာစာပေ

မြတ်ဆွေ

မသိပါ။ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်သုံးစွဲခြင်းမဟုတ်ဘဲ သွယ်ဝိုက်သော အဓိပ္ပာယ်ပါနေသည်ဟုယူဆပါသည်။

တစ်ချိန်တုန်းက ‘ဘုဇွာ’ ဟူသော စကားလုံး ခေတ်စားခဲ့ပါ၏။ ယခုတော့ဘုဇွာကိုစိတ်မဝင်စားကြတော့ပါ။ ဤတွင်ခရိန်စကားလုံး၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ယူလို့မရ၊ သွယ်ဝိုက်ယူထားပုံရပါသည်။ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် အကျိုးပြုနေသော မိတ်ဆွေများ၊ ပုလင်းတူ ဘူးဆီဆိုသော ခပ်ပျက်ပျက်စကားလုံးမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ခရိန်ဟူသည် တစ်ဦးချင်းငွေကြေးချမ်းသာသူမဟုတ်၊ ဘိုးဧည့် ဘောင်ဆက် ချမ်းသာလာသူမဟုတ်၊ တစ်စုံတစ်ရာ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းတို့၏မစေမှုကြောင့် ချမ်းသာကြီးပွားလာသူကို ခရိန်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤတွင် ဘယ်လိုမိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ရှိလို့လဲဟု မေးရာ ရှိပါ၏။

တရားဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်စသည့် တို့ မထွန်းကားခင်ကာလများက လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူ (ဝါ) အာဏာရှိသူတို့၏ အကူအညီဖြင့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်ကြသည်။ မြေပေါ်မြေအောက်ရှိ သယံဇာတတွေတူးဖော်ကြ ထုတ်လုပ်ကြ၊ ရောင်းဝယ်ကြနှင့်စီးပွားဖြစ်ထွန်း ကြသည်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးများ၊ မြေယာလုပ်ငန်းများကို လည်း လုပ်ပိုင်ခွင့်ရကြသည်။

သည်လိုအကျိုးစီးပွားများရှိသော လုပ်ငန်းအရပ်ကို မိမိတစ်ဦး တည်းလုပ်မရ၊ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းရှိမှ ဖြစ်သည်။ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းမှာလည်း အပြန်ပြန်အလှန်လှန်ဖြစ်သည်။ မြှုပ်ဆိုရလျှင်တော့ အာဏာရှိသူ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတို့၏ ကြည့်ရှုမစေမှုမရသူများဟု ဆိုရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ခရိန်ဖြစ်လာသော သူများသည် မြေနေရာကောင်းများကိုပိုင်ဆိုင် ကြသည်။ လုပ်ကွင်းလုပ်ကွက်လုပ်ငန်းကြီးမှန်သမျှပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ သူတို့အစွမ်းအတောင့်တည်းနှင့်မဟုတ်၊ အပြန်အလှန်သဘော ရှိလေသည်။

အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာသော ခရိန်အမည်ရ လုပ်ငန်းရှင်များကလည်း တိုင်းပြည်အတွက် လိုအပ်သော အလှူဒါနကို တစ်ပြန်ပြန်လည်ပြုကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ခရိန်ဆိုသည်မှာ လူဆိုးများမဟုတ်ပါဟု ပြောလို့လည်း ရလေသည်။ မိမိအကျိုးအတွက် စေးမူးစားလည်း လုပ်တတ်လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ခရိန်ဟူသောစကားလုံးကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရာ၌ အဘိဓာန်တစ်ခုတည်းနှင့်မပြီ။ ခေတ်ကာလ ခေတ်သဘာဝတို့နှင့် ခြံငုံခြုံ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဖို့လိုသည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဘယ်သူဘယ်ဝါတွေက ခရိန်တွေပါဟု မပြောလိုသော်လည်း နံနက်ခင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်သွားလျှင် အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေအချို့သည် ယနေ့ခေတ်ပေါ်ဂျာနယ်များကို ကိုင်ပြီး ဆွေးနွေးဝေဖန်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့က ဘယ်လိုကြီးဌာန၊ ဦးစီးဌာနကိုဘယ်လောက်လှူသလဲ၊ သူတို့အကျိုးရှိလို့ လျှာနှိုင်းတာပေါ့၊ သိန်းလေးရာဆိုတာနည်းသလား ... စသည် စသည်ဖြင့် ...။

ဤတွင် ခရိန်ဆိုသည်မှာ ငွေများစွာရအောင်စွာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အများအကျိုးရှိရာရှိကြောင်းလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှပြန် အကျိုးပြုသူများဟု ကျွန်တော်တွေးမိပြန်သည်။

“ခရိန်တွေကိုမယုံနဲ့၊ သူတို့က လှူစေရအဖို့အစည်းတွေထဲကို အတင်းတင်လာကြပြန်ပြီ...” ဟူသော အသံများလည်း ကြားရပြန်သည်။ (မကျေမချမ်းသံ)

သူတို့လှူရင်လက်ခံရမှာပဲ၊ တရားဥပဒေက သူတို့ကို ဘယ်လိုမှ ပြစ်ဒဏ်မပေးဘဲ ကိုယ့်အဆိုးအခြတ်နဲ့ ပယ်ဖြစ်လို့မရဘူးဆိုသော အသံလည်းထွက်လာသည်။ (ကျေနပ်သံ)

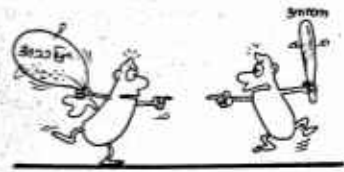
ပန်းမျိုးတစ်ရာစာပေ

သည်တော့ ခရိုနီဟူသည် လူကောင်းလော၊ လူဆိုးလော၊ လူဆိုးမဟုတ်သည်ကတော့သေချာသည်။ သူက မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ဖြစ်သလိုမိတ်ဆွေရင်းချာများကိုလည်းရှာဖွေစည်းရုံးတတ်သည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိတ်ဆွေအချို့သည်လူပုဂ္ဂိုလ်အမည်မှာမ ဖော်ကာ ခရိုနီတွေပဲဟု ပြောသည်ကိုလည်းကြားဖူးပါသည်။

ဤတွင် ခရိုနီဆိုသူများကား အလွန်လည်ဝယ်သူများ၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအထိ ကြေညက်သူများဖြစ်သည်ဟုရှုကား ကောက် ချက်ချရမည်သာဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို ပြောဆိုလိုက်ချင် ပါသည်။

သူတို့ကား အာဏာပိုင်ဆိုသူများကိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်၊ ရေလိုက်ငါးလိုက်ဆက်ဆံတတ်လေရာ လူညံ့များမဟုတ်သည်ကတော့ သေချာပါ၏။ ခရိုနီ၏အဓိပ္ပာယ်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝဖွင့်ဆိုကြပါကုန်။

ပန်းပိုးတစ်ရာစာပေ

ပြည်စိုး

ခရိုနီ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရပ်သားအစိုးရပြောင်းလဲတာဝန်ယူသည့် ကာလနောက်ပိုင်းမှစ၍ ခရိုနီ (Crony) ဆိုသော ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်း အတော်လေး ရေပန်းစားလာသည်ကိုတွေ့ရှိနေရ၏။

ဤသို့ဆိုပါက ခရိုနီ၏အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်သဘောပေါက်ရန်ရှိပေသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ခရိုနီဆိုသည် မှာ အာဏာပိုင်များက မိမိနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူများကို ဘက်လိုက်ခြင်း၊ ဦးစားပေးခြင်း၊ အခွင့်အရေးပေးခြင်းတို့ကို ဆိုလိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရည်အချင်းကို အလေးအနက်မစဉ်းစားဘဲ လက်သင့်ရာကိုခေါ်၍ အသုံးပြုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤစနစ်သည် အရည်အသွေးပြည့်ဝသောသူများကို စနစ်တကျ ခေါင်းခေါက်ရွေးချယ်သော စနစ် (Meritocracy) နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပေသည်။ (ဥပမာ-စင်ကာပူ)

ခရိုနီစနစ်၏ အခြေခံမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိမှုသည်သာ အဓိကဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး ခရိုနီစနစ်၊ စီးပွားရေးခရိုနီစနစ်၊ အရင်းရှင် ခရိုနီစနစ်ဟူ၍ ကျင့်သုံးနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိနေရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ခရိုနီ (Crony)ဆိုသော ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းကို ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တွင် ၁၈ ရာစုကစတင်သုံးစွဲခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ ဂရိစ်ဘာသာ (Chronos)မှဆင်းသက်ပြီး ရေရှည်ကာလ (Long-term)ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရရှိသည်ဟုဆိုပါသည်။

အစိုးရအဖွဲ့များနှင့်ပတ်သက်ပြီး ခရိုနီကိစ္စအခွပ်ခွဲခံရဆုံးဖြစ်၏။ အစိုးရဝန်ထမ်းများ၊ ရုံးတွင် ငွေကြေးသုံးစွဲမှုများကို မလွှဲမသွေဖြုတ်လုပ်ရသည် ဖြစ်ရာ များသောအားဖြင့် အုပ်ချုပ်မှုအပိုင်းတွင် ထင်သာမြင်သာ (Administrative Transparency) မရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အချို့သော ဌာနများသည် ငွေစာရင်းပြုစုသည့်လုပ်ငန်းနှင့် ကန့်ထိရက်ပေးသည့် လုပ်ငန်းများတွင် အပေးအယူဖြုတ်ပေးကြသည်။ ဤသည်မှာ အစိုးရ ခရိုနီစနစ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

နိုင်ငံရေးသမားအချို့သည် ယင်းတို့၏ဝန်းကျင်တွင် ယင်းတို့နှင့် နီးစပ်သူများဖြင့် ဝန်းရံထားပြီး ကိုယ်ကျွမ်းစီးပွားအတွက် ကွန်ယက်ဖွဲ့စည်း ထားလေ့ရှိသည်။ အချို့တို့ အခွင့်အာဏာရှိသော ရာထူးနေရာများတွင် ခန့်ထားခြင်းပြုသည်။ အချို့ကို ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ဘက်လိုက်ပြီး ကန့်ထိရက်မှုများ ချပေးတတ်သည်။

မိမိတို့ကိုယ်ကျွမ်းအတွက်ကိုသာ ကြည့်ပြီး လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်သောနေ့စွဲဖြစ်၍ အစိုးရ၏ အများပြည်သူဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ သည် အရည်အသွေးအလွန်ညံ့ဖျင်းကာ အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။

ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍတွင် သူ့အပိုင်းနှင့်သူ ခရိုနီစနစ်ကျင့်သုံးကြသည် ကို တွေ့ရှိရ၏။ လုပ်ငန်းရှင်အများစုလုံး ပူးပေါင်းပြီး လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ရန် နီးစပ်ခြင်းပြုကြသည်။ အခြားနိုင်ငံများတွင် ဤသို့သော စုစည်းခြင်းကို Golden Circle ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ လုပ်ငန်းရှင်အများစုလုံး ကွန်ယက်ဖြန့်ခြင်းနှင့် ခရိုနီစနစ်ကျင့်သုံးခြင်းကို နယ်မြားသတ်မှတ်ရန် မလွယ်ဟုဆိုကြသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပိုင်းတွင် ခရိုနီကျင့်သုံးခြင်း သည် ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် (Market Economy) ၏ ကျင့်ဝတ် (Ethics) များကို မျောက်မျက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။

အရင်းရှင်စီးပွားရေးစနစ်၏ ခရိုနီအလေ့အထကို အလွန်တော် ဖြောင့်မှန်ကန်သော တရားရေးစနစ် (Legal System) ဖြင့်သာ ထိန်းကျောင်းနိုင်မည်ဟုဆိုပါသည်။ အချို့သောနိုင်ငံများ၏ တရားရေး စနစ်များမှာ အာဇာနည်ပြီး ယင်းတို့ကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင် အကျင့်ဖျက် နေသူများဖြစ်နေတတ်သည်။

ခရိုနီစနစ်ကို ကျင့်သုံးနေသည့်နှင့်အမျှ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး ဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများရှိလေရာ တိုဆုံးရှုံးမှုများကို ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းက သာလျှင် ခါးစည်းခံရလေတော့သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပိုင်းတွင် အခွင့်အလမ်းများ လော့ပါးသွားခြင်း၊ ဈေးကွက်အတွင်း ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ကိုင်မှု အားနည်းသွားခြင်း၊ စားသုံးကုန်များ၏ ဈေးနှုန်းများမောင်းကြဲခြင်း၊ စီးပွားရေး စွမ်းဆောင်ရည်ကျဆင်းခြင်း၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ယုတ်လော့ သွားခြင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် လုပ်ရပ်ကိုင်ရပ် စိတ်လော့ပါးသွားခြင်းတို့သည် ခရိုနီစနစ်ကြောင့် ရရှိလာသော ရလဒ် များဖြစ်၏။

စီးပွားရေးမျက်နှာစာတစ်ခုလုံးတွင် အာဏာရှိမှုများ၏ လက်သပ် မျှေးထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကသာလျှင် ဩဇာသက်ရောက်ပြီး ခိုးဖိုးထားလေ တော့သည်။ ပြည်သူပိုင်ကဏ္ဍ၊ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍတွင် ခရိုနီစနစ်ကို ကျင့်သုံးရင်း ခရိုနီယဉ်ကျေးမှုသည် အမြစ်ခွဲသည်ထက် နှံ့လာလေတော့ သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ခရိုနီစနစ် မကင်းသဖြင့် ယခုအခါ သတင်းအချက်အလက်မီဒီယာများတွင် အတော်လေးပွင့်လင်းလင်း ရေးသား နေကြသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ လွန်ခဲ့သော အစိုးရလက်ထက် နှစ် ၂၀

ခန့်တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် အစိုးရအာဏာပိုင်များနှင့် ပူးပေါင်းပြီး ဥစ္စာအကြွယ်ဝမှုခံသာလာခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ ထိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် စီးပွားရေးမျက်နှာစာတစ်ခုလုံးလိုလို ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ကြသည်။

အစိုးရသစ်တက်လာသည့်အခါ နိုင်ငံရေးနည်းဗျူဟာများလည်း ပြောင်းလဲခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ခရိုနီများကလည်း ကစားကစားအသစ်နှင့် လိုက်လျောညီထွေပါဝင်ခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အချို့က အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများတွင် ပါဝင်ခွင့်ရရှိကြပြီဟုဆိုပါသည်။

နိုင်ငံခြားမှ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများကလည်း ရေရှည်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း မြစ်ပေါ်နေမှုများကို စူးစမ်းလေ့က်ရုံကြကုန်၏။ အချို့ကချက်ချင်းမဝင်ရဲသေး။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည်ဆိုပါက ခရိုနီများ၏ အကူအညီ မလွဲမသွေလိုအပ်လိမ့်မည်ဟု ခံယူထားကြသည်။ ခရိုနီ၏လက်ထဲတွင်သာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်သော မြေ၊ အဆောက်အအုံ ဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့် စီးပွားရေး သယ်စာကုန်များရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော့။ ထို့ပြင် ဆုံးဖြတ်ချက် မှတ်ပေးနိုင်သော (Decision Maker) များနှင့် ဆက်သွယ်ပေးနိုင်သူများမှာလည်း ယင်းတို့အများစု လက်ထဲတွင်ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။ ခရိုနီများသည် အစိုးရပိုင်းကိုသာမက အလားအလာရှိသော အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးပါတီများကိုလည်း ချဉ်းကပ်လျက်ရှိနေကြသည်ဟုဆိုပါသည်။

အမေရိကန်အစိုးရပိုင်းကလည်း ခရိုနီများ၏ တန်ဖိုးထွားပုံကို သိရှိပြီးဖြစ်သည့်အလျောက် လုပ်ငန်းလုပ်ဟန်များပြောင်းလဲသည့်ကြောင်း ဆွေးနွေးလျက်ရှိသည်ဟုဆိုပါသည်။ စီးပွားရေးဝတ်ဆံများကို ပယ်ဖျက်/ရှုပ်သိမ်း/လျှော့ချခြင်းကြောင့် ပြည်သူများ အကျိုးစီးပွားမမြစ်ထွန်းဘဲ လက်တဆုတ်စာ လူများသာ တောင်းစားမည်ကို မလိုလားဟုသိရသည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ခရိုနီစနစ်သည် မိတ်ဆွေအရင်းအမြစ်

ပန်းဖြူတစ်ရာစာပေ

များကို ဘဏ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ခရိုနီစနစ်ကျင့်သုံးခြင်းကို နိုင်ငံမရွေး၊ လုပ်ငန်းကဏ္ဍမရွေး တွေ့ရှိနိုင်သည်။ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများတွင်ဖြစ်စေ၊ လွတ်လပ်ခြင်းမရှိသေးသော နိုင်ငံများတွင်ဖြစ်စေ အခွင့်အလမ်းရပါက ကျင့်သုံးကြသည်သာဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်ကျင့်သုံးသောနိုင်ငံများတွင် အများဆုံးတွေ့ရှိရတတ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ထူထောင်ကာ မူလနိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျော့ဝါရှင်တန်သည်ပင်လျှင် ယင်းသမ္မတဖြစ်သည့်အခါ Alexander Hamilton ကို ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးခန့်အပ်ခဲ့သဖြင့် ဝေဖန်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဂျော့ဝါရှင်တန်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ သူရဲကောင်းဖြစ်သည်။ Alexander Hamilton သည် အမေရိကန်လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲအတွင်း ဝါရှင်တန်၏ လက်ထောက်အဖြစ် ကြာမြင့်စွာတာဝန်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဤသို့ ဝေဖန်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ဣန္ဒြေမြန်မာနိုင်ငံများဖြစ်သော တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံများတွင်လည်း ခရိုနီစနစ် ကျင့်သုံးမှုများကို တွေ့ရှိရသည်ဆို၏။ တရုတ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးကာလနောက်ပိုင်းတွင် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းစစ် အဆင့်မြင့်ရာထူးများတွင် ဣန္ဒြေမြန်မာပါတီခေါင်းဆောင်များနှင့် ရင်းနှီးသူများကို တာဝန်ပေးခန့်အပ်သည်ဆို၏။ ထိုနည်းတူဆိုဗီယက်စုများတွင်လည်း Nomenklatura စနစ်ကို ကျင့်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ထိုစနစ်မှာ တရုတ်ဣန္ဒြေမြန်မာပါတီနည်းတူ ဆိုဗီယက်ပါတီအကြီးအကဲများနှင့် နီးစပ်သူများသာ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းအကြီးအကဲရာထူးများတွင် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်ဟုဆိုပါသည်။

ခရိုနီစနစ်သည် စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းနယ်ပယ်များတွင် ကူးစက်ပြီး အပြန်အလှန်အထောက်အပံ့ပြုလျက်ရှိ၏။ Asian Financial Crisis ၏ အဓိကတရားခံသည် ခရိုနီစနစ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြသည်။

ပန်းဖြူတစ်ရာစာပေ

စီးပွားရေးကဏ္ဍမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ငွေဖြင့်ပေါက်၍ နိုင်ငံရေးအာဏာကို ရယူရန် ကြိုးပမ်းကြသည်။ နိုင်ငံရေးကဏ္ဍမှ ပုဂ္ဂိုလ်များက ရသည့်ငွေဖြင့် အာဏာရရှိရေးကို အသုံးပြုကြသည်။ ဤနည်းဖြင့် စီးပွားရေးပိုင်းမှ ခရိုနီများသည် အစိုးရပိုင်းတွင် ဩဇာသက်ရောက်မှုကြီးထွားလာလေတော့သည်။

ကဏ္ဍတိုင်းတွင် ယဉာဏ်များလက်ခံထားသော အဆင့်အတန်းမြင့်မားသည့် ကျွန်ုပ်တို့ (Ethics) များရှိနေသည်သာဖြစ်၏။ ထိုကျင့်ဝတ်များကို ဖောက်ဖျက်၍ လူသိရှင်ကြားဖြစ်လာသောအခါ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အဖွဲ့အစည်းသည်လည်းကောင်း အရှက်တရက်အကျိုးခံစားရသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အကျိုးစီးပွားများ အလွန်ကြီးမားသောအဖျက်အစီးများဖြစ်ပေါ်စေသည်။

ယခုအခါ မီဒီယာလွတ်လပ်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုနိုင်ခွင့်တို့အပြင် အင်တာနက်၊ လူမှုရေးမီဒီယာအပိုင်းမှလည်း Facebook စသည်တို့ထွန်းကားလာပြီဖြစ်ရာ ခရိုနီတိုက်ဖျက်ရေးတွင် ထက်မြက်သော ကိုရိုယာများဖြစ်လာတော့သည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင် အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် အကျင့်ဖျက်မှုများကို အမည်နှင့်တကွ ပြည့်စုံစွာဖော်ပြနေရာ အစိုးရက ဆင်ဆာလုပ်ရသည်အထိ အခြေအနေရောက်ရှိခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတဦးသိန်းစိန် မေလ ၂၇ ရက်နေ့က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ အလုပ်သဘောအလည်အပတ်ရောက်ခိုက် စားပွဲပိုင်းဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုတွင် သမ္မတရုံးသည် လွှတ်တော်နှင့်ပူးပေါင်း၍ နိုင်ငံတကာစံနှုန်းနှင့်ကိုက်ညီမှုအပြင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အကျိုးရှိစေမည့် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေပါကြောင်း၊ လက်ရှိအခြေအနေတွင် ပိုမိုပွင့်လင်းပြီး တာဝန်ခံမှုရှိသော၊ တရားဥပဒေနှင့်အညီ လွတ်လပ်သော၊ ရှင်းလင်းလွယ်ကူသော လုပ်ငန်းလုပ်ဟန်များနှင့်

လုပ်ငန်းစဉ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့သည်ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့အပြင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ခုံသမာဓိစီရင်ဆုံးဖြတ်မှုစနစ်ကို နိုင်ငံတကာစံနှုန်းများနှင့် ကိုက်ညီစွာဆောင်ရွက်နေပါကြောင်းနှင့် နယူးယောက်ပဋိညာဉ်အဖွဲ့ကိုလည်းဝင်ရောက်ရန် ဆောင်ရွက်နေပါကြောင်းလည်း ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။

နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံလိုသူများအတွက် စိတ်အားတက်စရာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ခရိုနီစနစ်ကို တိုက်ဖျက်ရာတွင် ကောင်းမွန်သော တရားရေးစနစ်သာမက လူကောင်းလူတော်များကို စိစစ်ရွေးချယ်တာဝန်ပေးနိုင်ရန် လည်း အထူးအရေးကြီးပေသည်။

အစိုးရဌာနအားလုံးမှ တာဝန်ရှိသူများအနေဖြင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးကို ဦးထိပ်ထားပြီး နိုင်ငံရေးအသိစိတ်ဓာတ်ရှိရှိဖြင့် ခရိုနီတိုက်ဖျက်ရေးတွင် အဓိကနေရာတွင်ရှိနေသည်ကို သတိချပ်ဖို့လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အစိုးရ မဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်း (NGOs) များနှင့် လူထုအဖွဲ့အစည်း (Civil Society) တစ်ရပ်လုံးကလည်း ကျရာကဏ္ဍမှ ပါဝင်ရန်လိုအပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြည်စိုး

ဒေါက်တာရန်မျိုးသိမ်း

အပျိုရည်ပျက်မှာကြောက်သော
ခရီးခိုများနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး

ယုံမျိုးတစ်ရာစာပေ

အပျိုရည်ပျက်မှာကြောက်သော ခရီးခိုများနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး

ခရီးခိုတို့ အပျိုရည်ပျက်မှာကြောက်သည်ဟုဆိုလျှင် ယုံတမ်း
ကောင်းခြင်းမည်း၊ ခေတ်ကပြောင်းလာသည့်အလျောက် ခရီးခိုတို့သည်
ခရီးခိုဆိုသော ဝေါဟာရကို စက်ဆုပ်လာကြသည်၊ နှံ့များလာကြသည်။
သူတို့၏ ခေတ်ပြိုင်ဘဝများကို အပျိုရည်ပျက်ခေတ်မည့်ခရီးခို တံဆိပ်ကပ်
ခြင်းကိုရိုးရိုးခြင်းနှင့်အတူ ဆေးပြီးတိုအံ့ဖို့ တိုရင်တုန်ပန်းတုန် စမ်းသပ်
လာခဲ့ကြသည့်အလျောက် ပြည်သူလူထုအပေါ် ဩဇာတိက္ကမကြီးသူတို့ကို
ချဉ်းကပ်လျက်၊ အရိပ်ကိုမိလုံလျက် သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို
ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ်ကို မျှော်ကြည့်ခြင်းနှင့်အတူ ကတုန်
ကယင်၊ ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိအခြေအနေမှ အပြန်ဆုံး ရုန်းထွက်လာ
နိုင်ဖွယ်ရှိနေသည်။

ခရီးခိုတို့သည် ခေတ်ပျက်၊ စနစ်ပျက်၊ မီးကျိုးမောင်းပျက်ခေတ်
တွင် ဆုပ်ချုပ်သူ၊ အာဏာပိုင်တို့နှင့်ပေါင်းသင်းနှီးနှောလျက် မိမိနှင့်မိမိ
မိသားစုအကျိုးအတွက် ပြည်သူလူထု အများစုကြီး၏အကျိုးကို တောင်းပြီး

ယုံမျိုးတစ်ရာစာပေ

တိုင်းပြည်၏ သယံဇာတ သို့မဟုတ် ဘဏ္ဍာငွေတို့ကို နည်းလမ်းပေါင်းစုံ နှင့် ကိုယ်ကျွမ်းစီးပွားအတွက် စီးပွားရှာခဲ့သူများဖြစ်သည်။ ခရီးတို့၏အမြင် မှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဥပဒေပြုရေးမဟုတ်ဘဲ နှစ်ရပ်တွင် အရေးပါးအရာ ရောက်သူများ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်သူများ၊ ပြည်သူလူထုအပေါ်ဩဇာ လွှမ်းမိုးနိုင်သူများကို ချဉ်းကပ်လျက် စီးပွားရေးတွင် ဦးစားပေးမှု၊ လက်ဦးမှု တို့ကိုရယူကာ ပြိုင်ဘက်တို့ထက် နှုတ်စားပေးသောအောင် စီးပွားရှာရေးပင် ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့သမိုင်းခေတ်တလျှောက် စီးပွားရေးပတ်ဝန်းကျင်များတွင် လည်း ခရီးနီအဆက်ဆက်တို့ တွင် ကျယ်ခဲ့ကြသည်။ ခေပလခရီးနီ၊ ဒီအက်စ်ဆိုင်ခရီးနီ၊ မဆလခရီးနီ၊ ဦးဝင်းခရီးနီ၊ တပ်ခရီးနီ၊ အရပ်ခရီးနီစသဖြင့် အမည်အမျိုးမျိုး၊ အပြားပြားတို့သည် သမိုင်းခရီးရှည်တလျှောက် ပြည်သူ လူထုအကြားအမည်ပေါက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ကာလများတွင် မြန်မာပြည်သူလူထုသည် ခရီးနီများ၏ အာဏာပိုင်တို့နှင့် လုံးလားထွေးလား၊ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်စီးပွားရှာမှု ဇာတ်လမ်းတွဲများကို နားနှင့်မဆုံးအောင် ကြားသိခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူလူထုအများစုကြီး သည် ထိုထိုသော ခရီးနီများကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြသည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်အလွန် မြင်မှာနိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲနှင့်အတူ ခရီးနီများသည်လည်း အသွေးအရောင်ပြောင်းလဲဖို့အားထုတ်လာကြသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ခရီးနီများသည် ခေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို စိတ်ဝင်စားချဉ်း ကပ်လာကြသည်။ ၈၈ မျိုးဆက်အဖွဲ့ကို စိတ်ဝင်စားချဉ်းကပ်လာကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် တိုင်းသို့ပြည်သို့ခရီးနီကြီးများ၏ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးအင်အားစုများအပေါ် ရုတ်ခြည်းသဘောထားပြောင်းချဉ်းကပ် လာမှုကို တိုးတက်မှုဟုပင် အမျှတကောက်ချက်ပြုလာကြသည်။ ခရီးနီကြီးများ၏ ချဉ်းကပ်မှုတွင် သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအများအပြား ပါဝင်မည်မှာမငြင်းနိုင်သောအချက်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထုအကြားတွင်

လူရာဝင်လိုသည်။ နိုင်ငံတကာတွင် လူရာဝင်လိုသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူလူထုနှင့် နိုင်ငံတကာအပေါ် ဩဇာတိက္ခမကြီးသူများကိုချဉ်းကပ် ထိတွေ့ လျှော့နည်းပေးကမ်းသည်။

ခေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ၈၈ မျိုးဆက်များအပါအဝင်အတိုက် အခံအင်အားစုများဘက်ကလည်း တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးအများစုကို ထိန်းချုပ်ထားပြီးတိုင်းပြည်၏ ချမ်းသာမှုအများစုကို လက်ဝယ်ရထားသည့် ခရီးနီကြီးများကို တိုင်းပြည်နှင့်ပြည်သူလူထုအတွက် စနစ်တကျပြန်အသုံးပြု လိုသည့်အဖွဲ့ကြီးမားပုံရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခရီးနီပြန်လည်ထူထောင် ရေးကို အတိုက်အခံတို့ကစိတ်အားထက်သန်ကြပုံရသည်။ လက်တွေ့တွင် အတိုက်အခံများဘက်၌ ဗျူဟာ၊ စည်းစနစ်၊ နည်းလမ်းအပိုင်းများတွင် အားနည်းချွန်နဲ့နေသည့်အလျောက် ခရီးနီပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်မည် ဆိုလျှင် မည်ရှိမည်မှထိရောက်ဖွယ်ရှိသည်မှာ မေးခွန်းထုတ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ စီမံချက်၊ ဗျူဟာအားနည်းသော အတိုက်အခံတို့ကို ထိတွေ့ချဉ်းကပ် နေသည့် ခရီးနီကြီးများသည် ဗျူဟာပြောက်စနစ်တကျချဉ်းကပ်နေပုံရပြီး အတိုက်အခံများအကြား အတွင်းလူ၊ အပြင်လူများကိုရွေကြေးဖြင့်ဖျော့ဖြူ တည်ဆောက်ထိုးစောက်နိုင်လောက်သည့် အငွေအသက်များကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တိုင်းသည် ခရီးနီမဟုတ်သည့်အပြင် ခရီးနီ တိုင်းသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့်ဥရောပသမဂ္ဂတို့၏ စီးပွားရေး ခဏ်ခတ်ပိတ်ဆို့မှုစာရင်းဝင်သူများမဟုတ်ကြပေ။ တစ်နည်းဆိုသော် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့်ဥရောပသမဂ္ဂ၏ ဒဏ်ခတ်ပိတ်ဆို့မှုတွင်စာရင်း မပေါက်သူများကို ခရီးနီမဟုတ်ဟု တာဝန်ချ မယတ်မှတ်နိုင်ပါ။ ခေတ် အဆက်ဆက်အာဏာပိုင်တို့နှင့် လုံးထွေးပေါင်းသင်းပြီး အချိန်တိုအတွင်း ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသူများ(သို့မဟုတ်) ခေတ်ပျက်သူဌေးများသည် ခရီးနီများဖြစ်သည့်အလျောက်မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ကျိုးကျက်မျိုးသာ

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေစာပေ

လာသော သူဌေးသူကြွယ်ကြီးတိုင်းကို ခရီးနီဟု အကြမ်းဖျင်းအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရမည်ပုံ ပေါက်နေသည်။

ခရီးနီတိုင်းသည် ဆိုးရွမ်းသူများမဟုတ်သော်လည်း သားချော တေးကို ယဉ်ပါးသူများဖြစ်သည်။ သံမဏိနှင့်တူသူများ၊ ကြမ်းတမ်း စက်ထန်သူများ၊ မာကျောပြင်းထန်သူများကိုပင် အရည်ပျော်အောင် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် ခေတ်သစ်ခရီးနီများ၏ အစွမ်းကို လျှော့တွက်မည်ဆို လျှင် လျှော့တွက်မိသူသာ သမိုင်းတွင်တရားမဲ့ ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသည် ကိုလည်း မမေ့လျော့အပ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ခရီးနီများကို သီးခြားစီအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆို၊ အစုအဖွဲ့ခွဲရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါအစုအဖွဲ့အလိုက်ခြားနားသော လုပ်ငန်းစဉ်များကိုချမှတ်ပြီး ခရီးနီအသွင်ကူးပြောင်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပုံဖော်ရမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးနီတစ်ဦးချင်းစီအလိုက်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည့် အစီအစဉ်မှာ ခြားနားနိုင်သည်။

တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးအများစုသည် ခရီးနီများ၏လက်ထဲတွင်ရှိ နေပြီး နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအများစုသည် တရားဝင်စာရင်း မပေါက် သေးသောခရီးနီများထံသို့လည်းကောင်း၊ ခရီးနီကြီးများ၏ပုံချက် ကုမ္ပဏီများထံသို့လည်းကောင်း စီးဝင်နေသည့်အလျောက် တိုင်းပြည် စီးပွားရေးသည် ခရီးနီအရိပ်အောက်၌လှုပ်ရှားနေရသည့်အသွင်ဆောင်နေ သည်။ ခရီးနီကြီးများသည် ရှိရင်းစွဲလုပ်ငန်းများကို လျှော့ချလိုက်လျှင် သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးနီကြီးများ၏ ငွေကြေး ပိုင်ဆိုင်မှုများကို နိုင်ငံခြားဘက်များသို့ စာရင်းလွှဲပြောင်းအပ်နှံလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည်၏စီးပွားရေးသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားနိုင်သည်ဟုနိုးရိမ်သုံးသပ်မှု အချို့ရှိသကဲ့သို့ ပြည်တွင်းစီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင်လည်း ခရီးနီတို့ ကိုယ်လှုပ်ရုန်းထွက်ပြေးမည့်အရေးကို ရတက်မအေးကြသူများကလည်း ခုနှစ်ခေးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ခရီးနီပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသည် တိုင်းပြည် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတွင် အဓိကကျသော အချက်တစ်ချက် ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ကြသည်။

ခရီးနီများကို တိုင်းပြည်နှင့်ပြည်သူလူထုအကျိုးရှိအောင် မည်သို့ ဖြုဖြင်ပြောင်းလဲနိုင်မည်ဆိုသော စဉ်းစားချက်မှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရှေ့တန်းရောက်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူလူထုသည် တာဝားတည်း ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထုသည် နိုင်ငံပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူလူ ထုသည် ပြည်သူလူထုအကျိုးကိုစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင် ခရီးနီတို့သည်တိုင်းပြည် အကျိုးကို စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြည်သူလူထုနှင့် ခရီးနီတို့အကြား ယုံကြည်မှုနှင့်နားလည်မှု ကျိုးပေါက်နေသော အခြေအနေ များရှိနေသည်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည်။ ပြည်သူလူထုသည် အာဏာပိုင်နှင့်ပေါင်း၊ အများပြည်သူလူထုကို အမြတ်ကြီးစားခဲ့သော ခရီးနီများကို နေ့ချင်းညချင်းယုံကြည်နားလည်လာမည်ဆိုလျှင် သဘာဝ မကျသော ကောက်ချဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးနီများကို ဖြုဖြင် ပြောင်းလဲခြင်း (သို့မဟုတ်) ခရီးနီများအဖျိုးရည်မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း ခြင်းတွင် ပြည်သူလူထု၏ ယုံကြည်မှုနှင့်နားလည်မှုကို မည်သို့မည်မုံ ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်ဆိုသောအချက်သည် အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ရန် စဉ်းစားရာတွင် ယုံကြည်မှု နှင့်နားလည်မှု မည်မျှမည်မျှကျိုးပေါက်ခဲ့သည် ဆိုသောအချက်ကိုလည်း နေ့စဉ်တကျဆန်းစစ်နိုင်ရန်လိုအပ်သည်။ အနာ၏ အတိုင်းအဆကိုသိမှသာ ကိုက်ညီမည့်ဆေးဝါးအဆကို ညွှန်းဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်ကို သတိမျှတ် သင့်သည်။

ခရီးနီတို့သည် ခေတ်အဆက်ဆက်ပြည်သူလူထုနှင့်ကင်းကွာ၊ ပြည်သူလူထုကိုကျောခိုင်း၊ အာဏာပိုင်တို့ကိုမျက်နှာချ၊ အာဏာပိုင်တို့ နှင့်နီးစပ်ခဲ့သော၊ သဘောတရားအဟောင်းအဆွေးကို ပြောင်းပြန်လှန် ပစ်ရေးသည် မူအားဖြင့် အဓိကကျကြောင်း ဦးစွာတင်ပြလိုသည်။ ခရီးနီတို့သည် ပြည်သူလူထုကို မျက်နှာမလျက် အာဏာပိုင်တို့ကိုကျောခိုင်း နိုင်မည့်သတ္တိစစ်စစ်ကို ဈေးကြေရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်သူလူထုသည်

နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် သံသယများ၊ ခိုးရိမ်စိတ်များ၊ အကြောက်တရားများ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် သံသယများ၊ ခိုးရိမ်စိတ်များ၊ အကြောက်တရားများ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် သံသယများ၊ ခိုးရိမ်စိတ်များ၊ အကြောက်တရားများ

ခရီးတို့သည် ပြည်သူလူထုကို မျက်နှာမူမည်ဆိုလျှင် ပြည်သူလူထု၏ ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို လွစ်လျှော့ရမည်ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲမွဲတေမှု လျော့ချရေးကို အလေးထားခြင်း၊ ပြည်သူလူထု၏ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး လိုအပ်ချက်များကို နှလုံးသွင်းခြင်းတို့နှင့်တော်တော်သင့်သည်ဟု ကောက်ချက် ပြုလိုသည်။ ခရီးကြီးများသည် ခေတ်အဆက်ဆက် အစိုးရများ၊ အဖွဲ့အစည်းများကို ခွင့်ကြေးလျှော့ခါနီးခွဲကြသည်မှာ မရိုးမသိနိုင်သောကိစ္စ ဖြစ်သည်။ တကယ်စင်စစ် ခရီးတို့သည် ဖောင်ခေးရှင်းများ၊ အင်န်ဂျီအို များ ထုထောင်ပြီးပြည်သူလူထုနှင့်တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ကာ ပြည်သူလူထု အတွက် ဆင်းရဲမွဲတေမှုလျော့ချရေးအစီအမံများကို ခေါင်းကိုက် ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့၏ ဖောင်ခေးရှင်းများ၊ အင်န်ဂျီအိုများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် ခရီးတို့များ နှစ်ခြွေးသော မရောင်ရာဆီလူးသော လုပ်ဆောင်ချက်များအဖြစ် မမြင်စေ ရန် အထူးလိုအပ်သည်။

ထို့ကြောင့်ခရီးတို့သည် ပြည်သူလူထုဆင်းရဲမွဲတေမှု လျော့ချရေး၊ ပညာရေးနှင့်ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအဆင့်မြှင့်တင်ရေးတို့အတွက် သီးသန့်စီမံချက်များကို ပညာရှင်များ၊ ကျွမ်းကျင်သူများအကူအညီဖြင့် တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ရေးဆွဲသင့်သည်။ ထို့နောက်မိမိတို့ဖော်ဆောင်မည့် အစီအစဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အများပြည်သူအကြားပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မြင်မြင်သာသာသိရှိနိုင်အောင် ထုတ်ပြန်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် အပြောနှင့်အလုပ်ညီမညီစောင့်ကြည့်နိုင်ပြီး

ခရီးတို့များအပေါ် ယုံကြည်မှုနှင့်နားလည်မှုတို့ ပြန်ပေးနိုင်ရေးအတွက် ချိန်ဆ နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲမွဲတေမှုများအောက်တွင်အိမ်မောကျနေသော ပြန်မာ ပြည်သူလူထုသည် ခရီးတို့နှင့်အာဏာပိုင်တို့အကြား ဆက်ဆံရေးကိုလည်း ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေကြဦးမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးတို့မည်သည် အာဏာ ပိုင်အစိုးရနှင့်အာဏာပိုင်ဖြစ်ရန် အလားအလာကောင်းသူများဆီ ဦးတည် လမ်းမောက်၊ တံတားထိုးတတ်ကြသည့်အလျောက် ပြည်သူလူထုသည် လည်း မရိုးမသိနိုင်သော ခရီးတို့စာတံလမ်းတွဲများတစ်ကျော့ပြန်လာ၊ မလာကို အသေအချာစောင့်ကြည့်လေ့လာနေမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးတို့အနေဖြင့် အပျို့ရည်ထိန်းရန်၊ အမည်ပြောင်းလဲနိုင်ရန်နှင့် အမည်အမှတ်ဆည်နိုင်ရန် ပြည်သူလူထုကို မျက်နှာမူရမည့်ထုံးကျင့်ပစ်ပယ်လျက် ဓနအင်အားကို အကြောင်းပြု နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနယ်များကို စီးချင်းထိုး ဝင်ရောက်လာနေမည်ဆိုလျှင် ရေရှည်တွင်များစွာနစ်နာဆုံးရှုံးနိုင်ဖွယ် ရှိသည်ဟု မှတ်ချက်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ခရီးတို့သည် နိုင်ငံရေးခေါင်ဆောင်များ၊ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ပလ္လင်ပလဲဇာတ်ခင်းကာဆေးဦးတို့နှင့်ကုန်းတစ်ဖက်ကားအထုတ်သင်္ကေတို့ တစ်ဖက်ကလည်းပြည်သူလူထုအများစုကြီး၏ ဆင်းရဲမွဲတေမှုလျော့ချရေး ကို အစဉ်တစိုက်အားထုတ်သင့်သည်ဟု ကောက်ချက်ပြုနိုင်သည်။ ခရီးတို့များသည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးဖြစ်စဉ်ကို နေ့စဉ်တကွကျော်ဖြတ်ပြီးပါ ကအချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်း အမျိုးသားလုပ်ငန်းရှင်များအဖြစ်ပြန်လည် ပြောင်းလဲလာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိသည်။ ခရီးတို့ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး တွင် မွှင်လင်းမြင်သာမှုသည်လည်း အရေးကြီးသည့်အလျောက် ခရီးတို့ သည် မိမိတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှု၊ လုပ်ငန်းများ၊ ဝင်ငွေထွက်ငွေ၊ အဖွဲ့ငွေစသည့် အရေးကိစ္စများကို အမြင့်မားဆုံးမွှင်လင်းမြင်သာနိုင်ရန် အားထုတ်သင့် သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ခရီးတို့သည် အာဏာပိုင်နှင့် ဥပဒေပိုင်တို့ထံ

မွှင်လင်းမြင်သာမှုအရပ်ရပ်ကို စီးဆင်းစေနိုင်သည့်နည်းတူ ပြည်သူလူထု ထံသို့လည်း မွှင်လင်းမြင်သာမှု တိုက်ရိုက်စီးဆင်းနိုင်ရန် အထူးလိုအပ် သည်။

ခရီးတို့များအနေဖြင့် ပြည်သူလူထုအကြား မွှင်လင်းမြင်သာမှုကို မြှင့်တင်ရာတွင် မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုများကို နေ့စဉ်တကွ တင်ပြနိုင်မည်ဆိုလျှင် အလွန်ကောင်း မွန်သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုနိုင်သည်။ ခရီးတို့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများသည် တရားဝင်၊ စာရင်းဝင်ပိုင်ဆိုင်မှုများဖြစ်ရန်၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များကဲ့သို့ မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ထုတ်ပြန်ကြေညာသင့် သည်။ အသိပေးရမည်မှာ ပြည်သူလူထုအများစုကြီးကိုဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ခရီးတို့၏ ပြည်သူလူထု အများစုကြီးအတွက် စီမံချက်ထားဆောင်ရွက် မည့် ဆင်းရဲမွဲတေမှုလျော့ချ ရေးအစီအစဉ်ကိုလည်း တပါတည်းအသိပေး သင့်သည်။ အများပြည်သူ နှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံရေး တစ်နည်းအားဖြင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးကို ခရီးတို့၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများတွင် နေ့စဉ်တကွတည်ဆောက်မြှင့် တင်နိုင်ရန်လည်း အထူးလိုအပ်သည်။ အဆိုပါပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ခရီးတို့များသည် ပြည်သူလူထုအကြား ရှင်းလင်းအသိပေးလိုသည်များကို နေ့စဉ်တကွ ပေးပို့နိုင်သည့်အပြင် ပြည်သူလူထုအကြား ယုံကြည်မှုနှင့်နားလည်မှု တည်ဆောက်ရာတွင်လည်း အရေးကြီးဆုံးခေါက်တိုင်မှာ ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေးဌာနပင်ဖြစ်သည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော ခရီးတို့များသည် ပြည်သူလူထုကို နေ့စဉ်တကွလျှော့ကြေးပေးခြင်းနှင့်အတူ ပြည်သူထုအကြား မျက်ယွင်းနေ သည့်ယုံကြည်မှုနှင့်နားလည်မှုတို့ကို ပြန်လည် တည်ဆောက်ရမည်ဖြစ် သည်။ သို့မှသာ ခရီးတို့အတွက် စီးပွားရေးအပျို့ရည်ပျက်ခြင်းကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ခရီးတို့၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုများကို လည်း တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အကျိုးရှိအသုံးပြုနိုင်

မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထုကို လှည့်စားသည့်အသွင်၊ ဖြားယောင်း သည့်အသွင်၊ ခရီးတို့၏ အလှူအတန်းများသည် မရောင်ရာဆီလူးသည့် အသွင်မဆောင်ရန် အထူးလိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးတို့ပြန်လည် ထုထောင်ရေးကို စဉ်းစားမည်ဆိုလျှင် ပြည်သူလူထုကို မျက်နှာမူလျက် ပြည်သူလူထု၏ ဆင်းရဲမွဲတေမှုလျော့ချရေးကို နေ့စဉ်တကွချဉ်းကပ် လုပ်ဆောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားမရှိကြောင်း မီးမောင်းထိုးဆော်သြ လိုက်ရပါသည်။

SAMSUUN

သစ္စာနီ

ခရိုနီဝါဒ ဘာလဲ

ခရိုနီဝါဒ ဘာလဲ

မကြာမီနှစ်ကာလအနည်းငယ်အတွင်းမှစတင်ကာ ခရိုနီဆိုသော စကား မြန်မာလူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ခေတ်စားလူပြောများလာသည်။ Crony ဆိုသော ဝေါဟာရမှာ ၁၈ ရာစုတွင် လန်ဒန်၌ပေါ်ထွန်းလာသော စကား ဖြစ်သည်။ မူရင်းမှာ ဂရိဘာသာစကား Χρονιος (Chronios) ဖြစ်ကာ၊ တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်မှာ ကာလရှည်ကြာသောဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဒီတုန်းက မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေ စုပေါင်းကာ တစ်ယောက် အကြိုက် တစ်ယောက်ကကြည့်ရှုကြသည်။ The Old Boys Club သို့မဟုတ် The Golden Circle ဟုခေါ်ကြသည်။ သို့ဖြင့် အစိုးရဌာနများ တွင် ရာထူးကြီးကြီးမားမားရရှိထားသူတွေက မိတ်ဆွေတွေကို ဖီးပွားရေး နှင့် ပတ်သက်၍ အထူးအခွင့်အရေးပေးရာမှ ခရိုနီဝါဒ (Cronyism) ဟူ၍ဖြစ်ထွန်းလာသည်။ Collins အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်တွင် Cronyism ဆိုသော ဝေါဟာရအား

The practice of appointing friend to high-level posts political posts regardless of their suitability.

ဟု ဖွင့်ဆိုပြထားသည်။ တချို့က လက်သင့်ရာစားတော်
ခေါ်သောဝါဒ (governmental favoritism) ဟုလည်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။
အထူးသဖြင့် အစိုးရကစီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးကို ချုပ်ကိုင်ထားသော
dirigisme တိုင်းပြည်များတွင် သူတို့သည် အခွင့်ထူးခံလူတန်းစား
များဖြစ်လာသည်။ ကြီးမားသောစီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးများကို တရားဝင်
ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရကြသည်။ အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ရကြသည်။
ဒါမှမဟုတ် အင်မတန်နည်းပါးသော အခွန်သာဆောင်ကြရသည်။ တစ်ခု
တော့ရှိသည်။ အမြတ်အစွန်းကို သူတို့နှင့် ပုလင်းတူကူးဆိုအာတာပိုင်များ
ခွဲဝေပေးရသည်။ သို့ဖြင့် ခေတ်အဆက်ဆက် ခရိုနီဗရားသည် လှုပ်ရှားသော
များဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ (ပါးနပ်တို့လူချမ်းသာတာဟောတာ) တိုင်းပြည်၏
သယံဇာတမျိုးစုံ နှင့် ဘဏ္ဍာငွေများကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးပြုနေသော
အာတာပိုင်များနှင့် ကြံရာပါများဖြစ်ကြသည်။ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြသည်။
အနိုင်နိုင်ငံတွင် သူတို့သည် တကယ့်စီးပွားရေးအရင်ဆောင်ကြီးများဖြစ်
သဖြင့် ခရိုနီအရင်းရှင်ဝါဒ (Crony Capitalism) ဟု ခေါ်ကြသည်။
သူတို့သည် မည်သည့် နိုင်ငံတွင်မဆို Free and not so free state ရှိသည်။
အစိုးရအရင်းရှင် စနစ်ဟုဆိုနိုင်သော ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများတွင်လည်း ရှိသည်။
ခရိုနီဆို ရှယ်လစ်စင်ဒါ မှမဟုတ် Red capitalism တာရုတ်တွင်လည်း ရှိ
သည်။ အိန္ဒိယ တွင်လည်း ရှိသည်။ ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် သန်းကြွယ်သူများ
အပေါများဆုံး နိုင်ငံများမှာ ထိုနိုင်ငံများဖြစ်နေတာတွေ့ရမည်။ အင်ဒိုနီးရှား
မလေးရှား၊ အာဂျင်တီးနားနှင့် ဘရာဇီးမှာ ရှိသည်။ အစွန်အဖျား ဗဟို
အမေရိကားမှာ ရှိသည်။ မကြာခင်က အမေရိကန်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော
‘ဝေါစထရီကို သိမ်းပိုက်ကြ’ လှုပ်ရှားမှုမှာ အမေရိကန်ခရိုနီတွေကို
ဆန့်ကျင်သော ပြည်သူတွေ၏ သာဓကတစ်ခု ဖြစ်သည်။ အာဖရိကတွင်
အာတာပိုင်သူတွေသာ အလွန်အမင်း ကြွယ်ဝချမ်းသာ နေသဖြင့် (rule by
wealth) plutocracy ဟုဆိုကြသည်။ တချို့ကတော့ Kleptocracy (rule
by theft) ဟုဆိုကြသည်။ ဘယ်လိုပြောပြော အမှန်ပါပဲ။

ခရိုနီအရင်းရှင်ဝါဒ ဖွံ့ဖြိုးလာရင် ဘာတွေဖြစ်မလဲ လက်တစ်ဆုပ်
စာခရိုနီတစ်ခုနှင့် ဝါဒအာတာပိုင်တစ်ခုသာ သုံးမကုန် ပြန်မကုန်
ကြွယ်ဝမျှမ်းသာပြီး တိုင်းပြည်ကတော့ ချွတ်ချွတ်ကွက်ကွက် ခေဝါလီမရတော့
သည်။ အခွန်တမ်းရှောင်မှု၊ လာဘ်စားမှုတွေ မကြောက်မနူးလိလိကြီးထွား
မည်။ ငွေကြေးအကျပ်အတည်းကပ်ဆိုက်မည်။ (Helen Hughes စီ၊ Crony
capitalism and the East Asian Currency and financial crisis, 1999
စာအုပ်စွပါ) ပီးလစ်ခယ်ဒီယားက ဘာသာမဲ့ အမေရိကန် ၁၂ ရာစု
၁ သာနိကဆရာ Noun chomsky က အရင်းရှင်ဝါဒအကြောင်း ထုတ်ဖော်
ရှင်းလင်းတဲ့နေရာမှာ ‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ မလိုလားအပ်တဲ့ ဝေါဟာ တစ်လုံး
ဖြစ်လိမ့်မယ်ဟု ပြောခဲ့၏။

ဈေးကွက်စီးပွားရေး ခုတ်တရက် ကူးပြောင်းတဲ့ နေရာမှာ
ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ Wu Jinglin က -

It faces two starkly contrasting future a market cronyism
under the rule of law or crony capitalism

ဟု ပြောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှတော့ ဈေးကွက်စီးပွားရေးဟု
ကြွေးကြော်ပါသည်။ ခေတ်အဆက်ကျင့်သုံးလာခဲ့ရာ ခရိုနီဝါဒ Cronysim
ကို မမယ်ရွေးနိုင်လျှင် crony capitalism ခရိုနီအရင်းရှင်စနစ်ဖြစ်ကာ
လက်တစ်ဆုပ်စာ လူတစ်စုကသာ ကောင်းစားမြဲကောင်းစားနေပေမည်။
နိုင်ငံရေးတွင်လည်း တင်းပြည့်ဒီမိုကရေစီမဟုတ်၊ ကန့်သတ်ထားသော ဒီမို
ကရေစီ (Limited Democracy) သာ ရှိနေသည်ကို ဂရုပြုရမည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်နှင့် မ-ဆ-လ ခေတ်လုံးတွင်
စီးပွားရေးလောက၌ ခေတ်စားခဲ့သော စကားလုံးတစ်လုံး ရှိ၏။ အဆက်အ
သွယ် (connection) ဟူသော စကားဖြစ်၏။ ယနေ့ထင်ရှားသော မြန်မာ
နိုင်ငံ၏ ခရိုနီကြီးတစ်ချို့မှာ မ-ဆ-လ ခေတ်ကပင် ထိုအဆက်အသွယ်ကို
အမှီပြု၍ ကြီးပွားချမ်းသာနေသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ဆိုတော့ carpet bag-

ပန်းမျိုးတစ်ရာစာပေ

၃၆ သမ္မာန်

ger ဟု သောကေးရို၏။ ခေတ်ပျက်သူဌေးများကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။
တိုင်းပြည်ကွဲပြားစေရန် အခွင့်ကောင်းသူက စီးပွားရှာသူများပင်
ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တွင် စစ်ဖြစ်သော အခါ တောမာဆင် သူတစ်သိုက်က
မြောက်ပိုင်းကနေ၍ တောင်ပိုင်းသို့ သွားကာ စီးပွားရှာကြသည်။
(သူတို့ယူဆောင်သွားသော ကော်စောနှင့် ချုပ်ထားသော ခရီးဆောင်အိတ်
(Carpet bag) ကို အဖွဲ့ပြုကာ Carpet bagger ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ ဒီမိုကရေစီအသွင် ကူးပြောင်းသော အခါ
ကြိုတင်လာတတ်မြင်သော ခရိုနီတစ်ခုသည် ‘ပေးကမ်းခြင်းသည် ဆောင်မြင်
ရာ၏’ ဟု သောကေးကို လက်ပြုကာ ထင်ရှားအာဏာရှိသည့် နိုင်ငံရေး
အဖွဲ့အစည်းများ ကျောင်းသားအဖွဲ့အစည်းများကို ချဉ်းကပ်သိမ်းသွင်းလာ
ကြသည်။ ပြည်ပမှ လောင်းကစားရိုင်းများတွင် တစ်ညတည်း ခေါ်လာသိန်း
ချီရုံးဆောင်ကစားနေသူတွေက တောင်မြင်ရာစွန့်လုပ်လာသော မဖြစ်
စလောက် ငွေကြေးလေးကို ကြည့်၍၊ ဒီဘက်က သဘောထားမမှားကြဖို့လို
လာသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တိုင်းပြည်၏ သယံဇာတနှင့် ဘဏ္ဍာငွေများကို
အလွဲသုံးစားပြုကာ တိုင်းပြည်ဆင်းရဲထွန်းနက်ဆောင်ဖန်တီးခဲ့ရာ၌ သူတို့
သည် အဓိကပါဝင်ခဲ့သည်ကို မေ့ပျောက်မထားသင့်။ ဒီအတွက် ဒီလူတွေ
ဘယ်လောက် တာဝန်ယူမည်နည်း။ ငွေနှုလာတော့ ငွေစဉ်သည်။
ရွှေနှုလာတော့ ရွှေစဉ်သည် သဘောထားနေရင်တော့ သိပ်ဟန်မကျဟု
ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အကျိုးအတွက် မပါပါဘူး နိုင်ငံအကျိုး
အတွက်ပါဟု သူတို့ပြောလာလျှင်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ မီးသီးစား
ပြောရင်တောင် မယုံချင်။ ခရိုနီတွေကို လူတွေလို ကြည့်မြင်၍ မရပေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခရိုနီဆိုသည်မှာ ဝါဒတစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့်
ဖြစ်လေသည်။

သမ္မာန်

၃၇ သမ္မာန်

သင်းရိုး ၁ ရှိ နှ့် - ၁ ရှိ နှ့် က တွေ ဟေ့
ဒီ ပေါင် တော် - - - - -
၁ နော် နှ့် - ၁ နော် နှ့် ပါ ပ - - - - -

ဒေါက်တာခင်စံ (ခင်စံဝင်း)

ခရိုနို၊ ခရိုဖြူ၊ ခရိုပြာ၊ ခရိုနက် ကယ်

ဖမ်းခက်လှလေး

ခရိုနို၊ ခရိုဖြူ၊ ခရိုပြာ၊ ခရိုနက် ကယ်

ဖမ်းခက်လှလေး

သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန် အစိုးရအသစ်နှင့်အတူ ပေါက်ဖွားလာသော စကားတစ်ရပ်သည် ခရိုနို ဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်။

ခရိုနိုဆိုသောစကားရပ်သည် သမ္မတကြီးဦးသိန်းစိန် အစိုးရသစ် လက်ထက်တွင်မှ ရေပန်းစားလာသော်လည်း ထိုလူတန်းစားသည် စေ့အောက်ပိုင်းအစိုးရလက်ထက်ကာလများထဲက ပေါ်ပေါက်ရှင်သန်နေတာ ဖြစ်၏။

ခရိုနိုလူတန်းစားသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမောင်ခေတ်ကာလ (နဝတ) လက်ထက်တွင် သန္ဓေတည်လာ၍ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ လက်ထက်တွင် အကောင်ဖြစ်လာကြသူများဖြစ်သည်။ ဒီဘက်ကာလတွင် တော့ ယင်းတို့သည် စုဆောင်းရရှိသော ဥစ္စာဓနတို့ဖြင့် သစ္စာဖြစ်လာကြသည်။ လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်များက ခရိုနိုလူတန်းစား မွေးဖွားရှင်သန်ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပါ။

ခရီးနီဆိုသည်မှာ အာဏာလက်ဝယ်ရရှိထားသော အာဏာပိုင်တို့ နှင့်အကျိုးတူပူးပေါင်း၍ အာဏာပိုင်တို့ကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုကာနိုင်ငံ ပိုင်စီးပွားရေးကဏ္ဍ အရပ်ရပ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ဖောက်ဖျက်ပိုင်စီးပြီး လက်တံဆိပ် နှိပ်ယူပြီး ကျိန်တက်ကြီးပွားချမ်းသာလာသူတို့ကို ခရီးနီဟု ၍ အကြမ်းဖျင်းခေါ်ဆိုသမှုတို့၍ အမည်နာမ ထုတ်ဖော်အပ်နှင်းခြင်းခံ ရသူတို့သည် ခရီးနီများပင်ဖြစ်သည်။

ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးကာလများတွင် ခရီးနီလူတန်းစား မပေါ်ထွန်းနိုင်ခဲ့၊ ပေါ်ထွန်းရန်အခွင့်အလမ်းလည်းမရှိခဲ့၊ ရှေးကွက် စီးပွားရေးနေစံပြောင်းလဲကျင့်သုံးလာသောအခါ ရှေးကွက်အတွင်း၌ နိုင်ငံခြားသားအရင်းရှင်များလက်ဝါးကြီးအုပ်ဝင်ရောက်၍ စားစားမလုပ်နိုင် ဘဲ စားချင်းစား တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်များ ကြီးပွားထွန်းကားစေရန် တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်များကို အားပေးရမည်ဟုဆိုသော အယူအဆ တစ်ရပ်ရှိလာခဲ့သည်။

တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ဆိုသည် တိုင်းရင်းသားများထံမှ ငွေကြေးအရင်းအနှီး၊ မြေကြီးအရင်းအနှီး၊ ဉာဏ်ပညာအရင်းအနှီး၊ အပေါင်းအသင်းများကို အရင်းပြု၍ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ ခွဲ တို့ကို နိုက်ထုတ်ကာ တရားဥပဒေတောင် အတွင်းမှ ကြီးပွားချမ်းသာလာကြသူများကို တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်များဟုခေါ်ဆိုနိုင်ကြပါ၏။ ဟင်္သာတည်းဖြိုး အနိုး တောင်ဦးကျော်သိန်း၊ ကားပြဲဦးအုန်းမောင် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ သည် တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကြီးများဖြစ်သည်။ ယခင်ကာလက တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကြီးများကို ကြီးထွားအောင်အားပေးရမည်ဆိုသော အယူအဆပင်ရှိသည်။

- တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက္ခဏာတို့မှာ-
 - ၁။ တိုင်းရင်းသားများဖြစ်ကြသည်။
 - ၂။ စီးပွားရေးကို တရားသဖြင့် ရိုးသားစွာလုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

- ၃။ လုံ့လ ဝီရိယ ခွဲအရင်းတည်ကာ ကြီးပွားချမ်းသာသူများ ဖြစ်ကြသည်။
- ၄။ နိုင်ငံတော်က သတ်မှတ်ထားရှိသော အခွန်အခ၊ အစိုး သားနား စသည်တို့ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ကြသည်။
- ၅။ အမျိုးသားရေး စရိုက်လက္ခဏာများရှိသည်။
- ၆။ အညံ့အလာလည်း ရှိတတ်ကြသည်။
- ၇။ ဘာသာ သာသနာကို ထောက်ပံ့ကြသည်။
- ၈။ တပည့်တပန်းလုပ်သားတို့အပေါ် သားသမီးသဖွယ်ထားရှိ ဆက်ဆံကြသည်။
- ၉။ ကောင်းသတင်းဖြင့် ကျော်ကြားကြသည်။
- ၁၀။ အောင်မြင်မှု၊ မအောင်မြင်မှုကို ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေး၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း ခံယူကြသည်။

လူအချို့သည် တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်၊ သူငွေသူကြွယ်ဘဝ ကို ခံယူလိုကြသည်။ သို့သော် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုသို့ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးကို ခံယူခြင်း၊ ခွဲလုံ့လ ဝီရိယ နိုက်ထုတ်ရခြင်း စသောကိစ္စများကို စိတ်မရှည်သည့်မခံနိုင်ကြဘဲ ဖြတ်လမ်းက ချမ်းသာလိုကြသောအခါ ယင်းတို့သည် အာဏာပိုင်တို့နှင့် ပုလင်းတူဘူးဆီ၊ အပြီးစားဘက် ခေါင်းစားဘက်၊ တစ်လှေတည်းစီး၊ တစ်ခရီးတည်းသွား ပေါင်းသင်းကာ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်လာကြ၏။

အာဏာပိုင်ရှိသူ၏ လက်ထဲတွင် အခွင့်အာဏာများ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့် များ၊ အမိန့်အာဏာများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ကွင်းလုပ်ကွက်များရှိသည်။ ထို လုပ်ကွင်းလုပ်ကွက်များသည် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးခေတ်ကာလက နိုင်ငံပိုင်၊ ပြည်သူပိုင်၊ အများပိုင်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူပိုင်၊ နိုင်ငံပိုင် စီးပွားရေးနေ့စွဲတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအရပ်ရပ်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အာဏာရှိသူတို့က ပိုင်ကြသည်။ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးထူထောင်မှု

ကာလတွင် လာဘ်ပေး လာဘ်ယူမှု၊ အလှည့်စားမှုစသည်တို့ကို တိတိ ကျကျပြတ်ပြတ်သားသား နှိပ်ကွပ်ထားသည်။ အရက်တစ်ပုလင်း၊ စီးကရက်တစ်ဇာ၊ 7 o' clock ဘလိတ်စားတစ်ထုပ်၊ နို့ဆီဘူးတစ်လုံး အလှည့်စားလုပ်သည်နှင့် အလုပ်ဖြုတ်၊ အရေးယူ၊ ထောင်ချသည်အထိ နှိပ်ကွပ်ထားသည်။

၈၈ အရေးခင်း အပြီးကာလတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေလည်း မရှိ၊ တစ်ဦး တစ်ယောက် တစ်အာဏာဖြင့် အုပ်စိုးလာသောအခါ ယင်း ကော်မတီများနှင့် အုပ်ချုပ်သော အခွင့်နေရာများတွင် အာဏာရှိသူတစ်ဦး တည်းစီမံအုပ်ချုပ်လာသောအခါ ထိုသူတစ်ဦးတည်း၏ လက်ဝယ်၌ ကြီး မားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်များ၊ များပြားသောလုပ်ပိုင်ခွင့်များ၊ နိုင်ငံပိုင်စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများ၊ နိုင်ငံတကာနှင့် ဆက်ဆံနိုင်ခွင့်များ၊ ကျောက်မျက်ရတနာ လုပ်ကွက်များ၊ နေရာထိုင်ခင်းများ ရောက်ရှိလာသည်။ ယင်းကာလတွင် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုကိစ္စ နှိပ်ကွပ်မှုကလည်း မရှိသလောက် ဖြစ်လာ သည်။

ထိုအခါဝန်ထမ်းအများစု စားဝတ်နေရေးဖူလုံမှု မရှိလာသော အခါ ဝန်ထမ်းများသည် နေ့တိုင်း သူတို့နှင့် ဆက်ဆံလာသော ပြည်သူများ ထံမှ မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းမှုများကို လက်ခံလာသည်။ ထို့နောက်တော့ မေတ္တာနှင့် ပေးကမ်းခြင်းကို ထုံးစံပြုလာကြသည်။ ပြည်သူလူထုကလည်း ထုံးစံအဖြစ် ပေးလာရာမှ ဝန်ထမ်းလောကအတွင်း လာဘ်ပေးလာဘ်ယူ ပြုလာသည်။ ဝန်ထမ်းလောကအတွင်း လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုက နည်းနည်း အကန့်အသတ်နှင့်ဖြစ်သော်လည်း ဝန်ထမ်းအကြီးအကဲအာဏာရှိသူများ၏ လက်တွင် အများပိုင် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ လုပ်ငန်းဌာန လုပ်ပိုင်ခွင့်များက အလွန်များပြားသည်။ နိုင်ငံတော်အတိုင်းအတာအထိ များပြားသည်။

အာဏာရှိသူများထဲတွင် နိုင်ငံချစ်၊ လူမျိုးချစ်၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ လည်းပါကြသည်။ ထိုသူများက သူတို့ရရှိသောလုပ်ပိုင်ခွင့်များကို မိမိတို့၏ လုံ့လဝီရိယနိုက်ထုတ်ကာ တတ်နိုင်သမျှ မျိုးချစ်စိတ်ကိုအရင်းတည်၍ လုပ်ဆောင်ကြသူများလည်းရှိပါသည်။ သို့သော် ထိုလူမျိုးကအရေအတွက် နည်းသည်။

သို့သော်အများက မိမိတို့လက်ဝယ်သို့ရောက်ရှိလာသော လုပ်ပိုင် ခွင့်များနှင့်အခွင့်အာဏာများကို မိမိတို့အတွက်လည်း ဝေစုယူလာကြသည်။ သို့သော်လည်း အစပိုင်းတွင်ရဲရဲဝံ့ဝံ့မလုပ်ပုံကြပေ။ သို့သော် နောက်ပိုင်း တွင်ရဲတင်းလာကြသည်။ မိမိတို့အား ဝေစုပေးသူ၊ အမြတ်ခွဲဝေပေးသူ တို့ကိုသာ လုပ်ပိုင်ခွင့်များချပေးသော ကိစ္စကို တိတိတိတိတစ်မျိုး၊ နောက်ပေးပေါက်မှုတစ်မျိုး၊ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းတစ်ဖုံ အာဏာရှိသူ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူတို့က ပြုလုပ်လာခဲ့ကြသည်။

လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူများထံ ချဉ်းကပ်၍ နိုင်ငံတော်အဆင့်လုပ်ပိုင်ခွင့် များ၊ မြေယာများ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံများ၊ သယံဇာတများကိုအပေးအယူဖြု ခွဲရယူသူများပေါ်လာသည်။ အချို့ကမိမိအတွက်လည်းလုပ်၊ အများ အတွက်လည်းလုပ်၊ အချို့ကမိမိအတွက်ချည်း သာသာထိုးထိုး လုပ်လာကြ သည်။ မလုပ်သူများလည်းရှိသည်။ အာဏာရှိသူများနှင့် ပုလင်းတူ ဘူးဆီလုပ်သူတို့သည် စည်းဝါးကိုက်လာကြသည်။ ထိုမှအပေးအယူ ကိစ္စများသည် နိုင်ငံတော်အဆင့်အထိကြီးထွားလာသည်။ အာဏာပိုင်၊ ရာထူးရှိသူများနှင့် စည်းဝါးရိုက်လုပ်ငန်းလုပ်သူများကို ခရီးနီဟုခေါ်ကြ သည်။ ခရီးနီများနှင့် အာဏာပိုင်များသည် ကမ္ဘာဦးယားနိုင်ငံတွင် သမီးပေး သားယူကိစ္စများအထိ လုပ်လာကြသည်ဟုဆိုသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တွင်လည်း သမီးပေးသားယူလုပ်ဆောင်သူတို့ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းကိစ္စ များကပို၍ ညက်ညောလာသည်။

အာဏာလက်ဝယ်ရှိသူတို့ကလည်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ မြေရှင်ပေးသကဲ့သို့ပင် အလားတူပင်ဖြစ်လာသည်။ သူတို့ရရှိသောအခွင့်အာဏာသည် သူတို့၏ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် ရရှိလာတာဟုထင်မှတ်ကာ မြေရှင်ပေးသကဲ့သို့ပင် များအလားကွင်းသုံးလာကြသည်။ သူတို့၏အခွင့်အာဏာများကို သားသမီးဇနီး မယားတို့ကလည်း ဝင်ရောက်အသုံးပြုလာကြသည်။ ရှေးအခါ မြန်မာတရားစီရင်ထုံးတွင် ရွှင်ရယ်စေလု (Royal Slute) အရက်တစ်လုံးကြောင့် ထောင်တန်းကျမရမှုရှိခဲ့သော်လည်း တစ်နေ့လျှင် vv stop နုပိုလီယံ ကွန်ညက်တစ်လုံးကုန်အောင်သောက်သော အာဏာပိုင်များပေါ်ပေါက်လာသည်။ အရက်ကြိုက်သူက အရက်၊ ဝက် (ပိုက်ဆံ)ကြိုက်သူကဝက်၊ စိန်ရွှေကျောက်မျက်ရတနာ၊ ဂေါက်ဆက်၊ မော်တော်ကားတို့ကိုပေးအပ်၍ ခရီးစဉ်များက အာဏာပိုင်များထံမှ လုပ်ပိုင်ခွင့်များကိုရယူကြသည်။ အာဏာပိုင်တို့နှင့် ခရီးစဉ်သည် အာဏာပိုင်က ခြောက်မျိုး ခုနစ်မျိုး၊ ခရီးစဉ်က သုံးမျိုး လေးမျိုးသာရယူ၍ ခွဲဝေသောနေ့စနစ်အထိ ရှိလာသည်။ ထိုနေ့စနစ်သည် ပြောဆိုရေးညှိစရာမလို၊ ထုံးစံဖြစ်လာသည်။ အာဏာပိုင်တို့သည် နန်းတော်တမျှကြီးမားသောတိုက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်နေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။

ခရီးစဉ်ဆိုသည်မှာ ဖော်ပြပါတိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကြီးများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ဆိုသည် တိုင်းရင်းသားဧည့်သည်များဖြစ်ကြသည်။ ခရီးစဉ်များတွင် မြန်မာစရာ တရုတ်နှင့်အိန္ဒိယအမျိုးသားများ၊ ကပြားများပင် ပါကြသည်။

တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်တို့က စီးပွားရေးကို လုံ့လ ဝီရိယ၊ ရိုးသားမှု၊ ငြိုးခြံချွေတာမှုများကို အရင်းတည်၍ လုပ်ကြံသူများဖြစ်သည်။ ခရီးစဉ်များက ခွဲ လုံ့လ ဝီရိယ အသုံးပြုရန်မလို၊ ငြိုးခြံချွေတာရန်မလိုဘဲ နိုင်ငံပိုင်ပစ္စည်း၊ နိုင်ငံပိုင် ဥစ္စာတို့ကို လက်တဆုံးနှိုက်ယူသုံးစွဲခွင့်ရကြသူများဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့၏ ကျောက်စိမ်းရတနာဖြစ်သော ဖားကန်တွင်

ကျောက်စိမ်းတောင်ကြီးများကို တောင်ခြေ၊ တောင်အမြစ်မှ တူးဖော်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ဒီနေ့မှူးလင်းချိန်တွင် ထီးထီးမားမားမြင်ရသော ကျောက်စိမ်းတောင်ကြီးသည် မျောက်တစ်ရက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားကာ ထိုတောင်ကြီးနေရာတွင် မျောက်ကြီး၊ ကန်ကြီး၊ ထွင်းကြီး၊ ချိုင့်ကြီးများပေါ်လာသည်။ ခေတ်စီကောက်ကံရိယာများကို အသုံးပြု၍ သယ်စာကဟူသမျှကို အရင်းအမြစ်မှတူးကာ ဆန်ကာဖြင့် စစ်၍ယူကြသည်။ ထင်ရှား၍ အဖိုးတိုက် အဖိုးတန်ဖြစ်သော ဥရမြစ်သည် နွဲ့နွဲ့ နွဲ့နွဲ့တို့ဖြင့် ပိတ်ဆို့ကာ ဖားကန်မြို့ အစိတ်အပိုင်းရှိ အိမ်များသည် ကျောက်စိမ်းတူးဖော်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော နွဲ့နွဲ့များက အိမ်ခေါင်မိုးမြှုပ်သည်အထိ စီးဆင်းပိတ်ဆို့လာသည်ကို မည်သူမျှ တိုင်ခွင့်တော့ခွင့်မရှိ၊ တားဆီးမှု ပိတ်ပင်မှုမရှိကြပါ။ တိုင်ရမှုနန်း၊ တောရမှုနန်းမသိ၊ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း အချို့သော သစ်တောများ၊ သယ်စာတပစ္စည်းများ မြေပေါ်မြေအောက်၌ကုန်ရစ်ခဲ့သော်လည်း စေ မျောက်ပိုင်းတွင် ခရီးစဉ် စီးပွားရေးစနစ် အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် နိုင်ငံသည် ချိန်နှင့်သားရည်သာကုန်ရစ်တော့သည်။ ခရီးစဉ်သည် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးနယ်ပယ် အရပ်ရပ်တွင် လုပ်ကွက်အားလုံးကို သိမ်းဆည်းလိုက်ကြသည်။

တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကြီးများသည် နိုင်ငံတော်ကပေးအပ်သော အခွန်အခများကို ကျွန်ုပ်တို့ပေးဆောင်ခဲ့ကြသော်လည်း အာဏာပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် တစ်ကိစ္စတည်းတစ်ညာဏ်တည်းဖြစ်သော ခရီးစဉ်သည် အခွန်အခအရပ်ရပ်ကို မည်မျှသာထမ်းဆောင်၍ မည်သို့ အခွန်အခရှောင်ကြသည်ကို စစ်ဆေးမှုပြုပါမှ သိနိုင်ကြပါသည်။ နိုင်ငံတော်သည် အခွန်အခ မမြစ်စလောက်ကြေပြိုး နိုင်ငံတော်၏ သယ်စာကဟူသော အများအပြား သုံးစွဲမှုမရှိကြရသည်။

ခရီးစဉ်များသည် အာဏာပိုင်များထံမှ လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို အရင်းအနှီးနည်းပါးစွာဖြင့်သာရရှိတတ်ကြသည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ယင်းတို့သည် အချိန်တိုအတွင်း လုံ့လ ဝီရိယအလွန်နည်းပါးစွာဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာလာကြသည်။ ထိုသို့ကြွယ်ဝလာသော်လည်း ခရီးစဉ်လူတန်းစားသည် အားရတင်းတိမ်မှုမရှိဘဲ နိုင်ငံစီးပွားရေးကို ရလေလိုလေဆို တစ္ဆေထိုးဖြစ်လာကြသည်။

ခရီးစဉ်လူတန်းစားပေါ်ပေါက်လာမှုသည် နိုင်ငံတွင်လတ်ပေးလတ်ယူမှုကြီးထွားလာရသည်။ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် လတ်ပေး လတ်ယူမှုများရှိလာသည်။ စေ မျောက်ပိုင်းကာလတွင်က နိုင်ငံ၌လတ်ပေးလတ်ယူမှုကြီးထွားပါသော်လည်း တရားစီရင်ရေးမျက်နှာစာတွင် လတ်ပေးလတ်ယူမှုကို ရုံးတင်တရားစွဲဆိုမှု မရှိသလောက်ရှားပါးသည်။

ခရီးစဉ်ဖြစ်ပေါ်မှုသည် နိုင်ငံအားအကြီးအကျယ်ထိခိုက်စေပါ၏။ နိုင်ငံ၏ စက်မှုစီးပွားရေး လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်သည် စက်မှုဆိုင်ရာပညာရှင်များ၊ နည်းပညာတတ်မြောက်သူများ၏ အကြံအစည်၊ အစီအမံဖြင့်သာ တည်ဆောက်ထူထောင်သင့်ပါသော်လည်း ယင်းကိစ္စအရပ်ရပ်သည် ခရီးစဉ်တို့၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသောကြောင့် နိုင်ငံတွင်ပညာရှင်များသည် ခရီးစဉ်၏ လက်ဝေခံဘဝ၊ လက်အောက်ခံဘဝသို့ကျရောက်ကာ နိုင်ငံတွင် ပညာဉာဏ်ရည် အညွန့်တုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

ခရီးစဉ်များသည် နိုင်ငံတော်မှ လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို အရင်းအနှီးသက်သာစွာဖြင့် တရားဝင်ရရှိကြသည်။ ထိုလုပ်ပိုင်ခွင့်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် သူတို့လုပ်ချင်သလိုလုပ်နိုင်ရန် နိုင်ငံတော်မှပင် သူတို့အားအကာအကွယ်ပေးကြသည်။ တရားရုံးများတွင်လည်း ခရီးစဉ်များက အနည်းနှင့်အများ မျက်နှာသာရကြသည်။ အာဏာပိုင်တို့၏ ပွဲထုတ်မှုကြောင့် ခရီးစဉ်များသည် နိုင်ငံတော်၏မျက်နှာစာ၌ပင် နေရာရလာကြသည်။ အာဏာရှိသူများနှင့် တစ်ယောက်တစ်ဝက် ဝေစားမျှစားလုပ်ဆောင်ခွင့်

ရသောကြောင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့ကာလများတိုင် ခရီးစဉ်သည် မြန်မာ့စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်များအတွင်းသို့ပါ ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်နိုင်မှုသည် အတောသတ်၍ရတော့ဘဲရှိသည်။ မြန်မာ့စီးပွားရေးကဏ္ဍအသီးသီး၊ လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်ကို ယင်းတို့သည် မောင်ပိုင်စီးခွင့်ရကြသည်။ မြန်မာစကား မောင်ပိုင်စီးသည်ဆိုသည်မှာ တန်ရာတန်ကြီးမဟုတ်၊ ဝီရိယလုံ့လရင်းရမည်နေရာတွင် ဝီရိယမရင်းရဘဲ၊ တန်ဖိုးသင့်ပေးရမည့်အရာတွင်လည်း တန်ဖိုးအတိုင်းမပေးဘဲ မိုးကျရွေကိုယ်ပမာ သက်သက်သာသာအချောင်ရရှိခြင်းမျိုး အလစ်သုတ်ခွင့်ရခြင်းကိုမောင်ပိုင်စီးသည် ဟုဆိုကြသည်။ အချို့က မောင်ပိုင်သည် အသက်ကြီးလာတော့ဦးပိုင်ခြင်း သွားသည်ဟုဆိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခရီးစဉ်ဖြစ်သည် အခိုင်အမာဖြစ်တည်လျက်ရှိသည်။ ခရီးစဉ်သည် စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင်သာမက နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်စသည့် နယ်ပယ်များသို့လည်း ဝင်ရောက်ထိုးဖောက်လွှတ်ရှိသည်။ ခရီးစဉ်များကို မြန်မာ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းမှ ဖယ်ရှားရန်မလွယ်ကူတော့သည်သဘောရှိလာ၏။ ခရီးစဉ်သည် မြန်မာ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသပေလောဟု ထင်မှတ်စရာရှိလာသည်။ ခရီးစဉ်သည် မြန်မာ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်ပါက မြန်မာ့လူ့ဘောင်သည် အရပ်ဆိုး အကျည်းတန်လေပြီဖြစ်ပါ၏။

ခရီးစဉ်ကို မိမိတို့၏ ကြွယ်ဝမှုသည် ဘဝပေးကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မိမိတို့၏ ဉာဏ်ပညာနှင့်လုံ့လ ဝီရိယကြောင့်ဟု သူတို့ကိုယ်သူတို့ ထင်မှတ်လာကြသူများရှိလာကြသည်။ ကုသိုလ်ကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာ ဝီရိယကြောင့်သော်လည်းကောင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ရရှိသူဟူသမျှသည် ခရီးစဉ်မဟုတ်။ ခရီးစဉ်သည် ဉာဏ်ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးကို ပစ်ပယ်ကာ အပေးအယူလုပ်၍ ရေသာနီချမ်းသာကြသူများ၊ အချောင်ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများ၊ လူလည်လုပ်၍

ကြွယ်ဝကြသူများ၊ ဥပဒေစည်းကမ်းကိုတိမ်ရှောင်၍ ချမ်းသာကြသူများ သည်သာ ခရီးနိများဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာပြည်မှာ ခရီးနိတွေကများ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခုအခါ ခရီးနိတွေကများလှသည်။ ခရီးနိသာ မက ခရီးဖြူ၊ ခရီးနက်၊ ခရီးပြာ၊ ခရီးစိမ်း၊ ခရီးနွယ် ဟူ၍အမျိုးမျိုး ရှိလာကြသည်။

အာဏာရှိသူများသည် ခရီးနိများနှင့်ပေါင်း၍ ချမ်းသာလာ ကြသည်၊ ကြွယ်ဝလာကြသည်။ နန်းတော်တမျှ အိမ်ကြီးများကို မျက်နှာပြောင်တိုက် ဆောက်နေကြသည်။ ထိုမျှနှင့် အားမရနိုင်ဘဲ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခရီးနိဖြစ်လိုကြသည်။ ခရီးနိတို့ကိုပေးမစားတော့ဘဲ သူတို့ကိုယ်တိုင် ခရီးနိဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းလာသောအခါနှင့် သူတို့၏ သားသမီးများကို ခရီးနိဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လာရာမှ ခရီးနိဖြစ်လာသူ သားသမီးများနှင့် ခရီးနိ ဆွေမျိုးတို့ကို ခရီးနွယ် ဟုခေါ်ကြသည်။

ခရီးနိများ၏ စီးပွားရေးကို အထောက်အကူပြု၍ ခရီးနိများ၏ အနားတွင် ပျာယာခတ်နေသူတို့ကို ခရီးပြာ ဟုခေါ်ကြသည်။

မျက်မှန်နက်တပ်ကာ မိမိတို့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ခရီးနိများနှင့် မှရွေးချယ်လုပ်ဆောင်သည်ကို နှစ်သက်သဘောကျသူ အာဏာပိုင်တို့ကို ခရီးနက် ဟုခေါ်ကြသည်။

ခရီးနိစီးပွားရေးလောကကြီးတွင် နောက်ကျကျန်ရစ်ပြီး ယခု ခရီးနိလောကထဲသို့ဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားသူများကို ခရီးစိမ်း ဟုခေါ်ကြ သည်။ ခရီးနိလောကတွင် စားသောက်ပြီးသည်နှင့် ဝဖီးလာပြီးဖြစ်၍ ကာ မိမိ၏ ဩဇာတိက္ကမကို နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်တို့၌ထိုး ဖောက်ကြိုးစားနေရာယူသူတို့ကို ခရီးဖြူ ဟုခေါ်ကြသည်။

ဆရာ ဒေါက်တာခင်မောင်ညိုကတော့ သူသည် ခရီးညိုဖြစ် သည်ဟုဆိုပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ခရီးနိ၊ ခရီးဖြူ၊ ခရီးနက်တို့

ဦးပြင်အောင်ဆောင်းပါးများရေးပြီး အပြိုင်အပြိုင်ခံရသောကြောင့် သူက ခရီးညိုဟုခေါ်ပါသည်။

ခရီးနိ စီးပွားရေးစနစ်ဖြင့် မြန်မာလူ့ဘောင်သည် ပြောင်းလဲလာ နိုင်စေရာအကြောင်းမရှိပါ။ ခရီးနိစနစ်သည် မှောင်မိုစနစ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးနိစနစ်သည် အလှူကြီးကျယ်သော လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုကို အမြဲစံ ၍ ထူထောင်ထားရှိသော အပေးအယူစနစ်ဖြစ်သည်။ လောင်းကစားခြင်း ကို မမြဲလုပ်ကြရန် လူကြီးသူမ ဆရာသမားတို့က တားမြစ်ကြသည်။ ခရီးနိစနစ်သည် ရိုးရိုးသားသား လောင်းကစားမှုမဟုတ်၊ ခည်းဝါးကိုက်၍ ဝဲလိမ်ရိုက်သည့်အမှုမျိုးဖြစ်သည်။ ဒုစရိုက်နှစ်ထပ်ကွမ်းလုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်သည်။ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုပေါ်တွင် အုတ်မြစ်ချ၍ အလုပ်လုပ်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။

ခရီးနိစနစ်သည် အကြီးစားလာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု၊ နိုင်ငံတော် အဆင့်လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုဖြစ်သောကြောင့် ခရီးနိစနစ်ဖြင့် မည်သည့် အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုကိုမှ မလုပ်ဆောင်နိုင်။ ခရီးနိတို့သည် အာဏာပိုင်တို့အား ပေးအပ်ရမည့်အစိတ်အပိုင်းများကို မိမိထံမှ၊ မိမိ ရရှိသော အမြတ်အစွန်းထဲမှ ခွဲဝေပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုစရိတ်ထဲမှ ပေးသောကြောင့် ခရီးနိလုပ်ဆောင်မှု အရပ်ရပ် သည် အရည်အသွေးနိမ့်ကျရသည်။ ခရီးနိတို့က ပေးကမ်းထားသော ကြောင့် အာဏာပိုင်တို့သည် လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သော စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်၊ အချိန်သတ်မှတ်ချက်များကို လျှော့ပေးကြရသည်။ ထိုသို့ လျှော့ပေးရမှုများကြောင့် နိုင်ငံအနေနှင့် နှစ်နာမှ ဆုံးရှုံးမှုတို့ဖြစ်ရသည်။ ထိုနှစ်နာမှများကို ပြည်သူတို့သာ ခံကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်ကို ခေတ်သစ်စနစ်သစ်ဖြင့်တည်ဆောက် လိုပါက ခရီးနိစနစ်ကို ဖယ်ရှားရမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးနိစနစ်သည် တစ်နွယ်ငင်တစ်စင်ပါ ဖြစ်နေ၍ ဖယ်ရှားဖို့ ခဲယဉ်းသည်။ တစ်နွယ်မဟုတ်

တစ်စင်လုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကိစ္စကလည်း ကြောင်တို့ မျှအွဲရသည့်အလုပ်ထက် ခက်သည်။

ခရီးနိစနစ်ကိုဖယ်ရှားရန် ခရီးနိစနစ်၏ ဆိုးကျိုးများကို နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်များသိအောင် မီဒီယာအသီးသီး၊ သတင်းကဏ္ဍနယ် အသီးသီး တို့က ရေးသားကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ပြည်သူတို့ကိုလည်း အသိပေးကြရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုထက်ပင်အေးသော ကြပ်ငြမ်း မင်ဆင်ရုံ သက်နိုင် အစရှိသော စာအုပ်များထဲမှ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူဖြစ်ရပ်များကို အရေးယူနိုင်က အရေးယူ၊ အရေးမယူနိုင်ပါက ရွံ့ချက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးနိများကို လူထုက ဝိုင်းပယ်ရွံ့ချစ်တင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ခရီးနိဖြစ်ရ သည်ကို လူ့အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းသိမ်ငယ်မှုဖြစ်ရအောင် လုပ်ဆောင် ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ခရီးနိစနစ်သည် လူတစ်စုကိုတိုက်ခတ်ချမ်းသာ၍ လူထုခွက်ခွက် လန့်အောင် ဖွဲ့စည်းသောစနစ်ဆိုးဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခရီးနိအကြီးစား ဟူ၍ ကရည်းတပ်စံရသူ ဆယ်ဦးမပြည့်သော်လည်း ပြည်သူသန်းပေါင်း များစွာတို့သည် ထိုစနစ်ကြောင့် ဆင်းရဲမွဲတေနေကြ၍ နိုင်ငံ၏ မရေ မတွက်နိုင်သော ငွေကြေးပမာဏတို့သည် ဆုံးရှုံးနေကြသည်။

ခရီးနိများသည် ခေတ်ပျက်သူဌေးများလည်းဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ သည် ခေတ်ကြီးပြောင်းလာသော်လည်း ပန်းပန်လျက်ပင်ရှိသည်။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်မှ ဈေးကွက်စီးပွားရေးသို့ပင် ပြောင်း ပြောင်း၊ ဗဟိုဦးစီး စနစ်မှ ဒီမိုကရေစီစနစ်ပင် ပြောင်း ပြောင်း ခရီးနစ်လုပ်ရပ်က ပြောင်းရန် မလို။ ဒီကလားထိုင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသူများကို ကျားလာလျှင်အမဲသား ကျွေးမည်၊ နွားလာလျှင် မြက်ကျွေးမည်၊ ဆင်လာလျှင် ကြံကျွေးမည်ဟု ဆိုကာ စောင့်နေကြသည်ဖြစ်၍ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများသည်ပင် မည်မျှအထိ ကြံကြံနိုင်ကြမည်နည်း။

ခရီးနိစနစ်သက်ဆိုးရည်နေသမျှ တိုင်းနိုင်ပြည်သူတို့ ဆင်းရဲ နေကြမည်သာဖြစ်သည်။

ခိုဖြူ၊ မိုဖြူနက်ကယ် ဖမ်းခက်ရသလို ခရီးနိ၊ ခရီးဖြူ၊ ခရီးဖြူ၊ ခရီးပြာနက်ကယ် ဖမ်းခက်လှမည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေပါသေးသည်တကား။ ။

ဒေါက်တာချစ်စံ(ချစ်စံဝင်း)

သန်းစိုးနိုင်

မြန်မာ့စီးပွားရေးတက်လမ်းနှင့်
ခရိုနိုတို၏ အခန်းကဏ္ဍ

မြန်မာ့စီးပွားရေးတက်လမ်းနှင့် ခရိုနိုတို၏ အခန်းကဏ္ဍ

ယခုအခါမြန်မာ့ဒီမိုကရေစီပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနှင့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်ကြိုးပမ်းမှုတို့အပေါ် တစ်ဖိုနိုက ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးထားခဲ့ကြ သည့် နိုင်ငံတကာ၏ သံသယတိမ်ခိုင့်တို့သည် အောက် လေဖျံသွေးလာ သည်နှင့်အမျှ အဝေးသို့လွှင့်ပါးသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ အောက် မေမြည် ဆောက်တွင်ရွှေမြန်မာတို့၏ ရွှေရောင်အမှတ်မှာ လင်းလက် တောက်ပ လာတော့မည်ဟုတစ်ကမ္ဘာလုံးကပင် မျှော်လင့်ယုံကြည်နေကြခဲ့ရပါသည်။ နိုင်ငံတကာငွေကြေး ရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (IMF)ကြီးက ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်း ၆.၇ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်အထိ မြင့်မားလာလိမ့်မည်ဟု မှန်းဆထားခဲ့၏။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းသို့ တိုက်ရိုက် ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (FDI)အနေဖြင့် ၄၀ ရာခိုင် နှုန်းမျှ မြင့်တက်လာနိုင်ပြီး စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ လေးဘီလီယံ နီးပါးမျှအထိ ရှိလာနိုင်သည်ဟု တွက်ဆထားခဲ့ကြသည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ဆန်းပိုင်းအထိ ကတိကဝတ်ပြုထားပြီးဖြစ်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမည့်

ပမာဏမှာလည်း ဒေါ်လာ ၂၄၅ သန်းမျှ ရှိနေပြီဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် 'တစ်နိုင်လုံးရွှေ' မဖြစ်သေးသည့်တိုင် 'တစ်နိုင်လုံးငွေ' ကားဖြစ်လာနိုင်စေရာ ရှိပေတော့သည်။

'ယနေ့အချိန်အခါတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အလားအလာအကောင်းဆုံးသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး ဈေးကွက်ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ' ဟု ကျွမ်းကျင်သူပညာရှင်များက ထောက်ခံပြောဆိုလျက်ရှိကြသည်။ ယင်းသို့ပိုင်းဝန်းထောက်ခံ ပြောဆိုလျက်ရှိကြသည်မှာလည်း မဆန်းလှပါ။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ အကျယ်အဝန်းတစ်မျှရှိသော မြန်မာနိုင်ငံသည် လူဦးရေသန်း ၆၀ ခန့်ရှိသော ဈေးကွက်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ထိုမျှသော လူဦးရေထဲမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဈေးအပေါဆုံးလုပ်အားခမြင့် အလုပ်သမားများ သန်းနှင့်ချီ၍ ထုတ်ယူရရှိနိုင်၏။ ဆယ်စုနှစ်အချို့ကြာမျှ သစ်မျိုးစုံ ထင်သလိုမုတ်လုံ ထုတ်လုပ်နေသည့်ကြားကပင် မြန်မာနိုင်ငံ၏မြေဧရိယာ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်မျှကို သစ်တောများပုံးလွှမ်းနေဆဲဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၏အကောင်းဆုံးနှင့် အကြွယ်ဝဆုံးသယ်စာတမျိုး အခြားနိုင်ငံများတွင် မတွေ့ရနိုင်သော်လည်း အခြားတိုင်းပြည်များရှိ သယ်စာတမျိုးစုံနီပါးမျှ မြန်မာနိုင်ငံတွင်တွေ့ရနိုင်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဦးခေါင်းပိုင်းကို ဟိမဝန္တာမှလျှောဆင်းလာသည့် ရေခဲတောင်များပုံးလွှမ်းနေသကဲ့သို့ မြေရင်းပိုင်းမှာမူ မိုင်ထောင်ချီရှည်လျားသည့် ကမ်းရိုးတန်းများဖြင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲသို့ လျှောဆင်းဝင်ရောက်နေတော့သည်။ ထိုအခါ သဘာဝကျဉ္စာပင်မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတကာရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ သွားရည်ကျစရာ 'လောကဗိမ္မာန်' နိုင်ငံလေးဖြစ်လာရတော့သည်။

ဆိုခဲ့သည့်အကြောင်းအချက်များအပြင် ပြီးခဲ့သည့် နိုဝင်ဘာလကပင် နဝတ အစိုးရလက်ထက်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် 'မြန်မာနိုင်ငံပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီးပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှ 'ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ' သစ်ကို အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အဆိုပါ ဥပဒေသစ်အရ နည်းပညာမြှင့်လှုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများတွင် ပိုမိုလွတ်လပ်စွာ လုပ်ပိုင်ခွင့်များရရှိလာသကဲ့သို့ အခွန်အကောက်ဆိုင်ရာ ကင်းလွတ်ခွင့်များပါ ရရှိလာခဲ့ကြ၏။ ထို့ပြင် ပြည်ပနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများတွင် ပိုမိုပေ့ပျောင်းသည့် မူဝါဒများဖြင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ခွင့်ရလာခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် လာမည့်ဆယ်စုနှစ်အတွင်း နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအတွက် အပူတပြင်းအလှိုင် အမြန်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရမည့်နေရာ ဖြစ်လာပေတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဘန်ကီမွန်၊ အမေရိကန်သမ္မတ အိုဘားမားကဲ့သို့သော ခေါင်းဆောင်ကြီးများသာမက ဧရာ ဆိုးရော့စ်၊ ဘာရ်ဆိုတို့ကဲ့သို့သော နိုင်ငံတကာရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများပါ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်လာမခဲ တာသဲသဲဖြစ်နေကြလေပြီ။

နိုင်ငံစုံ လုပ်ငန်းစုံ မြန်မာကုမ္ပဏီကြီးများ

ယင်းသို့ နိုင်ငံတကာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ၊ နိုင်ငံစုံလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ တစ်ဖွဲ့တသဲသဲ ဒေါ်လာထုပ်ပိုက်ကာမြန်မာပြည်ထဲသို့ ဝင်လာချိန်တွင် မြန်မာပြည်မှ နိုင်ငံစုံလုပ်ငန်းစုံကုမ္ပဏီကြီးများ (Conglomerates) ၏ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအနေဖြင့်လည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအတွက် ပြုစုတူးမြက် ပျာပျာသလဲ ကွင်းဆင်းအခင်းအကျင်းတွေကို အလူးအလဲဖြင့်ဆင်နေကြရ၏။ မြန်မာပြည်မှာ နိုင်ငံစုံလုပ်ငန်းစုံ ကုမ္ပဏီကြီးများမရှိ၍ မဟုတ်ပါ။ အတန်အတင့်ရှိတန်သလောက်ရှိကြပါသည်။ သို့တိုင် ယင်းတို့တွင် လွတ်လပ်သည့်နိုင်ငံတကာ ဈေးကွက်၌ မှင့်လင်းမြင်သာစွာ ပြိုင်ဆိုင်ပူးသည့် အတွေ့အကြုံနှင့် စွမ်းရည်များ မရှိကြပါ။ မြန်မာပြည်မှ လုပ်ငန်းစုံကုမ္ပဏီကြီးများမှာ နဝတ အစိုးရက ဥံ့ဗြဟ္မ မန်းမူတ်လိုက်သဖြင့် ၉၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင်မှ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြသည့် ရွှေကြောင် ကုမ္ပဏီများသာဖြစ်ကြပါသည်။ ဆိုရလျှင် ယင်းတို့ကို မှင့်လင်းမြင်သာသည့် လွတ်လပ်စွာ ပြိုင်ဆိုင်နိုင်ရေးဈေးကွက်အတွေ့အကြုံပင်လျှင်

ဝီဝီသသမရှိကြပါ။ ထိုခေတ်က အသပြာရှိရုံမျှဖြင့် အလုပ်မဖြစ်ကြပါ။ အာဏာနှင့်ပေါင်းစပ်နိုင်မှ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရကြလေ့ရှိပါသည်။ အာဏာရှိလျှင် အသပြာရှိသည်။ အာဏာနှင့် အသပြာပေါင်းစားနိုင်မှ ကြီးပွားသော ခေတ်သာဖြစ်သည်။ 'အာဏာနှင့် နီးလေ၊ အသပြာ ကြီးလေ' ဆိုသော ခေတ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ပြောင်းပြန်အားဖြင့်လည်း 'အသပြာအကြီးဆုံးလှသည် အာဏာနှင့်အနီးဆုံးလူ' ပင်ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

မြဲကြည့်လိုက်လျှင် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဝကို လက်ဝါးကြီး ထုပ်လွှမ်းမိုးနေကြသည့် နိုင်ငံလုပ်ငန်းစုံ စီးပွားရေးကုမ္ပဏီကြီးများမှာ မှင့်လင်းမြင်သာလွတ်လပ်စွာ ပြိုင်ဆိုင်သည့်ဈေးကွက်အတွင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပုဂ္ဂလိကစစ်စစ် လုပ်ငန်းကြီးများ မဟုတ်ကြဘဲ အာဏာ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်တို့နှင့် သဏ္ဍာန်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပေါင်းစည်းဆက်စပ်ထားသည့် ခရိုနီ (CRONY) စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများသာ ဖြစ်ကြပေသည်။ ခရိုနီဆိုသော အင်္ဂလိပ်စကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ 'အနီးကပ်ဆုံးမိတ်ဆွေ' (The Closest Friend) သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာပြည်မှ ခရိုနီများမှာ အနီးကပ်ဆုံးမိတ်ဆွေများချည်းမဟုတ်ကြပါ။ သား၊ တူ၊ ညီမ ကောင်းစားရေးဝါဒ (Napotism) လက်ကိုင်ထားတတ်ကြသည့် အာဏာပိုင်များ၏ ဓနီး၊ မယား၊ သမီး၊ သား၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများအထိ ပါဝင်နေတတ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ့လူမှုစီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးသမိုင်းကြောင်းမှ သုံးသပ်လေ့လာကြည့်လျှင် နိုင်ငံစုံလုပ်ငန်းလက်ဝါးကြီးအုပ် ကုမ္ပဏီကြီး အားလုံးနည်းပါးမျှသည့် ခရိုနီကုမ္ပဏီကြီးများသာဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ သို့တိုင် အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်တို့ဖြင့်ဖြစ်ထွန်းကြီးပွားလာသည့် အာဏာပိုင်များ၏ မိသားစုခရိုနီနှင့် အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်တို့ကို ခန့်ဖြင့်ပေါင်းစပ်ရင်း ကြီးပွားလာသည့် ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင် ခရိုနီများဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြားကြည့်မြင်သင့်ပါသည်။ မတူသည့် အမျိုးအစားကိုမတူသော သဘောထား၊ မတူသောနည်းနာဖြင့် ရှဉ်းကပ်ပြုစုရင်းရန် လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

စင်စစ်အားဖြင့် အာဏာပိုင်များ၏ မိသားစုခရိုနီများမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံများ လုပ်ကိုင်ခြတ်သန်းရင်း ကြီးပွားစွမ်းသာလာသူများ မဟုတ်ကြပါ။ အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်များကို အလွှဲသုံးစားလုပ်ရင်း ကြီးပွားသည့် ခန့်အပ်အားကို ပိုင်ဆိုင်လာကြသူများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ ခန့်အပ်အားကို အရင်းအနှီးအဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ အာဏာ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ထပ်မံပေါင်းစပ်ရင်းဖြင့် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်ကြီးများ၊ ကုမ္ပဏီကြွယ်သူရွှေကြီးများ ဖြစ်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ တရားဝင်လစာ ခံစားခွင့်များဖြင့် ရိုးရိုးသားသားစီးပွားရှာရင်းလုပ်ငန်းရှင် သူရွှေကြီးများ ဖြစ်လာကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ ယင်းမိသားစုခရိုနီများ၏ ပိုင်ဆိုင်မှု ကိန်းဂဏန်းများမှာ အာဏာအလွှဲသုံးစားလုပ်ရင်းမသမာသော နည်းဖြင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များအသုံးချရင်းတိုးပွားကြီးထွားလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာနှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို မသမာသောနည်းမျိုးစုံဖြင့် အလွှဲသုံးစားပြုရယူထားသည့် မိသားစုခရိုနီများ၏ပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ လုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံတော်အနေဖြင့်ပြန်လည်စစ်စစ်နဲ့ မလွှဲမသွေလိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ခန့်ကို အရင်းပြု၍ အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်တို့နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ ဖြစ်လာသည့် ပုဂ္ဂလိကခရိုနီများ၏ လက်ဝါးကြီးအုပ်အနေအထားကိုလည်း သင့်လျော်စွာ ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်သွားရပေလိမ့်မည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်စီးပွားရေးကို ထိန်းချုပ်မှုမပြုနိုင်သမျှ စစ်မှန်သည့်လွတ်လပ်သော ဈေးကွက်ဖြစ်ထွန်းလာမည်မဟုတ်ပေ။ စစ်မှန်သည့် လွတ်လပ်စွာဈေးကွက်ပြိုင်ဆိုင်မှုစနစ် မထွန်းကားသမျှ စွန့်ခွေးတီထွင် တိုင်းရင်းသားလုပ်ငန်းရှင်များ ၊ တိုးပွားပွားပြားလာနိုင်စရာ နေရာ မရှိပေ။ ထိုစွန့်ခွေးတီထွင် တိုင်းရင်းသားလုပ်ငန်းရှင်များ ရှင်သန်ထွန်းကားနိုင်စွမ်းမရှိသမျှ စစ်မှန်နိုင်မာသည့် အမျိုးသားစီးပွားရေးသည်လည်း ပွံ့ပြားကြီးထွားလာစရာ အကြောင်းမရှိလှပေ။

ခရိုနီဘာလဲ

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သမ္မတဘိဘားမားခရီးစဉ်က မီးစိမ်းပြလိုသည့် နောက်ပိုင်းမှစ၍ 'လသာတန်း'၊ 'စိုင်းငင်' ကြမည့် အနောက်တိုင်းနိုင်ငံနဲ့ လုပ်ငန်းစုံ ကုမ္ပဏီများမှ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၊ CEOကြီးများမြန်မာနိုင်ငံသို့ အပြေးအလွှားဝင်ရောက်လာကြပေတော့မည်။ ယခုအခါ Shell, BP, BG Group, Conoco Phillip, Chevron စသည့် နိုင်ငံစုံရေနံနှင့်ဓာတ်ငွေ့ ကုမ္ပဏီကြီးများက မြန်မာနိုင်ငံတွင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် အထူးစိတ်အား ထက်သန်နေကြ၏။ အမေရိကန် ရေနံကုမ္ပဏီများက ကုန်းတွင်းပိုင်းမှာထက် ကမ်းလွန်ရေနံရှာဖွေရေးတွင် ထက်သန်တက်ကြွနေကြသည်။ အလားတူ ဝီယက်နမ်မှ Vietsovpetrov, ထိုင်းနိုင်ငံမှ PTTEP စသည့် အိမ်နီးရှင်းနိုင်ငံ များမှ နိုင်ငံစုံကုမ္ပဏီကြီးများကလည်း ခွဲတမ်းရယူရန်ဝင်ရောက်တိုးဝေ့ ပြိုင်ဆိုင်နေကြ၏။ အလားတူ ဂျပန်၊ စင်ကာပူနှင့်ထိုင်းတို့ကလည်းသီလဝါ၊ ထားဝယ် ရေနက်ဆိပ်ကမ်းတို့တွင် တရုတ်တို့နှင့်အပြိုင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနေ ကြ၏။ ထို့ပြင် မြန်မာပြည်သားတို့ အမြန်စားသုံးအစားအစာ (Fast Food) နှင့်အမေရိကန်အမျိုးရည်များလည်း ပြန်လည်သုံးဆောင်ရပေတော့ မည်။ ယခုအခါမြန်မာပြည်နှင့် နှစ်ပေါင်း ၆၀ နှစ် ကင်းကွာနေခဲ့သော Coca-Cola နှင့် နှစ်ပေါင်း ၁၅ နှစ်မျှ ခွဲခွာနေခဲ့ရသည့် Pepsi တို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ တစ်မျိုးတည်းတွင် မြန်မာအိမ်ရှင် တို့လိုအပ်သည့် အသုံးအဆောင်မှန်သမျှ One Stop Service ပေးသည့် ကမ္ဘာကျော် WALMART ကုန်တိုက်ကြီးများ မကြာမီ ဝင်ရောက်လာကြ ပေတော့မည်။ ဆိုခဲ့ပါ နိုင်ငံစုံလုပ်ငန်းစုံကုမ္ပဏီကြီး (Conglomerates) များလုပ်ငန်းနယ်ပယ်ပေါင်းစုံတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် နိုင်ရေးအတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးမည့် Myanmar Conglomerates ကြီးများကလည်း ယခုအခါအသင့်ပြင်ဆင် စောင့်ကြိုနေကြပြီး ဖြစ်သည်။

ခရိုနီတွေကို ဘယ်လို

မြဲပြောကြရလျှင် နဝတ၊ နအဖ ခေတ်လွန် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဝ တွင် လွတ်လပ်သောဈေးကွက်ပြိုင်ဆိုင်မှုအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည့် တိုင်းရင်းသားနေရှင်လူတန်းစားဆိုသည်ကား မရှိသလောက်ပင် ရှားပါးလှ ပေသည်။ နဝတ၊ နအဖခေတ်တွင် အပ်နှင်းထားသည့် အာဏာဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ရှင်သန်လှုပ်ရှားနေရသည့် စီးပွားရေး ဘဝတွင် ခရိုနီစီးပွားရေးသာ ရှင်သန်အားကောင်းခဲ့ပေသည်။ ခရိုနီ စီးပွားရေးဆိုင်ရာတွင်လည်း အာဏာဖြင့် နေ့ကို ဖန်တီးသည့် မိသားစုခရိုနီ နှင့် နေ့ပိုင်းဆိုင်မှုကို အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်တို့ဖြင့် ပူးပေါင်းထားသည့် လက်ဝေခံ ခရိုနီဟူ၍ နှစ်မျိုးသာရှိတတ်ပေသည်။ ဆိုရလျှင် ဆန္ဒရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ နည်းပညာ၊ အရင်းအနှီး၊ လုပ်ခင်း ကိုင်ခင်း အလုံးစုံတို့သည် ခရိုနီတို့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုနယ်ပယ်တွင်သာအများစု ရှိနေခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခရိုနီအားလုံးကို မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဝထဲ တွင် တွန်းဖယ်လိုက်လျှင် မြန်မာ့စီးပွားရေးအားလည်းတုံ့ဆိုင်းသွားနိုင်ပေ သည်။ အကယ်၍ ခရိုနီများကို လွတ်ထားလိုက်ပြန်လျှင်လည်း အမျိုးသား စီးပွားရေး ဘဝတစ်ခုလုံးကို ယင်းတို့ကလက်ဝါးကြီးအုပ် ဝါးမျိုးသွားကြ မည်သာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မတူညီသော ခရိုနီများကို မတူသော သဘောထား၊ မတူသောနည်းများ၊ မတူသောမူဝါဒများဖြင့် ချဉ်းကပ် ဖြေရှင်းအပ်ပေသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုရလျှင် မိသားစုခရိုနီတို့၏ အာဏာဖြင့် ဖန်တီးထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများကို သင့်လျော် သော နည်းလမ်းဖြင့် လျှော့ချကာ တဖြည်းဖြည်းရုပ်သိမ်းသွားသင့်ပေ သည်။ တစ်မျိုးတည်းတွင်လက်ဝေခံခရိုနီတို့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု တို့ကို လက်ဝါးကြီး အုပ်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိမသွားအောင် ကြီးကြပ် ထိန်းချုပ်ရင်းဖြင့် အမျိုးသားစီးပွားရေးဘဝအတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပါဝင် စေခြင်းက တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖွယ်ရာအကြောင်း ရှိပါ

သည်။ သို့ဖြင့် အာဏာပိုင်မိသားစုခရိုနီမဟုတ်သည့် လက်ဝေခံ ခရိုနီများ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု ပြဿနာကို ရှဉ့်လည်းလျှောက်သာ ပျားလည်းခွဲသာနည်းဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖြေရှင်းခြင်းက အမျိုးသားစီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် ပိုမိုအကျိုးပြုစေရန်လိုအပ်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့် မိပါသည်။

သန်းစိုးနိုင်

အမှတ်(၅၁)၊ မတ်လ၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ် - ရန်သူ့သစ်မဂ္ဂဇင်း

ခရိုနီဆိုလို့ တစ်ခုတော့မှာဂျက်ဗယ်
ဒီမှာတော့.....
ဒါချဉ်းမေးလို့ ရုဗယ်မထင်နဲ့

မင်းခက်ရဲ

ခရိုနိုကောက်ကြောင်း

ခရိုနိုကောက်ကြောင်း

ဒီအက်ဆေးမှာ ခရိုနိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးထွားနေခြင်းဟာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို နှောင့်နှေးစေကြောင်းနဲ့ ခရိုနို စီးပွားရေးရဲ့ သဘောသဘာဝတွေကို အနည်းငယ် အကျဉ်းချုံး တို့ထိထားတဲ့ အက်ဆေးပါပဲ။ ခရိုနိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းဟာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတွေမှာ စီးပွားရေးစနစ်ကို ထိရောက်အောင် မလုပ်ပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ အထူးပြောဖို့ မလိုဘူး။ ခရိုနို စီးပွားရေးရဲ့ သွင်ပြင်တွေအပေါ်မှာ နားလည်ထားမှသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေအပေါ်မှာ ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်၊ ရှောင်ရှားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ခရိုနိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရဲ့ သွင်ပြင်ဆိုတာကို နားလည်ဖို့က-

- ခရိုနိုစီးပွားရေး ဘာကြောင့် အသက်ဝင်လာရသလဲ။
- ဘာကြောင့် ခရိုနိုစီးပွားရေးဟာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်မှုကို နှောင့်နှေးစေပါ့တယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ခရိုနို စီးပွားရေးဟာ အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ တည်ရှိနေရသလဲ။

- နောက်ဆုံး ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးတွေမှာ ခရိုနီစီးပွားရေး ပုံသဏ္ဍာန် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်ပြီး နေရာယူလာနိုင်သလဲဆိုတာ တွေအပေါ် နားလည်ထားဖို့လိုမယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ခရိုနီစီးပွားရေးဆိုတာ ပေါ်လစီတွေကို ပုံဖော်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးအာဏာပိုင်တွေနဲ့ ရင်းနှီးသူတွေက စီးပွားရေး တန်ဖိုးကြီးတွေကို အာဏာပိုင်တွေရဲ့ မျက်နှာသာပေးမှုနဲ့ လက်ခံရရှိနေတဲ့ နေ့စဉ်တစ်ခုပဲ။ မျက်နှာသာ အပေးခံရတဲ့ သူတွေဘက်ကလည်း သူတို့ အပေါ် မျက်နှာသာပေးခဲ့သူတွေထံကို စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်တွေ ပြန်ပေးရတယ်။ နေ့စဉ်ကမှာ ထုတ်လုပ်မှုကို လွှမ်းမိုးနိုင်အောင်လုပ်ထား ပြီး စီးပွားရေးအခန်းကဏ္ဍတော်တော်မျိုးများကို အစိုးရအကျိုးအမြတ်တွေ အတွက် ချုပ်ကိုင်ထားရမယ်။ ဒီနေရာမှာ နောက်ထပ်ထွက်လာတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုက အစိုးရကရာ ဘာကြောင့် ခရိုနီစီးပွားကို မျက်နှာသာ ပေးတာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အကျိုးအမြတ်လို အကြောင်း တရားအမျိုးမျိုးရှိနိုင်ပေမယ့် အစိုးရဟာ ခရိုနီစီးပွားရေးနေ့စဉ်ကို တည် ထောင်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ စီးပွားရေး ပြဿနာ တွေကို ရင်ဆိုင်တဲ့နေရာမှာ အသင့်တော်ဆုံးရယ်လို့ ထင်မှတ်မှားနေကြ တဲ့အတွက်ပဲ။ အစိုးရအနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ဆုံးပုံအခိုင်ပုံက တကယ်လို့ အစိုးရက သူတို့ကိုယ်တိုင်စီးပွားရေးမှာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြယ်လှယ်နေတဲ့ ပုံစံ ပေါက်ရင် လိုအပ်တဲ့ အက်ဆက်တွေ (၀၁) အသုံးကျတဲ့ အရည်အသွေး၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကိုင်ဆောင်ထားသူတွေ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေက နိုင်ငံအတွင်း ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အက်ဆက်ရှိသူတွေ မရှိဘူးဆိုရင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလည်း ဝင်ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မလာရင် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အာဏာရှင်အစိုးရတွေဟာ သူတို့အနေနဲ့စီးပွားရေးလုပ်တာမျိုးမဖြစ် ရလေအောင် တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ တခြားသူတွေ (၀၂) ခရိုနီစီးပွားကို

မျက်နှာသာပေး လုပ်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့လည်း အကျိုးအမြတ်ဖြစ်၊ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုလည်း ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မယ်လို့ မြင်ကြတဲ့ အတွက်ပဲ။ တကယ်တကယ်တမ်းမှာတော့ သူတောသန့် ကိန်းကဏန်းတွေ ကနေ ညွှန်ပြနေတာကတော့ ဒီလို မမှန်ကန်တဲ့ လိမ်လည်လှည့်ပျားမှု တစ်ရပ်ဟာ သူတို့ အကျိုးအမြတ်သာရှိပြီး စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို နှောင့်နှေးစေတယ် ဆိုတာကို ပြနေတယ်။

စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဖြန့်ဝေမှုဆိုတဲ့ ရှုထောင့်ကနေကြည့်ရင် ခရိုနီစီးပွားရေးဟာ စီးပွားရေးကိုနောက်ပြန်ဆွဲ သွားစေတဲ့ အချက်သုံးချက်ရှိတယ်။ ပထမအချက်က ခရိုနီစီးပွားရေးက အရင်းအမြစ်တွေကို နေရာမှားချထားတယ်။ အစိုးရဟာ သူတို့ရဲ့ စီးပွားရေး ပေါ်လစီတွေကို ချမှတ်တဲ့နေရာမှာ အက်ဆက်တွေကို ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ ခရိုနီ (၀၂) စီးပွားရေးအခွင့်ထူးခံတွေကိုသာ ပေးအပ်တဲ့အတွက် အရင်း အမြစ်တွေဟာ နိုင်ငံသားတွေရဲ့ ဘဝလုံခြုံမှုဆီကို ပျံ့နှံ့မသွားဘဲ ခရိုနီနဲ့ အစိုးရမိသားစုတွေဆီကိုသာ အများဆုံးရောက်ရှိသွားတယ်။ ဒုတိယ အချက်ကတော့ ခရိုနီစီးပွား အခွင့်ထူးခံ အက်ဆက်ကိုင်ဆောင်သူတွေနဲ့ အစိုးရကြားထဲက ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆက်သွယ်ချက်တွေကို မှီခိုနေရတဲ့အချက်ပဲ။ ဒီအချက်ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆက်သွယ်ချက်ရှိတဲ့ အစိုးရအကြီးအကဲ အာဏာရှင်အစိုးရမှာသာလျှင် အလုပ်ဖြစ်ပြီး သူတို့အာဏာမရှိတဲ့ အချိန် မှာတော့ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ခံဆောင်မှုတွေပျက်စီးသွားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ခရိုနီစီးပွားရေးနေ့စဉ်ထဲက စီးပွားရေးအေးဂျင့်တွေရဲ့ သက်တမ်းဟာ စိတ်မချရဘူး။ ဒါကိုသိတဲ့ ခရိုနီစီးပွားရေးက ရုနုတဲ့သက်တမ်းအတွင်း အကျိုး အမြတ်အများဆုံး လောဘဇောတိုက်တောင်းယူတယ်။ နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်ထက် သက်တမ်းတိုကြောင့် အလွန်အကျွံအမြတ်ရှာဖွေမှု ဟာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှောင့်နှေးစေရတဲ့ အချက်တွေထဲက တစ်ချက်ပဲ။ ပြီးရင် သူတို့ကြောင့်ဖြစ်လာတဲ့ စီးပွားရေး ရင့်ကျက်မှုဟာ

လည်း အချိန်တိုကာလကြောင့် တိုင်းပြည်အတွက် ရှိသင့်တဲ့ ရင့်ကျက်မှု မျိုးမရှိဘဲ နောင်ဒီမိုကရေစီအစိုးရအတွက်၊ နိုင်ငံအတွက် အထောက်အကူ မဖြစ်လှဘူး။ တတိယအချက်ကတော့ ခရိုနီစီးပွားရေးအကြောင့် ဆိုဝါးတဲ့ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်တွေဖြစ်တတ်ပြီး ဝင်ရောက်ဝင်ဖြန့်ဖြူးမှုမှာလည်း မညီမျှဖြစ်နေတယ်။

ခရိုနီစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနည်းပါးတဲ့ အချက် တွေထဲက နောက်ထပ်တစ်ခုကတော့ ခရိုနီစီးပွားရေးဟာ သူတို့ရဲ့ ကုန်ကျစရိတ် တွေကို ထုတ်ဖော်ပြောလေ့မရှိဘဲ လျှို့ဝှက်ထားလေ့ရှိတယ်။ အကြောင်း ကတော့ ခရိုနီရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်ဆိုတာ ခရိုနီစီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်ဖြစ်နေ လို့ပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ခရိုနီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေအတွက် နိုင်ငံတော်က ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခရိုနီရယ်လို့ တောင်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နယ်ယယ်ကတော့ အများအားဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးနယ်ယယ်ဖြစ်ပြီး သွင်းကုန် လိုင်စင်ကို မျက်နှာသာပေးရရှိခြင်းကနေ တောင်တက်လည်း တွေ့ရမယ်။ နောက်ထပ်တစ်ခုကတော့ ပြည်တွင်းက ဈေးကြီးတဲ့အရာတွေကို တင်ဖို့နိုင်ခွင့်ပဲ။

ခရိုနီစီးပွားရေးအကြောင့် ရေရှည်ခံနေရသလဲ

အဖြေကတော့ အစိုးရတစ်ခုခုတစ်ခု ပြောင်းသွားပေမယ့်လည်း ခရိုနီစီးပွားရေးအကြောင့်အကြောင်းက အစိုးရတစ်ရပ်ဟာ သူ့ရှေ့က အစိုးရ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ ပြဿနာကို ပြန်ရင်ဆိုင်ကြရလို့ပဲ။ ဒါကြောင့် ခရိုနီစီးပွားရေး ဆက်ရှိနေဆဲပဲ။ ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရမျိုး ဒါမှမဟုတ် အာဏာ အသတ်ရှိတဲ့ အစိုးရမျိုးပေါ်ပေါက်လာတဲ့အချိန်မှာ ကောင်းမွန်တဲ့ စီးပွားရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှုကို မရှာဖွေနိုင်သေးခင်အထိရှိနေတဲ့ သဘာဝကလည်းရှိတယ်။ အစိုးရအနေနဲ့ ခက်ခဲတဲ့ အခြေအနေကို မကျော်လွန်နိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ အစိုးရမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ယခင်အစိုးရကြုံတွေ့ရတဲ့ အကျပ်အတည်းကို ရင်ဆိုင်ရမှာဖြစ်တယ်။

သဘောတော့ အက်ဆက်ရှိသူတွေကို မရွေးချယ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုတွေဝင်ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်ကြိမ်လုံးနဲ့ အချိန်အနက်မရဦးမှာပဲ။ အက်ဆက်ရှိသူမရှိရင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမရှိ၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမရှိရင် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှောင့်နှေးပြီး အစိုးရ အဓိကလည်ပတ်အလုပ်လုပ်အောင် အားဖြည့်ပေးမယ့် အခွန်ကောက်ခံမှု မှာပါ ပြဿနာတက်မှာဖြစ်တယ်။

ဒီမိုကရေစီအစိုးရမဟုတ်ရင်တော့ တော်လှန်ရေးနဲ့ ပြန်တက် လာတဲ့ အစိုးရတိုင်းမှာ ယခင်ရှေ့က အစိုးရဖန်တီးခဲ့တဲ့ ခရိုနီစီးပွားရေး ပုံစံကို ပြန်ဖန်တီးရတဲ့သဘောတွေရှိနေတယ်။ ဒီသဘောကို ဟာဘာနဲ့ ပုံစံကို ပြန်ဖန်တီးရတဲ့သဘောတွေရှိနေတယ်။ ဒီသဘောကို ဟာဘာနဲ့ နိုယယ်ရိုရာကနေ မဟာမိတ်တော်လှန်ရေးကို အခြေခံပြီး လေ့လာပြခဲ့ တာတွေရှိတယ်။ သူတို့က ခရိုနီစီးပွားရေးကို အခြေခံပြီး လေ့လာပြခဲ့ တာ တစ်ခုလည်းအားဖြင့် အာဏာရှင်စနစ်ကနေ ကောင်းမွန်ခိုင်မာတဲ့ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးပုံစံမဟုတ်ဘဲ တခြားသော အုပ်ချုပ်မှုပုံစံတစ်မျိုးမျိုး ကို ပြောင်းလဲသွားတဲ့အခါ ခရိုနီစီးပွားရေးဟာ ပုံစံတစ်မျိုးနဲ့ အသစ်ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တာကို ဖော်ထုတ်ပြခဲ့တာဖြစ်တယ်။ မဟာမိတ်ကို အာဏာရှင် ပေါ်ဒီမိုကရေစီ ဒီမိုကရေစီ (၁၉၇၆-၁၉၈၀) လက်ထက်မှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ဝင်ရောက်လာဖို့ရာ လိုအပ်တဲ့ "သူဟာတော့ဖြင့် ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုဆိုတာကို ယုံယုံကြည်ကြည် အကာအကွယ်ပေး နေပါတယ်" လို့ ပြချင်တဲ့အတွက် အက်ဆက်ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ အုပ်စု ငယ်လေးတွေကို စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းတွေ ပေးအပ်ချီးမြှောက်ပြခဲ့တာ။ နောက်တော့ ဒီမိုကရေစီပြုတ်ကျသွားပြီး အစိုးရသစ်တစ်ရပ် အာဏာ ရလာတဲ့အခါမှာလည်း ဒီအုပ်စုလေးတွေဟာ အသစ်ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ တယ်။ ဒီမိုကရေစီကို မနှစ်မြို့ကြကြတော့တဲ့အတွက် တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲပြီး ဖြုတ်ချခဲ့ကြပြီးတဲ့အခါ နောက်တက်လာတဲ့ အစိုးရကလည်း ဒီမိုကရေစီ ထက်ကောင်းတဲ့ သဘောတရားကောင်းတဲ့ လက်ထက်မှာ

ဆိုင်ဒီယိုမော်ဂျီကို ကိုင်ခွဲထားကြတာ။ နောက်တော်လှန်ရေးကြောင့် တက်လာတဲ့ အစိုးရကလည်း ဒိုင်ယက်နီမှာရှိခဲ့တဲ့ ခရိုနီစနစ်ကိုပဲ ဖြန့်ကျိးသုံးသွားခဲ့ရတယ်ဆိုတာကိုတွေ့ရမယ်။ ပြီးတော့ ယခင်က ခရိုနီ တွေနဲ့ နောက်အစိုးရ ခရိုနီတွေကလည်း အတူတူပဲဆိုတာကို တွေ့လာရ တယ်။

ခရိုနီစီးပွားရေးစနစ်ဆိုတာမှာ စီးပွားရေးသွင်ပြင်လက္ခဏာ သက်သက်ကိုသာ မတွေ့ရဘူး။ နိုင်ငံရေးအရ တီထွင်ဖန်တီးမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ သွင်ပြင်လက္ခဏာကိုသာလျှင် အများဆုံးတွေ့ရမယ်။ ပြီးရင် နိုင်ငံရေးအရ အပြုသဘောမဆောင်တဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ ကိုသာလျှင် တိုင်ပြည်က ခံစားလိုက်ရတယ်။ ခရိုနီစနစ်မှာ တူညီတဲ့ အခွင့်အလမ်းရရှိခွင့်ဆိုတဲ့ ဒီမိုကရက်တစ်တန်ဖိုးခံမရှိဘူး။ ခရိုနီစနစ် ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ အဓိကအချက်က အစိုးရအနေနဲ့ အထူးစီးပွားရေးအခွင့် အလမ်းတွေကို အက်ဆက်ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ လူနည်းစုတချို့ကို ပေးအပ်နေဖို့ပဲ။ အဲဒီလိုမျိုး မရှိတော့ဘဲ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းတွေကို လူတိုင်းညီမျှစွာ ချဉ်းကပ်နိုင်အောင်ဖြစ်လာပြီဆိုရင် ခရိုနီစနစ် ကျဆုံး သွားမယ်ဆိုတာကလည်း မြင်သာတဲ့အချက်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ရွေးကောက် တင်မြှောက်တဲ့ ဒီမိုကရေစီဟာ ခရိုနီစနစ်ကို တဖြည်းဖြည်း တိုက်ခွာ ပစ်တယ်။ ခရိုနီတွေကလည်း ရတဲ့နည်းပေါင်းစုံနဲ့ သူတို့ရဲ့ အကျိုးအမြတ် ကို ကာကွယ်မှာပဲ။ တက်လာနိုင်မယ့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရကို စောစောစီးစီး ပြေးပေါင်းမယ်။ ဘုရားစွာ မလုံမလောက်ဖြစ်နေတဲ့အချိန် မက်လောက် စရာကောင်းအောင် အထောက်အပံ့ပေးမယ်။ သူတို့သာလျှင် တိုင်းပြည်ရဲ့ အက်ဆက်ကိုင်ဆောင်သူတွေဖြစ်ပြီး သူတို့ရဲ့အကူအညီ မပါဘဲနဲ့ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဟာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ မရနိုင်ဘူး ဆိုတာကို အစိုးရနဲ့ ပြည်သူလူထုအပေါ် ချည်းမျဉ်းနဲ့ ကျီးသွင်းမယ်။ ဒီထက်ပိုဆိုးပြီး အစိုးရအနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို ထိခိုက်အောင် လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့

မင်းခက်ရဲ

စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု ချိုးချိုးကျဆောင် လုပ်ပစ်မယ် ဆိုတဲ့အထိ ထွင်လုံးတွေ ဆောက်တယ်။ တကယ်တော့ ဒီလိုလုပ်နိုင်မယ် ဆိုရင်တောင် ဒါဟာ အခက်အခဲနဲ့ပဲ။ သေချာတဲ့ သုတေသနတွေက နောင်တက်လာမယ့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရဟာ ခရိုနီတွေကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားမယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ အချက်မျိုးစေ့ကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖြန့်ချိမှတ် မှတ်ပဲ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်အကျိုးအမြတ်ကို အသေအလဲ ကာကွယ်နေတဲ့ ခရိုနီစနစ်မှာ အစိုးရရဲ့စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးချက်တွေမှာ လူထု မြင်သာမှုမရှိတဲ့ အခြေအနေ၊ လူထုသဘောတူမှုမရှိတဲ့ အခြေအနေတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်လျှာတော့ အမှန်ပဲ။ အဆင့်မြင့်မားတဲ့ ဒီမိုကရေစီရှိမှသာ ခရိုနီ စနစ်ဟာ လုံးဝကျဆုံးသွားမှာဖြစ်တယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း အာဏာပိုင် စနစ်ကို ပိုကျင့်သုံးလေ ၊ ခရိုနီစနစ်ပိုထိထိရောက်ရောက် အလုပ်လုပ်လေ ပါပဲ။

ခရိုနီအဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုချက်အကျဉ်း

ခရိုနီ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်က နိုင်ငံရေးအာဏာပိုင်သူတွေထံ ကနေ ဤမားတဲ့ စီးပွားရေးတန်ဖိုးတွေအတွက် မျက်နှာသာပေးခံရသူလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ သိပ်ပြီး စွပ်ရှင်တွေတွေ့မရှိလှဘူး။ အများအားဖြင့် အဲဒီလို မျက်နှာသာပေးခံရသူတွေက ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိရှိနဲ့ ဓနဥစ္စာလွှဲပြောင်း မလှိုက်တဲ့သဘောတော့မရှိဘူး။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အခွင့်အလမ်းတွေ မလှိုက်ခြင်းပဲ။ ဒီအခွင့်အလမ်းတွေက ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမြင်သာဆုံးအရာတစ်ခုကတော့ ပိုင်ဆိုင်မှုရယူလိုက်ခြင်း (Ownership) ဆိုတာကို အာရုံစီးပွားပွက်ကပ်ကြောင့်တွေ့ရမှာဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ခရိုနီတွေရဲ့ အခွင့်အလမ်းထဲမှာ နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနဲ့ လည်ပတ်အလုပ်လုပ်ပုံတွေကို ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းတွေ လွှဲပေးလိုက်တဲ့ ပုံစံအနေနဲ့ ခရိုနီတွေက ရယူသွားတယ်။ နောက်ထပ်အရေးတကြီး သတ် တားရမယ့်အချက်က ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်ပေါ်လာဖို့ရာ အချက်အချာကျတဲ့

ဘက်စနစ်ကို ခရိုနီတွေချုပ်ကိုင်ထားခြင်းပဲ။ ပြည်တွင်း ဓရက်စစ်လုပ်ငန်း ကို ချဲ့ထွင်ခြင်းနဲ့ ပြည်တွင်း ခရိုနီဘက်စနစ်ကို တည်ထောင်ထားခြင်း ဟာ နောက်တက်လာမယ့် အစိုးရအနေနဲ့ အထူးအခက်အခဲကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အနေအထားတစ်ရပ် ဆိုတာကိုလည်း တွေ့ရမယ်။

ခရိုနီစနစ် တယ်အချိန် ကြီးထွားလာမလဲ

အာဏာပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး ဒါမှမဟုတ် အာဏာရှင်အုပ်ချုပ်ရေး တွေမှာ ခရိုနီစနစ်အားကောင်းလာတာတာ ဓမ္မတာပါပဲ။ အဲဒီလို စနစ်တွေ ကနေ ဒီမိုကရေစီစနစ်အပြောင်းအလဲမှာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအဖို့ သူတို့ရဲ့ အကျိုးအမြတ်ကာကွယ်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြီး ခရိုနီစနစ်ကို ဆက်လက် သယ်ဆောင်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကို အကျဉ်းချုံးပြီးဆိုရင်တော့ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုရှိတဲ့ အချိန်မှာ ခရိုနီစနစ်ကြီးထွားလာမှာဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုဆိုတာ ဘာလဲ။ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုဆိုတာဘာလဲဆိုတာကို သိထားဖို့လည်းလိုတယ်။ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုဆိုတာကို သိဖို့ ပိုပြီးသေချာစေရမှာမို့တဲ့။ အလွယ်တကူ ပုံတွက်ချက်နိုင်တဲ့ နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုဆိုတာဘာလဲကနေစတင်သင့်တယ်။

(က) နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုဆိုတာ ဘာလဲ

နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုဟာ ကောင်းမွန်ခိုင်မာတဲ့ နိုင်ငံရေးစနစ် အပေါ်ကို မှီတည်ပြီးဖြစ်ပေါ်နေရတာ။ နိုင်ငံရေးစနစ်ဆိုတာ နိုင်ငံရေး အကျိုးအမြတ်တွေကို စုစည်းပေး၊ မျှဝေပေးတဲ့ အင်စတီကျူးရှင်းအစု အဝေးပဲ။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးစနစ်ဆိုတာ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း အဓိကအရင်းအမြစ်တွေဖြစ်တဲ့ ဥပဒေအရ တရားဝင်ခွင့်ပြုပေးထားတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းနဲ့ အင်စတီကျူးရှင်းတွေကို ခေါ်တယ်။ နိုင်ငံရေး စနစ်ရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်က နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲမှုပုံစံခန့်ရပ်နဲ့ ပတ်သက် ပြီး မသေချာမရောမမှုတွေကို လျှော့ချတယ်။ ပထမပြောင်းလဲမှုက အစိုးရ အတွင်းပြောင်းလဲမှုပဲ။ ဒီပြောင်းလဲမှုတွေက အစိုးရတစ်ခု အစားထိုးဝင်

မင်းခက်ရဲ

နောက်လာဖို့ရာ လုပ်ပေးတဲ့ ယန္တရားတွေကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ အင်စတီ ကျူးရှင်းတွေအတွင်းကနေ ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ဥပမာ ရွေးကောက်ပွဲ ဥပဒေလို ကျူးရှင်းပြောင်းအလဲယန္တရားကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ အင်စတီကျူးရှင်းမျိုးပဲ။ အစိုးရအပြောင်းအလဲယန္တရားကို နိုင်ငံရေးစနစ်နဲ့ အခြေခံအဆောက်အအုံတွေ ခုတ်ယူပြောင်းလဲမှုကတော့ နိုင်ငံရေးစနစ်နဲ့ အခြေခံအဆောက်အအုံတွေ မှာတည်ရှိနေတဲ့ အခြေခံကျတဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေပဲ။ နိုင်ငံရေးစနစ်တွေ တဖြည်းဖြည်းဖြစ်ထွန်းပြောင်းလဲသွားဖို့ရာ လုပ်ပေးမယ့် အတွင်းစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေ ပြောင်းလဲသွားတဲ့သဘောပဲ။

တစ်နည်းအားဖြင့် နိုင်ငံရေးစနစ်ဆိုတာ လူမှုရေးဆိုင်ရာ တောင်းဆိုမှုတွေကြောင့် ဖြစ်လာမယ့်ပဋိပက္ခတွေကို မြေရှင်းပေးတာ၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ အပြန်အလှန်ဆက်ဆံမှုပုံစံမျိုးစုံကို စိုးမိုးမယ့် စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေကို ထုတ်ပေးတာတွေလုပ်တယ်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံရေး နယ်ဝယ်ကို ချဲ့ထွင်ပေးတယ်။ ဒီအလုပ်အရ နိုင်ငံရေးမှာဆိုရင်တော့ လုပ်အားခွဲဝေပေးတာ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အုပ်ချုပ်ဖို့ရာ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ အခြေခံစည်းမျဉ်းတွေကို ရေးဆွဲပေးတာတွေလုပ်တယ်။ စီးပွားရေးအပိုင်းမှာ ဆိုရင်တော့ နိုင်ငံရေးစနစ်ကို ပုဂ္ဂလိကစည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးတာ၊ စီးပွားရေးဆိုင်ရာအပြုအမူတွေကို ကန့်သတ်မယ့်၊ လမ်းညွှန်မယ့် အင်စတီကျူးရှင်းတွေကိုလည်း ပေးအပ် တယ်။ နိုင်ငံရေးစနစ် လည်ပတ်အလုပ်လုပ်ပြီးဆိုတာနဲ့ သန့်ဆက်စပ်နေတဲ့ အင်စတီကျူးရှင်း တွေက သူ့အပေါ်အားဖြည့် လည်ပတ်ပေးတယ်။

ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာမဆို နိုင်ငံရေးစနစ်တည်ငြိမ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းက-

- လူထုက အစိုးရရဲ့ လက်ရွေးစင်ယန္တရားတွေဟာ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေအတွင်း နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ အပြုအမူတွေကို ထိန်း ကျောင်းနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ထားရင်၊

မင်းခက်ရဲ

- နိုင်ငံရေးနေ့စဉ် ကိုယ်ဘာသာကိုယ် အားဖြည့်လွှားနိုင်မယ့် အင်စတီကျုရှင်းဆိုရင် အစီအစဉ်ရှိမယ့်ဆိုရင် နိုင်ငံရေး တည်ငြိမ်မှု ရှိမှာဖြစ်တယ်။

တနည်းအားဖြင့် နိုင်ငံသားတွေဟာ တည်ငြိမ် နိုင်ငံရေးအား ဖြုတ်ကုန် ချေဖျက်မသွားဘူးဆိုရင် နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှုရှိမယ်။ နေ့စဉ်တစ်ခု တည်ငြိမ်မှုဟာ လက်ရှိနိုင်ငံရေးနေ့စဉ်ကို ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ် ကာလတွေမှာ ပဋိပက္ခဖြစ်လာမယ့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေကို ဖြောအောင်မြေရှင်းပေးနိုင်မယ်လို့ ဘုံသဘောတူညီချက်ရှိရင်လည်း နိုင်ငံရေး တည်ငြိမ်မှာဖြစ်တယ်။

(ခ) နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှု

နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှုကို ရေရှည်ထိန်းသိမ်းပေးထားနိုင်တော့ဘူး ဆိုတာမျိုးဖြစ်လာတဲ့အချိန်မှာ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုတွေထဲက အကြောင်းတရားတစ်ခုက နိုင်ငံရေးနေ့စဉ် အပေါ် ဘုံသဘောတူညီမှု ပျောက်ဆုံးသွားတာကြောင့်ပဲ။ အဲဒီလိုအချိန် အခါမျိုးကို အားနည်းတဲ့တည်ငြိမ်မှုလို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ အားနည်းတဲ့ တည်ငြိမ်မှုက နိုင်ငံရေးနေ့စဉ်ရဲ့ အနာဂတ်ကာလနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မသေချာ မရေရာပူသဘောကို မိတ်ဆက်ပေးတယ်။ အကြောင်းကတော့ ကွဲပြား ခြားနားတဲ့ အစားပြုတွေက ကွဲပြားခြားနားတဲ့ အင်စတီကျုရှင်း ပတ်ဝန်း ကျင်မျိုးကို ရင်ဆိုင်လာရတဲ့အတွက်ပဲ။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရရင် မြောက်မြားစွာသော နိုင်ငံရေးနေ့စဉ်တွေက လူ့အဖွဲ့အတွင်းမှာ အုပ်ချုပ်မှု အတွက် အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေတဲ့သဘောပဲ။ ဒီလိုဖြစ်လာပြီဆိုရင် နိုင်ငံသား တွေရဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ လူမှုရေးဘဝမှာ တည်ငြိမ်နိုင်ငံရေးနေ့စဉ်ကနေ ဖျက်တို လိုက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေမှာ ပဋိပက္ခတွေဖြစ်လာပြီလို့ဆိုရမယ်။

တကယ်လို့ နေ့စဉ်တစ်ခုဟာ သူ့ဘာသာသူ့အားဖြည့်လည်ပတ် နိုင်တဲ့ အရည်အသွေးဆုံးသွားပြီဆိုရင် ဒါဟာ အတော်ကလေး မတည်

ပန်းချီတစ်ရာစာပေ

မငြိမ်မြောက်မငြိမ်လိုအပ်ရမယ်။ အကြောင်းကတော့ နိုင်ငံရေးရှေ့ခံတွေ အတွင်းပိုင်းမှာဖြစ်ပေါ်လာပြီး နိုင်ငံရေးနေ့စဉ်အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားမှုတွေ ကို ဖြိုဖျက်လာပြီဖြစ်တဲ့အတွက်ပဲ။ အစိုးရနဲ့ နိုင်ငံသားတွေကြားထဲ ကို နှစ်နှစ်ထားတဲ့ လူမှုပဋိညာဉ်လည်း ဖြိုကျသွားတဲ့အတွက်ပဲ။ ဒီ နှစ်နှစ်ထားတဲ့ လူမှုပဋိညာဉ်လည်း ဖြိုကျသွားတဲ့အတွက်ဟာ နိုင်ငံရေး ဖြိုဖျက်မှုတွေက အင်စတီကျုရှင်း ပြောင်းလဲမှုတွေဟာ နိုင်ငံရေး နေ့စဉ် အားဖြည့်မပေးနိုင်တော့တဲ့ အခြေအနေကို ဆွဲခေါ်သွားခဲ့တယ်။ တည်ငြိမ်မှုကို လိုချင်ရင် နိုင်ငံရေးအားဖြည့်အသစ်ယူဆောင်လာမှပဲ ဖြစ်တော့မယ့် အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်သွားတယ်။

အထက်ပါနိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုတွေက စီးပွားရေးစွမ်းဆောင်ရည် ကို အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိတယ်။ အဲဒီလို စီးပွားရေး စွမ်းဆောင်ရည်တွေ အပေါ် အကျိုးသက်ရောက်ပြီး ဖြစ်လာတဲ့ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆိုးကျိုးတွေ ထဲမှာ ခရိုနီနေ့စဉ်ကို ပိုကြီးထွားလာစေတယ်။ စီးပွားရေးစွမ်းဆောင်ရည် အပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေကို ကြည့်ရင် သိနိုင်တယ်။

နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုက ဒေသတွင်း ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို မလုံမမြဲဖြစ်လာစေတယ်။ အကြောင်းက မတည်ငြိမ်မှုကြောင့် လူထု ဥပဒေတွေကို ကျင့်သုံးဖို့အတွက် လွတ်ဟာသွားတဲ့အတွက်ပဲ။ ဒေသတွင်း ဥပဒေတွေနဲ့ ဥစ္စာအပေါ် မလုံမမြဲဖြစ်လာစေခြင်းက ရေရှည် ရင်းနှီး ခြင်းနဲ့ မှုတွေကို ရပ်တန့်သွားစေတယ်။ ဒါကြောင့် အစိုးရအနေနဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်မှုနဲ့ လုံခြုံမှုရှိပါတယ်လို့ သက်သေပြနိုင်ဖို့ အက်ဆက် နိုင်တဲ့ လူနည်းစုကို မျက်နှာသာပေးစီးပွားရေး လုပ်စေခြင်းအားဖြင့် ခရိုနီနေ့စဉ် ကြီးထွားလာတယ်။

တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံရေးနေ့စဉ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘဲနဲ့ နောက် ထွက်ပေါ်လာမယ့် အစိုးရပုံစံကို မှန်းဆရခက်တာ၊ နိုင်ငံရေးအင်စတီ ကျုရှင်းတွေရဲ့ ပြောင်းလဲမှု အဟုန်ကို မန့်မှန်းရခက်တာတွေဖြစ်ပေါ်လာ စေတယ်။ ဒီအချက်က ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူတွေ သူတို့ရဲ့ အရင်းတွေကို

ပန်းပွားကတည်း

ပိုပြီးလုံခြုံမှုရှိတဲ့နေရာတွေကို ရွှေ့ပြောင်းသွားစေတယ်။ အင်စတီကျုရှင်း အရ နိုင်မာတဲ့ နေရာတွေကိုလည်း ရွှေ့ပြောင်းကြတယ်။

နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုက တစ်သီးပုဂ္ဂလလူသားကို ရာထူးအခွင့် အလမ်းရှိသူတွေနဲ့ ချိတ်ဆက်ခြင်းကို ရှာဖွေလာအောင် တွန်းအားပေးတယ်။ ဒါကြောင့် အရင်းအမြစ်တွေကို ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ မဆိုင်တဲ့ နေရာတွေဆီ ရွှေ့လှားသွားတယ်။ ဒါမျိုးက အစိုးရပိုင်းမှာပိုအမြစ်များတယ်။ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုကြောင့် သူတို့ရထားတဲ့နေရာတွေဟာ ယာယီမျှသာ ဖြစ်တယ်လို့ သိတဲ့အခါ အစိုးရအရာရှိတွေဟာ ရာထူးတည်မြဲမယ့်နေရာနဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေကို ရှာဖွေတယ်။ တခြားသောအလုပ်ထက် သူတို့ရဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ ရာထူးရှာဖွေခြင်းအလုပ်နဲ့ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းကို ရှာဖွေတယ်။ ဒါကြောင့် ခရိုနီတွေနဲ့ ပေါင်းမက်တာ၊ ချိတ်ဆက်တာမျိုး ပိုပြီးဖြစ်လာတယ်။

မင်းခက်ရဲ

တွမ်းကိုး

Haber, Stephen ed- Crony Capitalism and Economic Growth in Latin America
Kang, David-Crony Capitalism

Schweizer, Peter-All Them Throw Out, How Politician and Their Friends Get Rich off Insider Tips, Land Deals, and Cronyism That Would Send the Rest of Us to Prison

ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

Cronyism, Crony Capitalism and Cronies

ခရိုနီဝါဒ၊ ခရိုနီအရင်းရှင်ဝါဒနှင့် ခရိုနီများ

Cronyism, Crony Capitalism and Cronies ခရိုနီဝါဒ၊ ခရိုနီအရင်းရှင်ဝါဒနှင့် ခရိုနီများ

ဒီနေ့သားကျောင်းကပြန်လာတော့ ကိုဘသစ်အိမ်တွင်ရှိနေသည်။
သားကြီးနုနုစိတ်နုနု ရောက်ပြီပဲ။

“ဟာ မေကြီး ဘယ်တုန်းကပြန်ရောက်တာလဲ”

“နေ့လယ်က၊ ဒီနေ့ညစာ အပြင်မှာသွားစားကြမလို့၊ သား
ပြင်ထားလိုက်နော်”

သားသည် အထဲဝင်လွယ်အိပ်ချွဲကာ ကိုဘသစ်ရှေ့လာထိုင်သည်။

“သားကြီးလာရင် ဘာလုပ်မလဲ”

“သားကြီးလာတဲ့အခါ ခရိုနီကြီး ဖြစ်ချင်တယ်၊ ဒီတော့မှ
မေကြီးတို့ကို လုပ်ကျွေးနိုင်မှာပေါ့”

“ဟေ့ မင်းခရိုနီဖြစ်ချင်တယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်မေကြီး၊ ဒီနေ့ သားတို့အတန်းထဲကို ကျော်ကျော်
ဇော်လင်းရဲ့ အဖေလာတယ်”

“အင်း”

“သားတို့အားလုံးကို နေရာကလက်တစ်ထောင့်စီပေးသွားတယ်၊ ပြီးတော့ တီရပ်တစ်ထည်စီလည်း ပေးသွားတယ်”

“အားလုံးကိုလား”

“သားတို့ ‘အေ’ခန်းက ကျောင်းသားအားလုံးကိုပေးတာ”

“ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ သားကဘာလို့ ခရီးနဲ့ဖြစ်ရတာလဲ”

“ကျွန်ကျော်တို့ အဖေ ဦးခင်မောင်လင်ဟာ ခရီးနဲ့တင် ပေးကြီး”

“ဟေ”

“ခရီးနဲ့ဆိုတာ ချမ်းသာတဲ့ လူကြီးပေါ့”

ကိုဘသစ် ခေါင်းကုတ်လိုက်မိသည်။

ချမ်းသာတဲ့သူ

ကိုဘသစ်တို့ငယ်ငယ်တန်းကချမ်းသာတဲ့လူတွေကို မြေရှင်၊ ငွေရှင်၊ ပဒေသရာဇ် စသဖြင့်ခေါ်ကြသည်။ နောက်တော့အရင်းရှင် ဟူသော စကားကို ရေရေလည်လည်သုံးကြသည်။

ကားလဲမာကံစံရဲ့ ကွန်မြူနစ်စာပေတွေဖတ်ကာ အရင်းရှင် ဆိုတာကို အရင်ရှင်းရမည်ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်။

ပိုက်ဆံရှိသော မိဘများမှ ပေါက်ဖွားလာသော သူငယ်ချင်းတွေ ဆင်းရဲသားမိဘမှ ဆင်းသက်လာသူတွေအကြား မျက်နှာငယ်ကြသည်။ ကံအားလျော်စွာ ကိုဘသစ်တို့အဖေသည် စက်ဘီးစုတ်တစ်စီးသာရှိသော မူလတန်းကျောင်းဆရာဖြစ်သောကြောင့် သက်သာရာရခဲ့သည်။ အဖေက အမွေရသော လယ် ၁၀ စကက်တော့ ကိုဘသစ်ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောပေ။ ချမ်းသာသူများကို ဆင်းရဲသားအနည်းငယ်တွေက ခေါင်းပုံဖြတ်၊ ကုပ်သွေးစုပ် ကြသူများဟု ယူဆကြသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ကွမ်းယာဆိုင်ကအဖေ ပြည်သူ့ပိုင် သိမ်းကြရာ ဝမ်းသာသူအများက ကောင်းချီးမြှောက်ပေးကာ ထောက်ခံကြ သည်။

၁၆

သို့နှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီး ၁၆ နှစ်အတွင်း၌ တိုင်းပြည်ပြုပြင်မှု ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံကောင်းထောက်မတကာတော့ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ် သည် အတော်ကိုကြင်နာတတ်သည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်မှ စတင်လုပ် လှည့်ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ဒီးယားက ပေါ့ပေါ့တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လူသန်း ခေါင်းဖျားစွာကို မသတ်ပါ။

မြန်မာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကသာ မြတ်ထုတ်သတိတွေလုပ်ကြ သည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီတစ်ခုက ဆင်စွယ်ရွာတစ်ရွာလုံးကျွတ်သတ်ခဲ့ သည်။ ချမ်းသာတာကိုအပြစ်ဟု ယူဆသောထိုခေတ်ကို သတိရမိသည်။

သူခိုးအားပေး

တစ်ချိန်ကလည်း သူခိုးငတ်ပြားကို ကိုဘသစ်တို့တတွေ အားပေးခဲ့ကြပါသည်။ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ သူကချမ်းသာသူတွေဆီကမှ ခိုသည်။ ဘုရင်က မိမိတော့ “မသတ်ဘိဘာလို့ရင်သလဲ” လို့မေးတော့ “တွေ့မှာတိုလိုချင်သည်” ဟုပြောသွားခဲ့သည်။ စောဥစ္စာသည် ဘုရင်၏ ချစ်လှစွာသောမိဖုရားဖြစ်သည်။

“သတ္တိရှိလိုက်တာ” ဟူ၍ ငတ်ပြားကို သဘောကျသည်။ နောက်နည်းနည်းကြီးလာတော့ မဟာဆွေ၏ “စောရသက်ပြင်း” နှင့် “စောရလင်” တို့ကို သဘောကျသည်။ ထိုသူခိုးများသည် ငတ်ပြား လိုင်းဖြစ်သည်။ စိန်ဘာဘုကုလားများကိုလိမ်သည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ အရာရှိများကို အကွက်ဆင်ကာ ချောက်တွန်းသည်။

ကိုဘသစ်တို့ အတော်သဘောကျသည်။ လွယ်ရင်သူကြွယ်တောင် ခိုးသေးသတဲ့၊ သူဌေးတွေခိုးတတ် တယ်ဟု မောင်ဘသစ် ယူဆထားသည်။

တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ချမ်းသာမှုတစ်ဝက်သည် လူတစ်ထောင်၏ လက်ထဲတွင်ရှိသည်။ ထိုစာမျိုးကို ဖတ်ရတော့ ကိုဘသစ်အရမ်းကို တုန်လှုပ်သွားသည်။ ဆင်းရဲတဲ့လူတွေကို ကိုယ်ချင်းမစာကြပါလား၊ သူတို့အားလုံး သူခိုးတွေပဲဟုယူဆသည်။

ဒီသူခိုးမျိုးကိုတော့အားပေးချင်ပါ။ ကရုဏာဆရာတစ်ယောက် ရေးဖူးသည်။ နောက်မေးလမ်းကြားတွင် ထမီအလင်းသူတို့ဘုခိုးရှိသလို အခန်းထဲကပန်ကာအောက်တွင် စိမ်းယစ်နေတဲ့သူခိုးလည်းရှိပါသည်။

တာလို့ ချမ်းသာချင်ကြတာလဲ

ကိုဘသစ် ၁၀ တန်းအောင်တော့ တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ များစွာ အမက်အမိရှိသည်။ အဖေနှင့် အမေတို့က အလုပ်လုပ်စေချင်သည်။ သို့သော် ကိုဘသစ်က တက္ကသိုလ်တက်ချင်သည်။

ဒီတော့မှ “ပိုက်ဆံ” အရေးပါမှန်း ကိုဘသစ်သိလာသည်။ ကျောင်းလခက ၁၅ ကျပ်၊ အဆောင်ကြေးက ၅၅ ကျပ်၊ တစ်လတစ်ရာ ရှိရင် တက္ကသိုလ်ကောင်းကောင်းတက်နိုင်သည်။

ပညာရွှေအိုးလှမခိုးတဲ့၊ သို့သော်ရွှေအိုးရှိမှပညာရပါတယ်။ အဖေနှင့်အမေတို့ အစီအမံဖြင့် တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ရလာသည်။

အဆောင်တော့မနေနိုင်ခဲ့ပါ။ အမျိုးတွေအိမ်မှာနေရသည်။ သို့သော် ညဖက်အိမ်ပြန်အိပ်သည်မှာလွဲ၍ အဆောင်တွင်သာနေဖူးသည်။ ကိုဘသစ်စာတတ်ပေတတ်ပညာတတ်ဖြစ်ချင်သည်။ တစ်ဖက်ကလည်း အလုပ်ကောင်းကောင်း၊ ဝင်ငွေကောင်းကောင်းရမည်။ ကိုဘသစ် စာကြည့်တိုက်များတွင်စာဖတ်ရင်း ပညာစာပေအများစုသည်လွန်ကြောင့် လည်း ကိုဘသစ်တက္ကသိုလ်ဆရာဖြစ်လာခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ဆရာ ဖြစ်လာတော့ကွန်မြူနစ်စိတ်ဓာတ်အတော်ပျောက်သွားသည်။ အရင်းရှင် ဖြစ်လိုသည်ဆိုတော့ မရှိခဲ့ပါ။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီကိုလည်း ကိုဘသစ်လက်မခံပါ။ လူတွေဆင်းရဲသည်။ အားထုတ်ချင်စိတ်မရှိကြ၊ ဘယ်သူမှ မကြိုးစား ကြပါ ကြိုးစားလိုစိတ်နည်းကြသည်။

“လူဆိုတာဒီလိုပဲကွ အိပ်လည်းဒီလခ၊ မအိပ်လည်းဒီလခ ဆိုရင်ဘယ်သူ့အလုပ်လုပ်တော့မလဲ၊ အိပ်ချည်းနေမှာပေါ့” ဟု မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ပြောဖူးသည်။

၁၆

“လူတွေမှာ ရယူချင်တဲ့ဆန္ဒ” ရှိတယ်၊ သူတို့လုပ်သမျှအကျိုး နှိုင်းတာကို သိရင် သူတို့လုပ်ကြတယ်”

ကိုဘသစ်လီဂျွမ်းယားအကြောင်းကိုဖတ်ဖူးပါသည်။ သူသည် ခင်တော့ကို မလေးရှားမှခွဲထုတ်ပြီး နိုင်ငံသစ်တည်ထောင်သည်။ ဘယ်လို နိုင်ငံမျိုးတည်ထောင်မလဲ၊ သောက်ရေသုံးရေတောင် မလုံလောက်သော ဒီကမ္ဘာ့ကလေးကို ကမ္ဘာ့အဆင့်မီနိုင်ငံကြီးတည်ထောင်ဖို့ သူ့အိမ်မက် မက်ခဲ့သည်။

“ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတည်ထောင်မည်” သူစိတ်ကူးသည်။ လူတိုင်း တန်းတူရည်တူ အကျိုးခံစားရမည်၊ အားလုံးတူမည်။ ဘယ်နေရာမှာ ထူးလဲ၊ ဆင်းရဲတာတွေတူနေမည်။

လီဂျွမ်းယားက ဆင်းရဲသောနိုင်ငံမထူထောင်လိုပါ။ ချမ်းသာသော နိုင်ငံထူထောင်လိုသည်။

လူတိုင်းအတွက် အခွင့်အလမ်းတွေဖွင့်ထားပေးသည်။ လူတိုင်း လူတိုင်းအိမ်မက်တွေမက်ခွင့်ရသည်။

အကြွေးစနစ်ဖြင့် ဈေးဝယ်နိုင်သည်။ အိမ်ဝယ်လို့ရသည်။ ကားဝယ်လို့ရသည်။ သို့သော် ထိုသူတွင်အလုပ်တော့ရှိရမည်။

အလုပ်ကိုကြိုးစားကြသည်။ အလုပ်ပြုတ်လျှင် အိမ်တွေ၊ ကားတွေ၊ အိမ်မက်တွေပျက်စီးသွားတော့မည်။

ဒီလိုနှင့် ဘာသယံဇာတအရင်းအမြစ်မှမရှိသော စင်ကာပူ အာရှ ကမ္ဘာဖြစ်လာသည်။

ချမ်းသာချင်သည်မှာကောင်း၏ဟု ကိုဘသစ်ခံယူလာသည်။ သားတို့ဖြစ်ချင်တဲ့ခရီးနဲ့

ယခု သား ကျောင်းက စကားတစ်လုံး တတ်လာသည်။ ခရီးနဲ့တဲ့ သူတောင်ခရီးနဲ့ဖြစ်ချင်သတဲ့၊ ခရီးနဲ့ဆိုတာ ဘာလဲ၊ သူသေသေချာချာသိရဲ့လား။

“ဆွေမျိုးတော်တာလေ” ဆိုတာမျိုးဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ရူးဇ်ဗဲလက်ထက်တွင် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သော Harold L. Ickes သည် သမ္မတထရူးမင်းလက်ထက်တွင် အနားယူသည်။

အကြောင်းပြချက်ကတော့ “ကွန်တော်သည် ခရိုနိုကြောင့် အစိုးရ ကိုဆန့်ကျင်သည်” ဟုဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

I am against government by crony. Harold L. Ickes (1874-1952) ဟုဆိုခဲ့ဖူးသည်။

အတော်လေးစောသည့် ခရိုနိုအသုံးဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်တွင် အစိုးရကို အမှီပြုကာ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းသူများ ရှိကြောင်းထင်ရှား၏။ အမှန်စင်စစ် မင်းခယောကွန်း ကမ်းနားသစ်ပင်ဟု ဆိုသော်လည်းခေတ်အဆက်ဆက်တွင် မင်းအပါးတွင်နေရှင်ကြီးပွားသူ များစွာရှိသည်။ အာဇာနည်နှင့်ပေါင်းကာ ကြီးပွားတိုးတက်သော နေ့စက် ကို Cronyism ဟုခေါ်သည်။ အရည်အသွေးအလိုက် ရာထူးရသည်မဟုတ်၊ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းရသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်သည် meritocracy နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟုဆိုသည်။

နိုင်ငံအတွက်ထိခိုက်မှု
Cronyism သည် နိုင်ငံအတွက် ထိခိုက်ပါသည်။ ဥပမာ ရှေးကွက်စီးပွားရေးဖွင့်ပေးလိုက်သည်ဆိုပါက Cronies များသည် အစိုးရနှင့်ပေါင်းကာ တရားဝင်အလုပ်များကိုလုပ်သလို တရားမဝင်အလုပ် များကိုလုပ်နိုင်သည်။ အလုပ်သမားများကိုခေါင်းပုံဖြတ်နိုင်သည်။ လုပ်ခ များကို လျှော့ချပေးနိုင်သည်။ တိုင်းပြည်အဖွဲ့ကို အပြည့်အဝမပေးပဲ သူ့ကိုကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်သောအဖွဲ့အာဇာနည်များကိုပေးလေ့ရှိသည်။ ထို့အတွက် ပြည်သူများအတွက် ယဉ်ကျေးမှု၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး အသုံး စရိတ်များကုဆင်းသလို နိုင်ငံတော်လည်းဆုံးရှုံးပါသည်။

ပန်းမျိုးတစ်ရာစာပေ

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

Crony ၏ မူလအဓိပ္ပာယ်မှာ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း၊ မိတ်ဟောင်းဆွေကောင်းပါပဲ။

ရှေးခေတ် Dictionary အတော်များများမှာတော့ Crony ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရိုးရိုးစင်းစင်းသာ ဖော်ပြကြပါသည်။

(Crony: Close friend : a close friend of someone especially one of long standing)

အနီးကပ်မိတ်ဆွေ၊ ရှေးကတည်းက ခင်မင်သော မိတ်ဆွေ ကောင်း၊ မိတ်ဆွေဟောင်းဟူ၍။

သို့သော် ခေတ်သစ်ကို ရောက်လာသည့်အခါ စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဟာလည်းပြောင်းလာသည်။ Merriam Webster Dictionary မှာ Crony ဆိုသည် အာဇာနည်သူများနှင့်ပေါင်းစားနေကြသူ စီးပွားရေး သမားများ ဟုဆိုထားပါသည်။

ဥပမာ ဗြိတိန်တော်ဝန်သည် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရပြီးတော့မှသာ သူ၏အပေါင်းအသင်းCronies များကို ဝိုက်ဆံရသော နေရာကောင်းတွေကို ချီးမြှောက်လေသည်။

အရည်အချင်းထက် ခင်ရာမင်ရာကို ပ စားပေးတာမျိုးဖြစ်သည်။ ကွန်တော်တိုဆီမှာလည်းပြောတတ်သည် ဟာသလေးရှိသည်။

- “ဟို ညွှန်ချုပ်ရာထူး လွတ်နေတယ်ဆို”
- “မလွတ်တော့ဘူး”
- “ဟင် ဘယ်သူ့ကိုပေးလိုက်လဲ”
- “မောင်ညွှန်ကို”
- “ဟုတ်လား၊ အဲဒီရာထူးကို မောင်ညွှန်ကို ဘာလို့ပေးလဲ”
- “သူ တော်လို့ပေါ့”
- “ဘယ်နေရာမှာ တော်လဲ”

ခရိုနိုများသည် မိမိကိုယ်စားသော လူမှုအဖွဲ့များကို ဦးစားပေးပြီး ထိုသူများနှင့်ပူးစည်းထားသော ကော်ပိုရေးရှင်းများ၊ ကုမ္ပဏီများကို တည်ထောင်ကြသည်။

ရုရှတွင် ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းသည့်ပုံစံကို Crony Capitalism ဟုခေါ်သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ရုရှသည် အစိုးရပိုင်များကိုပုဂ္ဂလိကပိုင်များအဖြစ် ပြောင်းလဲသည်။ ဒါကို Privatization ဟုခေါ်ပါသည်။ အဆောက်အအုံများ၊ ယာဉ်များ၊ လုပ်ငန်းများ စသည်တို့ကို ရှေးကွက်ရှိပေါက်ဖျော့စားထက် များစွာ လျော့ရောင်းပါသည်။ ထိုသို့ ရောင်းချရာတွင်လက်ဝယ်ရရှိကာ အလွန်အမင်းချမ်းသာသွားသူများကို Cronies များဟုခေါ်ပြီးနေ့စက် ကို Crony Capitalism ဟုခေါ်သည်။ ရုရှတွင် ထိုသူများကို New Russian များဟုခေါ်သည်။ ထို Cronies ထဲမှ တစ်ယောက်တွင်ချောက် ငါးနှစ်ရှုရှုရွေးကောက်ပွဲတွင်ပါဝင်ဖို့ ခိုင်းပြင်းနေပြီဖြစ်သည်။ သူသည် အမေရိကန် Football အသင်းတစ်ခုကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်သည်။

မိလစ်ပိုင်ရှိ Marcus ၏ ခန့်သည် ထိုပုံစံမျိုးဖြင့် ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက်သွားသည်။ ယနေ့သူမသည် ရွေးကောက်ပွဲဝင်ဦးမည်။ တစ်မျိုး က တိုင်းဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ သက်ဆင်ရှိမှာပင် (ယခု ဝန်ကြီးချုပ်ရင်လတ် အစ်ကို) သည် “Crony capitalism” နှင့် အကျွင်းဝင်သူဟုဆိုကြသည်။ သူသည်လည်း မန်ချက်စတာစီးတီး ဘောလုံးအသင်းကို ပိုင်ခဲ့ဖူးသည်။

နိဂုံး
တကယ်တော့ Cronyism မှာ အခွင့်အာဇာနည်များ (appointer) နှင့် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိသူ (beneficiary) တို့တွင် လူမှုရေး အပေးအယူ (social contact) ရှိကြသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ အာဇာနည်တော် သည့် မိမိနေရာ(ရာထူး)အတွက် အရည်အသွေး မပြည့်သူ ဖြစ်နေသည့် အခါ မိမိကိုသူကွပ်ပေးသူတွေကိုသာ (အရည်အသွေးကိုအဓိကမထားပါ)

ရာထူးများခန့်အပ်ကာ ပံ့ပိုးပေးသည်။ ထိုသူများကလည်း မိမိအားခန့်ထား သူ့ကိုကိုးကွယ်ပြန်တော့သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်တွေကို နိုင်ငံရေးတွင် Cronyism ဟု သုံးထားပါသည်။ နိုင်ငံရေးသည် ရွပ်ပါသည်။ မဆလစေတက်ကဟာသ တစ်ခုရှိသည်။

ဦးမောင်လက်ထက်က သူ၏သူငယ်ချင်းများနှင့် ရွာတွင် မြန်ဆုံသည်။

“သူငယ်ချင်းဇေ၊ မင်းငယ်ငယ်က ငါ့ကိုအရမ်းကူညီတယ်၊ နှင်းလည်းလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိလာပြီ၊ မင်း ရန်ကုန်လိုက်နဲ့၊ မင်းကိုနိုင်ငံတော် မောင်စီခန့်မယ်၊ ကားတွေ အိမ်တွေနဲ့ စမတ်ကျကျနေရမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါကဒီမှာပဲနေချင်တယ်၊ ငါ့ကိုအောက်တန်းစာရေးတစ်နေရာပဲ ခန့်ပေးပါကွာ”

“ဟာ ဒါတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အောက်တန်းစာရေးဖြစ်ဖို့ ၁၀ တန်းအောင်ရမယ်ကွ” တဲ့။

cronyism သည် သရော်ထားသည်မဟုတ်ပါ။

ကိုဘသစ်၏သားသည် “Crony” ဖြစ်ချင်ပါသတဲ့။ သစ်လုံး တွေကို ရောင်းတာလည်း “crony capitalism” ပါ။

စုပေါင်းရုံးကိုရောင်းတာကလည်း “crony capitalism” ပါ။

တောင်တွေ၊ မြစ်တွေ၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ၊ နောက်ထပ်တွေတာတွေ ရောင်းတာလည်း “crony capitalism” ပါ။

ကိုဘသစ် သားကိုပြောရပေဦးမည်။

ခေါက်တာခင်မောင်ညို

Ref: Nick Gillespie : The Declaration of Independents: How Libertarian Politics Can Fix What's Wrong with America.

ပန်းမျိုးတစ်ရာစာပေ

ပန်းပျိုးတစ်ရာစာပေ

ဦးဘုန်း(ဓာတု) မန္တလေး

“ဂေါက်မ်” သီးတစ်လုံးရဲ့ သားချောတေး

ပန်းပျိုးတစ်ရာစာပေ

“ဂေါက်မ်” သီးတစ်လုံးရဲ့ သားချောတေး

ကျွန်မက ‘ဂေါက်မ်’ သီးတစ်လုံးရှင့်...။
 ‘ဂေါက်မ်’ သီးဆိုတာ ဟိုလူကရိုက်၊ ဒီလူကရိုက်၊ ကောင်းကင်
 အပြင်ကြီးကို အတောင်မပါဘဲ ဖွံ့တက်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့သူ၊ တစ်ခါတစ်ရံ
 မြတ်ခင်းစိမ်းပေါ်မှာ လူးလိုခိုပြီး ဆော့ကစားခွင့်ရတဲ့သူ၊ တစ်ခါတလေ
 တော့ ချုံပုတ်ထဲ၊ မြက် ကြမ်းတောထဲမှာ မပျော်ချင်ဘဲ ပျော်နေရတဲ့သူ၊
 ရံခဲရံခါ သဲခုံပေါ်မှာ ပူလောင်ခြင်းကို ဘဝရဲ့အနှစ်အရသာလို့ ခံယူပြီး
 ဗျက်ရည်နဲ့ ရေချိုးရတဲ့သူ။

‘ဂေါက်မ်’ သီးကလေးဟာ အဖြူရောင်ကလေးပါရှင်။ ဒါပေမဲ့
 အဲဒီအဖြူရောင်ကို ဆေးဆိုးချင်တဲ့သူတွေကလည်း တစ်ပုံကြီးရှိကြတယ်။
 ‘ဂေါက်မ်’ သီးလေးက ခပ်ငယ်ငယ်...၊ ‘ဂေါက်မ်’ ရိုက်တံက ခပ်ကြီးကြီး
 ...။ ကျွန်မရဲ့ ဘဝဓနီဟာ ကြမ်းတမ်းလှပါတယ်။ ‘ဂေါက်မ်’ သီးဆိုတာ
 ‘ပင်ပေါင်’ ဘောလုံးလေးလို ပြောင်ချောချော မဟုတ်ဘဲ ‘ဂေါက်မ်’ သီး
 ရဲ့ ဗျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ရိုက်တဲ့ တုတ်တံတွေ အဆင်ပြေစေဖို့ အခွက်
 ကလေးတွေ၊ အချိုင့်ကလေးတွေ သူတို့က ဖန်တီးထားတယ်။ ကျွန်မ
 ဘဝဟာလည်း ချောမွေ့အဆင်ပြေတယ်ဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ပန်းပျိုးတစ်ရာစာပေ

'ဂေါက်မ်' သီးလေးတစ်လုံးရဲ့ ဘဝသီချင်းရဲ့ ဆိုပါဦး

ကျွန်မ အသက် ၁၈ နှစ်၊ ၁၀ တန်း နှစ်ခါကျ တောင့်တော် တက်ရင်ပေမယ့် ဘဝကစဉ်မပြု၊ ဒီလိုနှင့် အရပ်ထဲက ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့ အစ်မကြီးတွေကောားကို အားကျ နားထောင်ပြီး 'ကယ်ရီ' လို့ခေါ်တဲ့ 'ဂေါက်မ်' အိတ်ထမ်း အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျွန်မ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

"နင်ကရပ်ရည်ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ ၁၀ တန်း၊ အရပ်ကလည်း ရှည်တယ်၊ အသားကလည်းဖြူဖြူ၊ ဆံပင်ကလည်း ခြောက်ခြောက်စင်းစင်းနဲ့ နှင့်အတွက် အလုပ်မရှားပါဘူး။"

သူတို့ ပြောကောားအောက်မှာ ပဟော့ဆန်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ကျွန်မ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတော့တယ်။

'ဂေါက်မ်' ကွင်းကို ကျွန်မ စပြီး ရောက်သွားတဲ့နေ့...။

ကားကြီးကားငယ်အသွယ်သွယ်၊ တကယ့်အပျံစား ကားတန်း ရှည်ကြီးကို ကျွန်မ မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ 'ဂေါက်မ်' ကစားခြင်းဆိုတာ မော်တော်ကား မရှိဘဲ ကစားဖို့ တော်တော်မက်တာပဲ။ 'ဂေါက်မ်' ကစား တဲ့သူတွေကလည်း မင်သားတွေရဲ့လောက်ပါတယ်။ အသက်ကြီး ဖွက်စီး နေတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်ကို အကောင်းစားအဝတ်အထည်တွေနဲ့ ဖုံးအုပ်ထားတဲ့ လူကြီးအများစုကို တွေ့ရတယ်။ စတိုင်လ်ဘောင်းဘီရှည်နဲ့၊ ရှေးစံနံနံ၊ တကယ့်နိုင်ငံခြားမင်းသားတွေ ကျေနပ်တာပဲ။

ပထမတော့ အလုပ်ခွင်ထဲမှာ အသားမကျခဲ့ဘူး။ သုံးလေးလ လောက်နေတော့ အလုပ်ခွင်ထဲမှာ ကျွန်မပျော်လာတယ်။ အဆင်ပြေ လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အချိန်တွေကြာလာတော့ 'ဂေါက်မ်' ကွင်းထဲမှာ ကျွန်မနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ လူကြီးလူကောင်းဆိုသူတွေ အများကြီးရှိလာခဲ့တယ်။ အများ အားဖြင့် 'ဂေါက်မ်' ကစားကွင်းထဲမှာ လူအုပ်စုနှစ်မျိုးကို အများဆုံး တွေ့ရတယ်။ တစ်မျိုးက ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိကြီးတွေ၊ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသူ

တွေ၊ လုပ်ငန်းခွင်ရှိသူတွေ။ နောက်တစ်မျိုးက အဲဒီလူကြီးတွေနဲ့ ရင်းနှီး ကြွယ်ဝဖို့ ကြိုးစားကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ပေါက်စတွေ၊ လုပ်ငန်းရှင် ငါးစောင်နဲ့ ကစားတဲ့သူတွေကတော့ လူနည်းစုပါ။

'ကယ်ရီ' ဘဝမှာ သုံးလေးနှစ်...။

ဒီတော့ 'ဂေါက်မ်' ကစားနည်းကို အကျွမ်းဝင်နားလည် လာတယ်။ အကျွမ်းကျင်ကြီးမဟုတ်တောင် ကူညီပြီး ကစားပေးတတ်သူ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်မမှာမိတ်ဆွေမရှားပါ။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုကြောင့် သူတို့ တွေ့တာကို သူတို့နှင့်အတူတူ စားခွင့်ရသလို မှန်မိုးဆိုတဲ့ စကားလုံး အောက်မှာ ဝင်နေတွေ အများကြီး ရှိလာခဲ့ရတယ်။ သူတို့ကြောင့် ကျွန်မတို့ စီးယားစာဝက အဆင်ပြေလာခဲ့ရတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကို အရမ်းချည်းမိစား၍ မရပါ။

ကျွန်မက နှစ်သက်တဲ့၊ ကျွန်မကို 'သာယာ' နေတဲ့ လူကြီးလို့ပဲ ပြောရမလား...။ အစ်ကိုကြီးလို့ပဲ ခေါ်ရမလား...။ ဦးလို့ပဲဆိုရမလား ... အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးယောက်၊ ကျွန်မမှာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

အဖုံ့သင်စ ကျွန်မကို အဖုံ့သင်တတ်ဖို့ သင်ပေးတယ်လို့ ခေါ်ရမ လား။ မိနဲ့ကျွမ်းကျင်ကျွင် အော့ကစားတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးတဲ့ သူလို ပြောရမလား။ နှလုံးသားဆိုတာ ဒီလိုပဲ တဖြည်းဖြည်းချင်း ရင့်ကျက် အောင် တည်ဆောက်ယူရတယ်ဆိုတဲ့ သင်ခန်းစာကို သင်ပေးနေကြခြင်း ပဲလား။ ကျွန်မ မပြောတတ်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းဖြင့် ဘဝတစ်ခုကို တည် ဆောက်ခွင့်ကို ရခဲ့သူ ကျွန်မ မဖြစ်ခဲ့။ ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးပြီး ကလေး ဆန်တဲ့ လူကြီးတွေရဲ့ အလိုကို လိုက်လျောခြင်းဖြင့် ဘဝကို ဖန်တီးနေ ရတဲ့သူ ကျွန်မဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ သူတို့က ကျွန်မကို ကစား စရာအရပ်ကလေး တစ်ခုကို သဘောထားတတ်တယ်။ တကယ်တော့ ဒီအရပ်လေးကလေး

ဟာ ကောင်းလည်းပြောတတ်တယ်။ အသိဉာဏ်လည်းရှိတယ်။ မိစားချက် လည်း ရှိတယ်။ နှလုံးသားလည်းရှိတယ်။ ဘဝအတွက် မျှော်လင့်ခြင်းတွေ ရှင်သန်ဖို့ မျှော်လင့်နေတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာ သူတို့က နားမလည် ခဲ့ပါဘူးလို့။

ကျွန်မ အသက် ၂၁ ကျော်ကျော်... ရှင်နှစ်ခြင်းတွေကို နှိုးယူတတ်တဲ့ လူကြီးလူကောင်းဆိုသူတွေနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ခဲ့ရတယ်။

ဘယ်အမျိုးမျိုးရင် ဘယ်ကျော့၊ 'ချုံ' ထဲမှာရှိတဲ့ 'ယုန်' ကို ဘယ်လိုမမ်း၊ သူတို့ကလည်း ကျွမ်းကျင်သလို ကျွန်မကလည်း လွတ် အောင်ရောင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရတယ်။

သို့သော်...။ ပထမဆုံးတစ်ယောက်...။

ကျွန်မက သူ့ကို 'အစ်ကိုကြီး' ဟု အလိုက်တသိ ခေါ်ပေး လိုက်တယ်။ အဲဒီလိုခေါ်တာ သူ့အကြိုက်။ ကျွန်မက 'အကိုကြီး' လို့ခေါ် ပေမယ့် 'ဂေါက်မ်' ကစားတော်ကစားပက်တွေက သူ့ကို 'အဘ...အဘ' လို့ခေါ်တတ်ကြတယ်။ ('ဂေါက်မ်' ကစားကွင်းထဲမှာ 'အဘ' ဆိုသူတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဘယ်လို 'အဘ' ပုန်းတော့ ကျွန်မ မသိပါ။ ဘားကြောင့် 'အဘ' လို့ ခေါ်နေကြလဲဆိုတာ ကျွန်မ အရင်က မတွေးတတ်ခဲ့ပါ။) ကျွန်မရဲ့ 'ပါတာ' က 'အဘ' လို့ခေါ်ရလောက်အောင် အသက်မကြီးသေး လှန်ရော ကျွဲရောရှိမှ အသက်က ၅၀၊ ၅၅ ဝန်းကျင်ပေါ့။ သူ့ပုံစံက အရပ်ပုပု၊ ဇိုက်ပုပု၊ ဂုတ်တိုတိုနဲ့ ...။ ရင်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း ပြောရင် တော်တော်ကြည့်ရဆိုင်းတဲ့သူရင့်။ 'ဂေါက်မ်' ကစားတဲ့ အခါမှာလည်း သိပ်ပြီး မကျွမ်းကျင်လှပါဘူး။ ဘားကြောင့်လဲမသိ 'ဂေါက်မ်' ကစားတိုင်း သူကအပြန်တတ်တယ်။ သူမီးလာတဲ့ကားက သူ့လစာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။

ပျော့ပျော် လက်စွပ်ကြီးကလည်း တစ်နေ့တစ်မျိုး။ ဝတ်ထားစားထားတဲ့ အင်္ကျီဘောင်းဘီဆိုတာ တကယ့် Branded တွေ။ သူ့ကိုင်တဲ့ 'ဂေါက်မ်' နည်းတွေဆိုတာ တကယ့်အကောင်းစားတွေ။ တစ်နေ့...။ သူ့အတွက် ကျွန်မက ကူညီပြီး ကစားပေးရင်း မေးလိုက်မိတယ်-

"ဒီ 'ဂေါက်မ်' ပစ္စည်းတွေက အပျံစားပဲနော်...။ အကိုကြီး...။ အလှန်ကျွန်ုပ်သည့်အဖုံ့အရာဖြင့် သူကကျွန်မကို ပြုံးပြတယ်။"

မိ "အရမ်းတန်ဖိုးကြီးမှာပဲ...။ ဘယ်လောက်ပေးရသလဲ မသိဘူး။ မြစ်ခင်းပေါ်တွင် လိမ့်ဆင်းသွားသော 'ဂေါက်မ်' သီးကလေးကို ခြည်းရင်း သူကခြေတယ်။

"လက်ဆောင်ပေးလို့ ရတားတဲ့ပစ္စည်းတွေပါ။"

ဤသို့ပြင် သူနှင့်ကျွန်မ အရင်းနှီးကြီး ရင်းနှီးခဲ့ရတယ်။ လိုရင်း ပြောရလျှင် ရင်းနှီးသည်ဆိုတာထက်ရှိ၍...။ ရှိ၍ ပိုခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့အကြောင်း ပိုပြီးသိလာရတယ်။ တကယ်တော့ သူကအလှန်သနားစရာ ကောင်းတဲ့လူကြီးတစ်ယောက်။ ကျန်းမာရေး ကလည်း ထင်သလောက်မကောင်းရှာ။ ဘွဲ့ရပညာတတ်အရာရှိ တစ်ယောက်လို့ဆိုပေမယ့် ဘာကိုမှ ကျွမ်းကျွမ်းကျွင်ကျွင် တက်မြောက်ပုံ မရ။ သူ့ဘေးနားက လူတချို့ရဲ့ မြောက်ပင့်ပြောဆိုမှု အောက်မှာ တစော...။ ဘဝဖွက်နေရတဲ့သူ။ ဘာကိုမှမလုပ်တတ်ပဲ လူကြီးလုပ်စား နေတဲ့သူ။ တစ်နေ့...။ တစ်နေ့ ဝင်ငွေဘယ်လောက် ရှိမှန်း မသိတဲ့သူ။ ပြီးတော့ သူ့မိန်းမကြီးရဲ့ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှု အောက်မှာ ဂုဏ်သိက္ခာ ပြုပြင်ပြီး ခေါ်ချသပြုတ်နေရတဲ့သူ။ လက်မှတ်တစ်ချက်ထိုးရုံနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့တဲ့ ငွေတွေအများကြီးရနေတဲ့သူ။ အဲဒီငွေကြောင့် ဘဝတန်ဖိုး ဖွက်စီးနေရတဲ့သူ...။

သူ့ကွယ်ရာမှာ ကစားစော်ကစားဖက်တွေက သူ့ကို အကောင်း မပြောကြ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့လုပ်ပိုင်ခွင့်ကြောင့် သူ့ကိုအောင်ကျော်ပြီး ပေါင်းသင်း နေကြပြန်တယ်။

မကြာလှပါဘူး။ သူတို့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံး “ဘာဖြစ်တယ်” ဆိုလာတဲ့ ‘ဂေါက်စ်’ ကွင်းကို သူ့ရောက်မလာတော့ဘူး။ နှစ်ရှည်ထောင်ကွဲလွဲတယ် လို့တော့ ပြောသံကြားခဲ့ရတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မဆိုတဲ့ ‘ဂေါက်စ်’ သီးကလေးဟာ မြက်ခင်းပေါ်မှာ အကြိမ်ကြိမ်အလိုက်၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ လူးလို့မိပြီး အချစ်ဆိုတာ ဘာမှန်း မသိဘဲ ရင်ခုန်ခြင်းတွေကို မြတ်နိုးခဲ့ရဖူးတယ်။

ခုတိယတစ်ယောက်...။

သူကတော့ သူ့ကိုယ်သူလုပ်ငန်းရှင်လို့ပြောတာပဲ အိမ်ထောင်ရှိ တယ်လို့လည်းဆိုတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မကိုလည်း တွေ့တွေ့ဆုံဆုံ မြို့ထွယ် တယ်။ သူက စကားပြောအလွန်ကျွမ်းကျင်တယ်။ ‘ဂေါက်စ်’ ကစားစော်၊ ကစားဖက် အရာရှိကြီးတွေကို တွေ့ရင် ‘အာ...အာ’ လို့ မိုးမွန်အောင် ခေါ်တတ်တယ်။ တဖြည်းဖြည်း ‘အာ’ ဆိုတဲ့စကားလုံးကို နားလည်လာ ခဲ့တယ်။ ‘အာ’ဆိုတာ ဂါဝရန်ခေါ်တဲ့ စကားလုံးမဟုတ်။ အလိုတစ်ခုကို ပြည့်စုံ အလိုလိုက်ပြီး အကြိုက်အောင်တဲ့ စကားလုံးပါလား။ သူက ‘ဂေါက်စ်’ ကစားကွင်းထဲကို လာတာ အားကစားအထွက်မဟုတ်။ ကျွန်းမာ ရေးအထွက်လည်းမဟုတ်။ စီးပွားရေးအတွက်တဲ့။ လိုချင်တဲ့ ပါမစ်တွေ ရဖို့၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို အလွယ်နည်းနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ဖို့၊ အကျိုးတူဆိုလား။ ဖက်စပ်ဆိုလား လုပ်ဆောင်ပြီး ဥစ္စာနေတိုးဖို့အတွက်တဲ့...။

သူ့ကို လူတစ်ဦးက ‘ခရိုနီ’... ‘ခရိုနီ’ လို့ ကွယ်ရာမှာ ခေါ်ကြ တယ်။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ.....ဘာလဲ။ ကျွန်မ သိချင်ခဲ့တယ်။
‘ဂေါက်စ်’ ကစားကွင်းကိုလာတဲ့ မော်တော်ကားတွေကို စောင့်ရ သူ ကျွန်မ အဖေအဖွဲ့က လူကြီးသုံးယောက်ကို ‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ ဘာမှားလဲ လို့ ကျွန်မ အကြိမ်ကြိမ် မေးကြည့်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူတို့က ဒီလို အမျိုးမျိုး ပြောတတ်ကြပြန်တယ်။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ..... အခွန်တွေကို အမျိုးမျိုးတိမ်းရှောင်ပြီး မရိုး မောားနဲ့ သူ့ဌေးဘွဲ့ခံယူနေတဲ့သူတွေတဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ.... သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖျက်ဆီးပြီးမှ စီးပွား စုစားတတ်တဲ့ သူတွေတဲ့။

ခရိုနီဆိုတာ လူထုရဲ့မျက်ရည်နဲ့ မနက်တိုင်း ဖျက်စားသစ်နေတဲ့ သူတွေတဲ့။

ခရိုနီဆိုတာ..... သယံဇာတတွေကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ရေးပေါ ပေါနဲ့ ရောင်းစား၊ လူတစ်စု ကောင်းစားရေးကို အုတ်မြစ် ချပေးနေတဲ့ သူတွေတဲ့။

ခရိုနီဆိုတာ..... ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်း ကျွန်ပြုတဲ့ စနစ်ကို သန္ဓေတည်ပေးနေတဲ့သူတွေ တဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ.... လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး တိုင်းပြည် ကို ကျွန်စားတဲ့သူတွေတဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ.... မိခင်ဆွေးကို မောက်ပြီး ငွေရှာနေတဲ့ သူတွေ တဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ မမျှမတစီးပွားရေးစနစ်တစ်ရပ်ကို ထူ ထောင်ပြီး စီးပွား စုစားနေတဲ့သူတွေတဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ နှလုံးသားမဲ့ သူဌေးတွေတဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ..... တိုင်းပြည်နယ်ချဲ့တွေတဲ့။

‘ခရိုနီ’ ဆိုတာ..... တိုင်းပြည်တစ်ခုရဲ့ ကင်ဆာရောဂါတဲ့။

နောက်..... တတိယတစ်ယောက်.....။

ရပ်ရပ်က ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ အရပ်က ရှည်ရှည်၊ နှာတံက ခင်းခင်း၊ ရုပ်ရည်သရုပ်အောင် ‘နှိုင်းနှိုင်း’ လို့ ရုပ်ရည်မျိုး။ လူပုံက ခပ်တည်တည်၊ လမ်းလျှောက်ရင်လည်း စမတ်ကျသလားမမေးနဲ့၊ ကောင်းတိုရည်၊ စပိုရှုပ်လက်တို့နဲ့ မြက်ခင်းပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ နှဲက တကယ် ‘တိုက်ဂါး’ လို့လို့မျိုး။ တန်ဖိုးအကြီးဆုံး နေကာမျက်မှန် ထို တစ်ခါတလေမြက်ခင်းပေါ်ကို လွင့်ပစ်တတ်သေးတယ်။ ဒါက သူ့ စတိုင်လ်တဲ့။ သူက ‘ဂေါက်စ်’ ကစားကွင်းထဲကို ရံဖန်ရံခါမှ ရောက်လာ တတ်တဲ့သူ၊ ရောက်လာရင်လည်း ‘ဂေါက်စ်’ ကို တကယ် မကစားပါ။

သူတို့ပြောတာတာတွေမှန်းလဲ မသိပါဘူး။ သူတို့ပြောတဲ့ စကား တွေကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းနားမလည်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ‘နည်းသားမဲ့’ သူဌေး ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မသဘောကျသလိုလို ဖြစ်ခဲ့မိတယ်။

သူက ‘ခရိုနီ’ ဆိုတော့ ငွေပေါတယ်။ ငွေရှင်တယ်။ သူနဲ့ နောက်မှာ ‘ကယ်ရီ’ လုပ်ချင်တဲ့ မိန်းကလေးတွေလည်း တစ်ဖြည်း...။

ဒါပေမဲ့ သူက ကျွန်မ ယ... ကျွန်မ ကျွန်မကလည်း နားနိုင့် သစ်ကိုင်းပျောက်နေတဲ့ အတောင်ပံကျိုး ငှက်တစ်ကောင်၊ သူက ညောင်သီးလည်းစား..... ညောင်ရိပ်ကိုလည်းမို့..... ညောင်ပင်ပေါ်က ငှက်တွေကို မှန်အောင် ပစ်ခတ်နိုင်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုဆို။ အယုံအမှတ်ပေး ဘဝအခြေအနေကြောင့် ယုံကြည်လိုက်မိတဲ့ ကျွန်မ။

ဟင်း..... ရင်းနှီးရပြန်တယ်။

အချစ်ကို ကျွန်မ နားမလည်ပါ။ ချည်းစားမထားဘူးတဲ့ ကျွန်မ အချစ်ဆိုတာ ‘မျှော်မြေမှု’ တစ်ခုလား....။

ဒါမှမဟုတ် အချစ်ဆိုတာ ငွေစက္ကူတွေနဲ့ စားလုံးပေါင်းမှ ဖြစ် တတ်တာမျိုးလား....။

ဒါမှမဟုတ် အချစ်ဆိုတာ အစားအိမ်ထဲက ဆော်ပြည်ပြီး ထွက် ပေါ်လာတဲ့ ကြွေးကြော်သံလား....။

ဒါမှမဟုတ် အချစ်ဆိုတာ ဖျိုတဲ့သူနဲ့ ပေါမုန်းသူအကြား အဖေ အယူလုပ်ခြင်းဖြင့် သီးပွင့်လာတဲ့ သဘာဝကျွန် သစ်သီးတစ်လုံးလား ကျွန်မ ကောင်းကောင်းမသိပါ။

သူ့ကို ကျွန်မ ‘ဦး’ လို့ခေါ်လိုက်တယ်။ သူကလည်း ကျွန်မကို ‘အငယ်လေး’ ဟုခေါ်ပြန်တယ်။ ဘာ ‘အငယ်’ မှန်းတော့ ကျွန်မ မပြော တတ်ပါ။ သူက ‘ဂေါက်စ်’ ကစားရင်း ကျွန်မကို ကောင်းတွေ တရား တန်းကြီးပြောလေ့ရှိတယ်။

'ဂေါက်မ်' သီးလေးကို မြက်ခင်းပေါ်လှိုလှိုလိုက်၊ ကစားမော် ကစားမော် တွေ့ခဲ့ အလုပ်အကြောင်း၊ စီးပွားရေးအကြောင်း၊ ကောင်းပြောလိုက်...။

ကျွန်မကလည်း 'ဂေါက်မ်' ကွင်းထဲမှာ 'ဂေါက်မ်' သီးတစ်လုံးပဲ အတွေ့အကြုံလည်း အများကြီးရှိနေပြီလေ။ နားလည်သင့်သလောက်လည်း ကျွန်မ နားလည်ခဲ့ပြီ။ သူကလည်း ကျွန်မကို ရင်းနှီးချင်တယ်တဲ့၊ ကျွန်မ ကလည်း သူ့လိုပါပဲ။ ကောင်းကင်ကို ရှာနေတဲ့ ငှက်နဲ့.....ငှက်ကို ရှာနေတဲ့ ကောင်းကင်၊ ဒီလိုနဲ့ အရင်းနှီးကြီး ရင်းနှီးခဲ့ကြပြန်တယ်။

သူက အရာရှိအကြီးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ 'ကိုယ်ရေးအရာရှိ' တဲ့။ 'ကိုယ်ရေးအရာရှိ' ဆိုတာ လူမသိသူမသိ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက် ပေးနိုင်စွမ်းရှိသူ။ ဖြစ်နိုင်တာတွေ ဖြစ်မြန်ဖြစ်လာဖို့၊ မဖြစ်နိုင်တာတွေ ကိုလည်း တဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြစ်လာစေဖို့ မှန်းပေးမှတ်နိုင်တဲ့သူ။ အလိုက် သိမြင်းကို ထူးမြတ်တဲ့ အရည်အချင်းလို့ မှတ်သားခံစားနားလည်ထားတဲ့ သူ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လစာကိုစားပြီး ကြားပွဲစားလုပ်၊ ပွဲခကို မြီးမြီးမြက်မြက် အချို့ကြီး စားခွင့်ရနေတဲ့သူ။ ဒီတော့တွေ့ဆိုတာ တရဟော..... ပေါ့မှပေါ့။

တစ်နေ့ စည်စည်တစ်ခုကို နားမည်ကြီး စားသောက်ဆိုင် တစ်ခုမှာ ကျင်းပကြတယ်။ ထိုစည်စည်က 'ဂေါက်မ်' တစ်စားရင်း 'တစ်ချက်တည်းကျင်းဝင်' အောင်ပွဲတဲ့။ အဲဒီလိုပွဲတွေ အကြိမ်ကြိမ် ကျင်းပတာကို ကျွန်မကြားခဲ့ဖူးတယ်။ တက်ရောက်ခွင့် မကြုံခဲ့ဖူးပါ။ ဒီနေ့တော့ အဲဒီ 'အစ်ကိုကြီး' က ဘာသာတော့ ကျွန်မကိုဖိတ်တယ်မသိ၊ မလာရင်စိတ်ဆိုး မယ်ဆိုပြီး တယ်လီဖုန်းထဲမှာ အကြိမ်ကြိမ်ပြောတယ်။ အိမ်ကိုလည်း ကားလွှတ်ပြီးကြိုပေးတယ်။

အဲဒီစည်စည်က တကယ်ကိုထူးမှထူး၊ ရှယ်မှရှယ်၊ အဲဒီပွဲမှာ လူကြီးလူကောင်း အယောင်ဆောင်ထားတဲ့ လူတွေက အများပေါ့။ သူတို့ အားလုံးမှာလည်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ 'အထွေထွေ' 'ပါတနာ' တွေ့နေပေါ့။ မျှော် လိုက်ကြတာ၊ သီချင်းတွေ ဆိုလိုက်ကြ၊ သိန်း ၂၀ ကောင်တန် ဒီဇင်ဘာလင်း

ပန်းဖျော်တစ်ရာစာပေ

ခန့်

ကျွန်မတို့ ဆောက်တော်ပြီး သောက်လိုက်ကြ၊ မိတ်ပွဲလိုက်ကြ၊ စီးပွားရေး အကြောင်းတွေ လုပ်ငန်းအတွက် 'ခွင်' တွေ ပြောလိုက်ကြ၊ ချပြလိုက်ကြ။

အဲဒီညမှာ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း 'စိစိ'နဲ့ 'ခင်သီ' ကို လည်း ဒီစည်စည်မှာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

သူတို့ကလည်း ကိုယ့် 'ပါတနာ' နဲ့ ကိုယ်လာခဲ့တာ.....တဲ့။ သူတို့ နဲ့ 'ပါတနာ' တွေက တကယ်မှာမည်ကျော် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တွေတဲ့။ အဲဒီညက သုံးလိုက်ဖြန်းလိုက်ကြတာ၊ တစ်ညတည်း သိန်း ၁၅၀ ကျော်ဖိုး၊ အမြန်မှာ ကျွန်မရဲ့ 'အစ်ကိုကြီး' ကို ကျွန်မ ပြောမိသည်။

"အစ်ကိုကြီးရယ်.....တွေ့တွေ့ နှမြောစရာကြီးနော်၊ ဒီနေရာမှာ သုံးမယ့် ဖြန်းမယ့်အစား သမီးတို့အရပ်ထဲက မူလတန်းကျောင်းကို လာပြီး လျှင်ရင်ကောင်းမယ်။ မူလတန်းကျောင်းမှာ 'ဘလက်ဘုတ်' ကောင်းကောင်း မရှိဘူး၊ အိမ်သာ ကောင်းကောင်းမရှိဘူး၊ စားသင်ခန်းတွေဆိုတာ စုတ်ပြတ် နေတာပဲ.....အစ်ကိုကြီးရယ်"

ကျွန်မကို သူက ဘာမှ ပြန်မပြောပါ။ ကျွန်မပြောသည်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားဟန်မပြပါ။

"သမီးတို့ အရပ်ထဲမှာ ကျောင်းမနေနိုင်တဲ့ကလေးတွေ တစ်ပုံ ကြီးပဲ၊ တချို့ဆိုရင်တစ်တန်း၊ နှစ်တန်းနဲ့ ကျောင်းထွက်ကြရတယ်။ အဲဒီ ကလေးတွေအတွက် အစ်ကိုကြီးတို့ စဉ်းစားပေးရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်။

အရပ်ထဲမှာ ကလေးကစားကွင်းမရှိဘူး၊ ပြီးတော့ သမီးတို့ အရပ်ထဲမှာ ရေကလည်း ရှားတယ်။ ဒီလိုသုံးဖြန်းနေမယ့်အစား ရေတွင်းလေး တွေ ပေးရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ အစ်ကိုကြီးရယ်"

ကျွန်မရဲ့ ကောင်းကို သူက အလေးအနက်ထားပုံပေါ့။ သီချင်းဆို မပျက်။

ဒီလိုနှင့် ဆိုကြပါစို့.....။

ပန်းဖျော်တစ်ရာစာပေ

သူနှင့် ကျွန်မလည်း အရင်လူတွေလိုပဲ ထဲထဲဝင်ဝင် အကြိမ်ကြိမ် ရင်းနှီးခဲ့ရတယ်။ ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရပြန်တယ်။

ကျွန်မရဲ့ ရင်ခုန်သံဟာ အချစ်အတွက် လုံးဝမဟုတ်၊ အသက်ရှင် သန်ခြင်းအတွက်မျှသာ...။

ကျွန်မက သစ်ကိုင်းလား၊ သူတို့က သစ်ကိုင်းကို ရွေးပြီးနား တတ်တဲ့ ငှက်ဆိုးတွေလား။

ဒါမှမဟုတ် သူတို့က သစ်ကိုင်းလား...။

ကျွန်မက လေဟုန်စီးပြီး လွင့်ချင်ရာကို လွင့်၊ မျှောချင်ရာကို မျှော၊ လေဖြေနဲ့ မှန်တိုင်းကို မကြောက်တတ်တဲ့ စွန့်ရဲ တစ်ကောင်လား။

သစ်ကိုင်းပေါ်နားဖူးတဲ့ ငှက်။

သစ်ကိုင်းကလည်း ငှက်ကို မမှတ်မိ.....။

ငှက်ကလည်း သစ်ကိုင်းကို မမှတ်မိ.....။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ အသက် ၃၀ ကျော်၊ ရင့်ကျက်ခဲ့ရပါပြီ။

ခေတ်တွေလည်း ပြောင်းလာပြီ။

မိဘများမှာလည်း မရှိကြတော့ဘူး။ မောင်လေး၊ ညီမလေး တွေလည်း သူ့ဘဝနဲ့သူ။ အရောင်းအဝယ်တတ်တဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက် နဲ့ ကျွန်မ အိမ်ထောင်ကျ၊ အိမ်မှာ အိမ်ဆိုင်ကလေးဖွင့်ပြီး လူဖြေရရနဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ကျွန်မ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အချိန်ပိုတွေ ရှိလာတော့ စာဖတ် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဂျာနယ်နဲ့ သတင်းစာတွေကို မလွှတ်တမ်း ဖတ်ဖြစ်လာ တယ်။ ဗဟုသုတအချို့လည်း ရှိလာခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မမှာ ကလေး သုံးယောက်၊ အကြီးကောင်က သူငယ်တန်း၊ အလတ်မကသုံးနှစ်သမီး၊ အငယ်ဆုံးကတော့ ပုခက်ထဲမှာ ငိုလို့.....။

ဦးဘုန်း (၁၇၇)
မန္တလေး

ခန့်

ပုခက်ထဲက အငယ်ဆုံးသားလေးရဲ့ ပုခက်ကြီးကို ဆွဲပြီး-
"လူကလေးရဲ့.....ငို

နို့ဖမ်းလို့.....ပေး
နို့ဖြူ၊ နို့ပြာငှက်ကယ်

ဖမ်း.....ခက်လှသေး"
အဲဒီ သားချောသီချင်းနဲ့ သားလေးကို အကြိမ်ကြိမ် ချောသိပ်ရင်း

စိတ်က 'ဂေါက်မ်' ကွင်းဆီကို ရောက်သွားမိတယ်။

ဒီတော့ အဲဒီသားချောသီချင်းကို ဒီလိုပြင်ပြီး သားငယ်လေးကို ဆိုညည်းချောသိပ်မိပြန်တယ်-

"လူထုက...ငို
ခရီးဖမ်းလို့.....ပေး

ခရီးနီ၊ ခရီးနက်ကယ်
ဖမ်း.....ခက်လှသေး..."

ကျွန်မက တစ်ချိန်တုန်းက 'ဂေါက်မ်' သီးတစ်လုံးလေ.....။

ကျော်သုတိန်
Kawdawtin
© 2003

သောင်းဝေဦး

ကြံ့ခဲဖူးသော ခရိုနီများအကြောင်း

ကြံ့ခဲဖူးသော ခရိုနီများအကြောင်း

ခရိုနီဒါနိုး

ယနေ့ မြန်မာ့မီဒီယာ (Media) လောကတွင် ခရိုနီ (Crony) ဟူသော စကားလုံးသည် အလွန်တာဝားနေ၏။ အလွန် Popular ဖြစ်နေ၏။ ဟိုမှာလည်းခရိုနီ၊ ဒီမှာလည်းခရိုနီနှင့် တစ်နီတည်းနီနေကြ၏။ နေ့စဉ်ထုတ် ကျွန်ုပ်တို့များတွင်လည်း ခရိုနီများအကြောင်းရေးလို့မဆုံး၊ သားလို့မဆုံးနှင့် ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဖြစ်နေ၏။

ခုမှ ခရိုနီတွေ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက် Popular ဖြစ်လာတာ ပါလိမ့်။ ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်မှ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ (Political Science) ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရလာသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဒီခရိုနီဆိုတာ တွေကို ဂယနထ မသိခဲ့ပါခင်ဗျာ။

အဲ... ဒါပေမဲ့ပေါ့ခင်ဗျာ။ ခရိုနီအကြောင်း ရေးပေးပါရန် တောင်းဆိုလာသူက ကျွန်တော်ငြင်းဆန်မရသူဖြစ်နေ၍ ခရိုနီအကြောင်းကို ကျွန်တော် ခံစားနားလည်ထားသလို၊ ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့သလို ကျွန်တော်အမြင်၊ ကျွန်တော်အတွေ့၊ ကျွန်တော်အရေးနှင့် ရေးသားလိုက် ပါသည်။

သောင်းစော့

ခရိုနီဆိုတာ ဘာလဲ

ခရိုနီဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဟုတ်ကဲ့ ခရိုနီ (Crony) ဆိုတာ အင်္ဂလိပ်စကားပေါ်ရာ။

မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မှာ အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း၊ အပေါင်းအသင်း၊ ရောင်းရင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ဒီစာရေးရင်း Crony ကို အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန် လှန်ကြည့်တော့ တစ်ဖက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။

Crony : A close friend of companion.
အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း
He spends every evening drinking in the pub with his cronies.
သူသည် ညနေတိုင်း ယမကာဆိုင်တွင် သူ၏အလွန်ရင်းနှီးသော အပေါင်းအသင်းများနှင့် ယမကာသောက်သုံးလေ့ရှိသည်။

ခရိုနီဆိုတာ ပုလင်းဘူးအဖျားဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချင်ရုံပေါ့၏။ ယခု Media များ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မှာလည်း အထက်ပါအတိုင်း ခပ်ဆင်ဆင်တူပါ၏။

ခရိုနီဆိုတာ အာဏာရ လူတန်းစားနဲ့နီးကပ်ပြီး ထဲထဲဝင်ဝင် ပေါင်းသင်းပေးကမ်းပြီး သူတို့လိုချင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို ရအောင်ယူနေတဲ့ သူတွေ၊ စားဖားတွေ၊ လူလည်တွေ၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင် ပြီးရောဆိုသူတွေဖြစ်၏။

ခရိုနီကို အထက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။ မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင်ခရိုနီ လူတန်းစားသစ် ပေါ်ပေါက်နေပါပြီ။ ထိုလူတန်းစားသည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းကြီး ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း နဝတ၊ နယက ခေတ်၌ သိသာစွာ

ခရိုနီ

ထင်ရှားလာ၏။ ခရိုနီတွေသည် အာဏာရလူတန်းစားနှင့် ထဲထဲဝင်ဝင် ပေါင်းသင်းကာ အလုပ်အကိုင်တွေ၊ အခွင့်အလမ်းတွေရလာကြသည်။ သူတို့သည် လုပ်တတ်ကိုင်တတ်ကြသည်။ ခေတ်လည်းခေတ်ကြသည်။ ရက်လည်း ရက်ရောက်ကြသည်။ ထောင်မြင်ရင် ရာစွန်သည်။ အောက်ကျ မျက်ကွန်သည်။ ပြီးခွင့်ရှိသောသည်။ မျက်နှာဖျက်ခံသည်။ အားလုံးမှာ အဖျား ဖြစ်သူများမျှည်း ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကြောင့်ခရိုနီတွေအားလုံး ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုနှစ်ခုအတွင်းမှာ ကိစ္စကွဲတက် ချမ်းသာလာသော မိလုံများ၊ ဘီလုံများကြီးများ ဖြစ်ကုန်ကြတော့၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ၏လူဦးရေ သန်း ၆၀ ကျော် ကျော်တွင် ခရိုနီဟု အမည်တပ်ရသူ ဘီလုံများကြီးများကား ဆယ်လေး ငါးဦးထက်တော့ ပိုနည်းထင်ပါ။ သူတို့ထဲမှ အချို့နှင့် ကျွန်တော် ဟတ်သက် စပ်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ဟတ်သက် စပ်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသူများထဲမှ နှစ်ဦး၊ သုံးဦးကို ကောက်နုတ်တင်ပြလိုပါသည်။

ခရိုနီများမှာ လူတော်များဖြစ်ကြ၍ ယနေ့ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရ ခေတ်တွင် အချို့မှာ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်၊ အချို့ဆို ဝန်ကြီးအဆင့် များတောင် ရရှိကြနေကြပြီဖြစ်၍ အမည်ကိုဖော်ပြရန် မသင့်လျော်ပါ။ ကျွန်တော်မှာ စောင့်ထိန်းရန် ဝတ္တရားရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်နှင့် ခရိုနီများကြုံတွေ့ စပ်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသူများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဟု ယူဆပါသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော ခရိုနီများ
ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဆယ်တန်းအောင်၍ တက္ကသိုလ်ရောက်သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ရန်ကင်းစွာသိပ္ပံတက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ပထမကျောင်းဆရာ၊ ဒုတိယက စစ်သား၊ တတိယက မြန်မာစီမံ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်း ၄၀ ကြားခဲ့၏။

၇ ဝိမာန်ကလေး

သောင်းစော့

ကျွန်တော်တက္ကသိုလ်ရောက်ပြီး တစ်နှစ်အကြာ၌ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်း၍ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့၏။ လမ်းစဉ်ပါတီကို တည်ထောင်ပြီး မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ကို ကြေညာခဲ့၏။ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ လုပ်ငန်းများ၊ အရောင်းအဝယ်များအားလုံးကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းကာ အစိုးရချုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ဗဟိုမှ တင်းကျပ်စွာ ချုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ ခရိုနီလူတန်းစားများ ပေါ်ပေါက်ရန်အခွင့်မသာပါ။ အားလုံး ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစွာနေခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအုပ်ချုပ်ရေးကြီး ၂၆ နှစ်အကြာ၌ပင် ပြည်သူက လက်မခံတော့၍ ဝုံးဝုံးလဲကျဆုံးခဲ့ရတော့၏။ ကမ္ဘာတွင်လည်း ကွန်မြူနစ်များ၊ ဆိုရှယ်လစ်များကျဆုံးခဲ့ရတော့၏။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာက မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ကို ရေးဆွဲရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ရဲဘော်ချစ်လှိုင်နှင့် သခင်တင်မြတို့ကို တွေ့ဆုံရာ၌-

“ဟေ့လူတွေ... ခင်ဗျားတို့ လမ်းစဉ်ကြီးက လန်ဒန်ဂိုးပလိပ်လောက်တောင် မခံပါလားဗျာ။ လန်ဒန်ဂိုးပလိပ်က အနှစ်တစ်ရာပြည့် ပွဲကြီး ပုံမျိုးကျင်းပချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့လမ်းစဉ်ကြီးက ဝုံးဝုံးလဲပြီးကျ ပျက်စီးပြီး ဘက်လားဆော်ထိ မျောသွားပြီ”
ဟု ရယ်သွမ်းသွေးကာ ပြောခဲ့သည်ဆို၏။ မှန် မမှန်တော့ ကျွန်တော် အတိအကျမသိပါ။ ကြားဖူးအားသော ဖြစ်ပါ၏။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်က အာဏာသိမ်းကာ တပ်မတော် အစိုးရ သို့မဟုတ် နဝတအစိုးရကို ဖွဲ့စည်းပြီး တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့၏။ စီးပွားရေးတစ်ခုစီခါဒါကို ကျင့်သုံးလာ၏။ ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးများကို ခွင့်ပြုခဲ့၏။ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ လျော့ချပေးခဲ့၏။ လမ်း၊ တံတား၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများ ကို တည်ဆောက်ပေး၏။ ထိုအခါ နှစ်ပေါင်း ၂၀၊ ၂၅ နှစ်ကြာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားနေသော ခရိုနီများတစ်ဦးပြီး တစ်ဦးအလျှင် အလျှင်ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ကျွန်တော်သည်လည်း

ပန်းချီတစ်ရာကလေး

ခရိုနီ

တပ်မတော်တွင် Grade One ခေါ် အရာရှိကြီးအဆင့်ကို ရောက်ရှိလာ၏။ နေရာတာကလည်း မြို့တော်ရန်ကုန်မှာ၊ ထိုအခါ ယနေ့ခရိုနီအုပ်စုတွင် ပါဝင်နေသူတစ်ဦးနှင့် စတင်ကြုံဆုံရပါသည်ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်နှင့် ခရိုနီပါတီတစ်
၁၉၈၉-၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ဖန်ကုန် ရွှေပြည်သာတပ်တွင် တပ်ရင်းမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ၏။ တစ်ရက် ရှေ့တန်းမှတပ်ပြန်အရောက် ညီငယ်လိုချစ်ခင်နေသည့် ရက်တုမှ ဦးစီးအရာရှိ ဒုတိယတန်းတစ်ဦးမှ ကျွန်တော်ကို ထမင်းစားဖိတ်သည်။ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းသားဖြစ်၏။ သူက ကျွန်တော်ထက် အသက်လေးငါးနှစ်ငယ်ပေသည်။

“အစ်ကို... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အစ်ကိုကို ထမင်းစားဖိတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်နယ်တည်းကပဲ။ အစ်ကိုလိုက်ခဲ့ဗျာ။ အဖွဲ့ခွဲပြောစကားလည်းပြောရအောင်။ စိတ်ထွက်ပေါက်ရတာပေါ့”

“လုပ်လေ”

ကျွန်တော်သည် ယခု အခေါက် စစ်ဆင်ရေးတွင် ခဲနယ်တောင်တန်းပေါ်၌ ဝကပအဖွဲ့ရပ်ကွက်အဖွဲ့များနှင့် ပွဲပေါင်းဆက်များအောင် ခွဲခဲ့ရာသဖြင့် အတော်မောနေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် အဖမ်းခြေသူကို ထမင်းစားပွဲကို လက်ခံလိုက်သည်။ မျိုးဆီသည်နေ့တွင် မြို့ထဲက နာမည်ကြီး ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု၌ ထမင်းစားဖြစ်ကြ၏။

Sponsor ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကျွန်တော်ထက် သုံးလေးနှစ်ငယ်သည်။ အသားညိုညို ထောင်ထောင် မောင်းမောင်းနှင့် တကယ့်အညာသားရုပ်။ သူက ကျွန်တော်ကို ဝီဂေအကောင်းစားနှင့် ခန့်ခံသည်။ သူသည် စကားပြောလည်းကောင်း၊ တစ်ခါတွေ့ရုံနဲ့ ကျွန်တော် သူ့ကိုမင်းသွားသည်။ စစ်ဆင်ရေးဖြစ်မထွက်မီ မျောက်တစ်ခါ ထမင်းကျွေးပါရစေဦးဟု အဆိုပြု၏။

ပန်းချီတစ်ရာကလေး

“နောက်တစ်ခါ ထမင်းစားရင် အစ်မပါခေါ်ခဲ့ပါ တပ်ရင်းပျဉ်” ဟုပြောသည်။

နောက်တစ်ခါ ထမင်းစားပွဲကို ရန်ကုန်မြို့ထဲမှ ဝန်ခါဟိုတယ် ထွင် ကျွေးသည်။

ထမင်းစားရင်း သူက

“တပ်ရင်းပျဉ်... ကျွန်တော်က ဆန်စက်တွေ ထိန်းရတာ ဆန်ကောင်းတွေရှိတယ်။ အဲဒါ တပ်ရင်းပျဉ် တစ်လ ဆန်တစ်ဆိတ်ပေးချင်တယ်”

“မပေးပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့တပ်မှာ ဆန်တွေရှိပါတယ်”

“ကျွန်တော်ဆန်လောက်တော့ ဘယ်တောင်းမလဲ တပ်ရင်းပျဉ် ရယ်၊ ကျွန်တော်အတွက် တစ်လဆန်တစ်ဆိတ်က ဘာမှ အဖမ်းမကြီးပါဘူး၊ ယူပါ”

ထိုအခါ ဘေးမှာ နားထောင်နေသူ ဇနီးသည်က

“ပေး...ပေး...ကောင်းတယ်၊ ဘုန်းကြီးလှူရတာပေါ့” ဟု

ဝင်ပြောတော့၏။

ဤသို့နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွန်တော် တပ်ရင်းပျဉ်လုပ်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်အတွင်း ကျွန်တော်ကို တစ်လဆန်တစ်ဆိတ်ပေးခဲ့ပါသည် ခင်ဗျား။

သူသည် အတန်းပညာကို အထက်တန်းလောက်သာ သင်လာခဲ့သူဖြစ်၏။ ယခုကြီးပွားလာသောအခါ နိုင်ငံခြားသို့ မကြာခဏ သွားရသည်။ အင်္ဂလိပ်လိုတွေ ဘာတွေ ပြောရ၏။ ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အင်္ဂလိပ်စာဆရာအား အိမ်ခေါ်၍ အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ စကားပြောကို တုတ်အောင် သင်ယူသည်။ အတော်ပြောတတ် ဆိုတတ်သွားပါသည်။ သူသည် ငယ်စဉ်က တောတွင်ကျည်းသားရိုက်လာသူဖြစ်၏။ ယခု ရန်ကုန် ရောက်တော့ ဂေါက်သီးရိုက်သည်။ ဂေါက်သီးကိုလည်း ကျွမ်းကျင်သူ

ပြေးစားဂေါက်သားနှင့် စခန်းတကျ သင်ယူသည်။ ဂေါက်ကစားပြီး နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သူ၏ Handicap က ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကစားကြတော့ ကျွန်တော်ကို တစ်ကျင်းတစ်ချက်ပေးပါသည်။ ဒါတောင် ကျွန်တော် သူ့ကို ရှုံးပါသည်။ သူနှင့်ကျွန်တော် အလှူခင်သွားကြ၏။ ၁၉၉၅-၉၆ ခုနှစ် ကျွန်တော်ရန်ကုန် YCDC ရောက်တော့ သူသည်ကျော်ကြားသော ခရိုနိုတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ သူသည် အလှူအတန်း၊ အပေးအကမ်းရက်ရောလှ၏။ မည်သူ့မဆို ကူညီ၏။ လူချစ်လူခင်ပေါလှ၏။ အဖွဲ့အစည်းပေါင်းစုံတွင် သူပါဝင်၏။ ကျွန်တော်ကိုလည်း သူတတ်နိုင်တာတွေ မကြာမကြာကူညီခဲ့၏။ ယခု အချိန်ထိ သူနှင့်ကျွန်တော် ခင်မင်နေဆဲဖြစ်၏။

ယခုအခါတွင်မူ သူသည် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေပါပြီ။ သူ မည်သူဆိုသည်ကိုတော့ စာဖတ်သူများ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စဉ်းစားကြရန် ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်နှင့် ခရိုနိုနိုပါတ်နှစ်

ဒီတစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်တော်ထက် အသက်များစွာ ငယ်၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် UDO ၌ စီမံကိန်းတာဝန်ခံလုပ်နေချိန်တွင် ကျွန်တော်တံရောက်လာသည်။ Earth Work ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းလာ လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က သူသည် ဂျပန်မှမြေထိုးမြေကော်စက်များ တင်သွင်းလာပြီး မြေကြီးလုပ်ငန်းများ လိုက်လံလုပ်ဆောင်နေသူ ဖြစ်၏။ သူသည် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် မြောက်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်နေလာခဲ့သူဖြစ်ရာ ဂျပန်စကားကို ဂျပန်နှင့်မြေပြောနိုင်၏။ ဂျပန်စာလည်းတတ်၏။ သူသည်လည်း ယခင်ပုဂ္ဂိုလ်လို အပြောအဆိုချိသာသည်။ လူရည်လည်သတ် အပေးအကမ်း ရက်ရောသည်။ နှမြောတွန့်တိုမှုမရှိ၊ အလိုက်ကန်းဆိုးအလင်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်ကိုမကြာခဏ ထမင်းခေါ်ကျွေးသလို ဂျပန်တိုင် အစားအသောက်များကို ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်ကြော်

ကျွေးသည်။ အိမ်ကိုမကြာမကြာ လာလည်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်သာမက မိသားစုနှင့်ပါခင်မင်သည်။

သူ၏ အထူးခြားဆုံးအချက်မှာ ဂေါက်သီးရိုက် အလွန်ကောင်းခြင်းပင်တည်း။ သူ့အရပ်က ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ ပေလောက် ရှိရာ အားကောင်းဆောင်းသန်နှင့် First Drive ကို ကိုက် ၃၀၀ ကျော် ရောက်အောင် ရိုက်နိုင်၏။ Handicap မှာ မယုံကြည်နိုင်ဖွယ် Zero ဖြစ်၏။

ထိုအားကစားကြောင့် သူသည် လူကြီးတွေနှင့် လျင်မြန်စွာ ရင်းနှီးသွား၏။ လယ်ဆည်တွင် အလုပ်တွေရ၏။ နေပြည်တော် တည်ဆောက်ရေးတွင် အလုပ်တွေရ၏။ မြန်မာနိုင်ငံအားကစား အဖွဲ့ချုပ်တွင်ပါဝင်လာရ၏။ နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ဂရိကိုတက် ချမ်းသာသွားပြီး မြန်မာလူထုတစ်ရပ်လုံး စိတ်ဝင်စားသည့် အားကစားနည်းကြီးတစ်ခု၌ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ထမ်းဆောင်ကာ အောင်မြင်မှုကိုခံယူလျက်ရှိ၏။ ယခုအခါတွင် သူ့ကျမှုတီကာအဝေးပြေးလမ်းမကြီးများကိုလည်း တာဝန်ယူလျက်ရှိ၏။ ကျွန်တော် အပြိမ်းစားယူပြီးနောက် သူနှင့်အဆက်အသံ မရှိတော့ပါ။ သို့ရာတွင် မနေ့တစ်နေ့က နေပြည်တော်၌ ကျွန်တော်ဇနီးနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် သူက

“အဖိုး... စိတ်မဆိုးနဲ့နော်” ဟုပြောပြီး ကျွန်တော်ဇနီး ဝိုက်ဆံအိတ်အတွင်းသို့ ငွေစက္ကူတစ်ထပ် အတင်းထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ရန်ကုန်သို့တာ အဲဒီလိုလူမျိုး ဖြစ်ပါ၏။

သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို စာဖတ်သူများ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စဉ်းစား

ကြရန် ဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်နှင့်ခရိုနို နိုပါတ်သုံး

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ စမားဟုတ်ပါ။ ရှမ်း-တရုတ်ဖြစ်၏။ သူသည် နဝတ၊ နယကခေတ် ဆောက်လုပ်ရေးလောက၌ နာမည်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သတ္တရာန် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် တစ်ညတွင် မြို့တော်ခန်းမ၌ Duty Officer တာဝန်ကျနေ၏။

“ဗိုလ်မှူးကြီး... ထရိုတ်ဒါးဟိုတယ်မှာ ညစားစားပွဲ မိတ်ထားပါတယ်။ YCDC လူကြီးတွေ အားလုံးမိတ်ထားတာ တစ်ယောက် မှ မရောက်လာကြဘူး။ ဗိုလ်မှူးကြီး အဖမ်းမကြီးရင် ကြွရောက်ချီးမြှင့်ပေးပါခင်ဗျား”

အင်ဂျင်နီယာ အဆောက်အအုံဌာနမှူးက ဖုန်းလှမ်းဆက်၏။ မြို့တော်ခန်းမနှင့် ထရိုတ်ဒါးဟိုတယ် မဝေးလှသဖြင့် ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါသည်။ ကမန်းကတန်းမို့ ယူနီဖောင်းအစိမ်းပင် မဇ္ဈတိမိပါ။ ညစားလည်း အိမ်က မစားလာခဲ့မိပါ။

“ဟာ ... ဗိုလ်မှူးကြီး ... ကြပါခင်ဗျာ၊ ကြပါ၊ ကျွန်တော်က လူကြီးတွေ ဘယ်သူမှမလာတော့ဘူး ထင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးရောက်လာတော့ သိပ်ဝမ်းသာတယ်”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသည်။ အင်ဂျင်နီယာဌာနမှူးနှင့် ဝန်ထမ်းများကလည်း ဝမ်းသာကြ၏။ ကျွန်တော်သည် သူတို့ဌာနနှင့် ဘာမှမဆိုင်ပါ။ မိတ်၍သွားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ညစာကို Blue Label ဖြင့် စည့်မံပါသည်။ တကယ့်ပြင်ဆင်ထားသည့် Great Banquete ကြီး ဖြစ်၏။ တာဝန်ရှိနေသဖြင့် ထမင်း၊ ခပ်သုတ်သုတ်စား၊ ဝီစကီ တစ်ခွက် နှစ်ခွက်သောက်ပြီး ကျွန်တော် ထပြန်ခဲ့သည်။

“က ... Duty ရှိသေးတယ်ဗျာ၊ မြန်ပြီ”

ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကမန်းကတန်း ပြေးလိုက်ပြီး အထုပ်ကြီး တစ်ထုပ် အတင်းလိုက်ပေး၏။ စက္ကူထုပ်ကြီး၊ ဘာမှမတော့မသိပါ။ လမ်းရောက်မှ အထုပ်ကြီးကို နည်းနည်းဖွင့်ကြည့်ရာ တဘက်အနီးကြီး တစ်ထည် ဖြစ်နေပါသည်ခင်ဗျား။

“အင်း ... ဒီတရုတ်က တဘက်အနီးကြီး ဘာလို့ပေးတာပါလိမ့်” ဇင်းစားရင် တဘက်ထုပ်ကို ရုံးစီရိုထံ ထည့်ထားလိုက်ပါသည်။ နောက်လေးငါးခြောက်လကြာသွားသည်။ မြို့တော်ခန်းတွေကို ကျွန်တော် Duty ကျပြန်၏။ မိုးလင်းတော့ မျက်နှာသုတ်ပါ။ မပါလာဖို့ အကူရဲဘော်အား စီရိုထံမှ တဘက်အနီးကြီးကို သွားယူခိုင်းလိုက်သည်။ တပည့်က တဘက်ထုပ် ပြောတော့ အတွင်းမှ ယလတ်တစ်ထူးအနီးကပ်လုံး ထွက်လာ၏။

“ဟာ ... အဘ ... အဘ ခိုက်အောင်တတ်မှန်းသိလို့ ဆေးတစ်ဘူး ထည့်ပေးလိုက်တယ် ထင်တယ်” ဟု ဆိုလာ၏။ ဘူးမြင်တော့ ကျွန်တော် ပြုံးမိပါသည်။

“ကဲ ... ပေး ... ပေး ... မင်း ဆေးဘူး”

ဘူးကိုဖွင့်လိုက်တော့ ပြေစာတစ်စောင်နှင့် ရွှေခွဲကြီးကြီးတစ်ခု ထွက်လာ၏။ ပြေစာပါ ပါလာပါသည်။ ရွှေခွဲကြီးက ငါးကွပ်သား တောင်ရှိပါသည်ခင်ဗျား။

ခရိုနီဆိုတာ အဲဒီလို လူစားမျိုးတွေပါ။

နိဂုံး

ကဲ ... စာရွှေသုများခင်ဗျား။

ကျွန်တော်သိသော ခရိုနီများအကြောင်းကတော့ ရေးရင် ရေးကုန်မည် မဟုတ်ပါ။ ကျောင်းဆရာကနေ ခရိုနီ ဖြစ်လာ၏။ ဂိုးအိန် ထောက်ကလေးမှ ခရိုနီဖြစ်လာ၏။ ပင်စင်စားလေးမှ ခရိုနီဖြစ်လာ၏။ စစ်ဗိုလ် လူထွက်မှ ခရိုနီဖြစ်လာ၏။ ဆရာဝန်လူထွက်မှ ခရိုနီဖြစ်လာ၏။ ဘဝပေါင်းစုံမှ ခရိုနီများဖြစ်လာကြ၏။ သူတို့သည် 10 မြင့်သူများဖြစ်၏။ အားကစားထူးချွန်သူများဖြစ်၏။ အပေါင်းအသင်း ဆုံသူများဖြစ်၏။ အပေးအကမ်း ရက်ရော၏။ ထောင်မြင်ရင် ရာစွန့်၏။ အတွေးအခေါ် ကောင်းသူများဖြစ်၏။ အများအကျိုးကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ သယ်ပိုး

ခရိုနီ

တတ်ကြ၏။ ဟိုပါတီ ဒီပါတီများသို့လည်း လူ့တတ်တန်းတတ်၏။ ရေဘေး၊ လေဘေး၊ မီးဘေးများတွင်လည်း ရန်ပုံငွေများထည့်ဝင်ကြ၏။ ဟန်ပြလည်းကောင်းကြ၏။ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးတွင်လည်း ပါဝင်လှူဒါန်းတတ်၏။

ဒါ ကျွန်တော်တို့ဆိုမှာသာ မကပါ။ ကမ္ဘာ့ အနိုင်နိုင်ငံတွင်လည်း ဒီအတိုင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်က ဘိုဘားမားသမ္မတဖြစ်အောင် သူခရိုနီတွေက ဝိုင်းဝန်းပုံပိုးကြ၏။ ငွေထုတ်ပေး၏။ ဂျော့ချ်ဘုရ် သမ္မတ ဖြစ်ခဲ့တာလည်း သူခရိုနီများ ကောင်းမှုက အဓိကဖြစ်ခဲ့၏။ ရုရှားက စလာဗီဇာပုတင်လည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ KGB Chief ကနေပြီး ခရိုနီတွေ နှစ်တက်ပြီး ဒီရာထူးကိုရလာတော့ ခရိုနီတွေရဲ့ ပုံပိုးမှုကို ယူခဲ့ကြသူများ သာဖြစ်သည်။ ခရိုနီဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အရတော့ သူကုသိုလ် နှင့်သူသာဟု ဆိုရမည်ထင်ပါသည်။

စာရွှေသုများရော ဘယ်လိုမြင်ပါသလဲခင်ဗျား။ နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရေးတွင် ခရိုနီများကို လမ်းမှန် ကမ်းမှန်အတိုင်း ပါဝင်ပြီး ဝိုင်းဝန်း လုပ်ဆောင်စေရင်ရော မကောင်းဘူးလားခင်ဗျား။ ဒါက ကျွန်တော့်အမြင် ပါ။ စာရွှေသုများကတော့ နှစ်သက်သလိုသာ ဆုံးဖြတ်ကြရန်ဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)

မြင်းရိုင်းဆိုတာ ဇက်သတ်ထားနိုင်မှ

မြင်းရိုင်းဆိုတာ ငက်သတ်ထားနိုင်မှ

နယ်မှာနေရတဲ့သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဂျာနယ်တွေ၊ သတင်းစာတွေနဲ့ခရီးစဉ်တွေ၊ နားမယဉ်သေးတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုသတိထားမိတယ်။ ခရီးနဲ့တော့ ဒါကြောင့်ခရီးနဲ့ဆိုတာကိုသိချင်လို့ လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေဖတ်ရှုရင်း သတင်းစာဆရာတစ်ဦးရေးတဲ့ "ခရီးနဲ့များရဲ့ရှေ့ခရီး" ဆိုတဲ့ဆောင်းပါး၊ "ဒီမိုကရေစီစီးပွားရေးမှာ ခရီးနဲ့တွေ့လို့သေးသလား" အစရှိတဲ့ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်ရတော့မှ ခရီးနဲ့ဆိုတဲ့ စကားရဲ့အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှုကို ရေးရေးမြင်လာရတယ်။ ဒါတောင်အဓိပ္ပာယ်အတိအကျမဟုတ်သေးဘူး။

အာဏာရှိသူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝလာကြတဲ့ သူတွေလိုဆိုလိုပါတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြတယ်။ အရင်ကဘာမှမရှိဘဲ သူရဲအတတ်ပညာနဲ့စီးပွားရှာပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝလာတာမဟုတ်ဘဲ အာဏာရှင်တွေကို ဆရာမွေး၊ အာဏာရှင်ကလည်း သူတို့ကို တပည့်မွေးပြီး ချမ်းသာမှုရလာကြတဲ့သူတွေပဲ။ ပွပေါက်ကိုချပေးတဲ့ အာဏာရှိသူနဲ့ပေါင်းစားခွင့်ရမဲ့သူတို့သာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မဆန်းတဲ့လုပ်ဟန်တွေ

အာဏာရှင်ကိုဖားပြီးဆိုတာကလည်း တစ်ခက်က အာဏာရှင်သူလုပ်ချင်သလိုလုပ်ဖို့၊ အနီးရအဖွဲ့ဝင်ဆိုတာ စီးပွားရေးမလုပ်ရဘူး။ တိုင်းပြည်ရဲ့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကရတဲ့ လစာကိုသာ မိယူခွင့်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ယေဘုယျ သတ်မှတ်ချက်ရှိလေတော့ ဒီအာဏာရှင်ကရိုးသားပြီး တိုင်းသူပြည်သားရဲ့အကျိုးကို လိုလားတဲ့အနီးရ (နိုင်ငံတော်လို့လည်း သုံးကြတယ်) ဆိုတာမျိုး မရှိလာယူချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့လစာနဲ့မတင်းတိမ်နိုင်ဘဲ ချမ်းသာချင်တယ်။ ဒီတော့ချမ်းသာအောင်လုပ်ပေးမယ့် တပည့်မွေးကြရတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်က ရိုးသားလေဟန်၊ ပြည်သူနဲ့တိုင်းပြည် ကောင်းကျိုးကိုဆောင်ရွက်ပေးလေဟန် အပေါ်ယံဆောင်ရွက်ကြတယ်။ ခရီးနဲ့ပေါ်ပေါက်လာတာ ဒီကတော့လို့ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်ခရီးနဲ့တွေ့ကသူတို့ရဲ့ဆရာတွေရဲ့ မစေ့မနဲ့ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း အချိန်တိုအတွင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ဘီလုံးမှာတွေ့ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။

အကျိုးတူပူးပေါင်း

ခရီးနဲ့တွေ့က အာဏာရှိသူကိုတည့်အောင်ပေါင်းတယ်။ တည့်အောင်ပေါင်းတယ်ဆိုတာမှာလည်း ငွေကအဓိကပါ။ အဲဒီလူတွေကို တပည့်တွေက ဩကာသကန်တော့ပစ္စည်းတွေ (ငွေအနေနဲ့ ရာခိုင်နှုန်းအလိုက်၊ သည်ထက်ပိုချင်ဖို့ လျော့လို့တော့မရ)နဲ့ ကန်တော့ကြရတယ်။ ဒါတွေကအကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တယ်ဆိုတာ ဒီနေရာမှာ သုံးသင့်တဲ့ အလွန်လိုက်ဖက်တဲ့စကားပါ။ ဒီလိုဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာလည်း ဒေသအလိုက်၊ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာအလိုက် သူ့အဆင့်နဲ့ သူ့ အာဏာလက်ကိုင်ရှိတဲ့သူတွေနဲ့ပေါင်းကြရတယ်။ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရင်းနှီးဆောင်ကပ်ကြရတယ်။ ဘယ်လောက်များရင်းနှီးသလဲဆို မျောက်ဆုံးရှင်းရှင်းပြောရရင် သမီးပေးသမက်ယူတဲ့ အထိဆိုတာ လူတွေသိပြီးသားဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ရသားရလျှင် ဘာမှူးသိုက်တူးတယ်ဆိုတာပါ။ သူတို့ရဲ့

ဆိုနီ

သမီးတွေ သားတွေဟာ ဟင်းရွက်ကန်ခွန်းလောက်အထိအဆင့်ကျသွားတယ်။ ဆန်ကောက်ထဲထည့်ပေးရင်းရုံသာကုန်တော့တယ်။ ဒါကစိတ်အာဘုံ၊ သိက္ခာပိုင်းပါ။ ခန့်ပိုင်းကတော့ ဟိုထိပ်အထိ တက်ရောက်နေပါတော့တယ်။ ဒါကို တချို့က အမြစ်မပြောကြဘူး။ အားတောင်ကုန်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငွေစကားပြောတဲ့ခေတ်၊ အာဏာရှင်ကိုကြောက်ကြရတဲ့ ခေတ်ပို့ ငွေနဲ့အာဏာက အရာရာကို လွှမ်းမိုးချုပ်ချယ်ထားလို့ပါ။ အပြောကရွေ့မနီး

ခရီးနဲ့တွေ့ချမ်းသာသည်ထက်ချမ်းသာအောင် အနီးရကတ်ကြီးတွေက ငွေတွေကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး အတိုးနှုန်းသက်သာစွာနဲ့ နေယူကြပါတယ်။ မဆလခေတ်ကပြီး တပြည်ပြည်နဲ့ ဆုတ်ယုတ်လာလို့ LDC ဖြစ်ခဲ့တာကို infrastructure မြှင့်တင်ဖို့ဆိုပြီး ခရီးနဲ့တွေ့တိုင်းပြည်ရဲ့ ဒေသအနှံ့အပြားကိုသွား၊ ဘယ်နေရာမှာဘာလုပ်မယ်ဆိုပြီး စီမံကိန်းတွေဖြစ်တတ်တတ်ဆန်းရေးသားတင်ပြ၊ အာဏာရှင်ကလည်း သူတို့လက်ထဲရှိတဲ့ဘဏ်ကငွေတွေ နေယူခွင့်ပြုပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဖေအယူအပေါက်အလမ်းတည့်ပြီး ချမ်းသာပြီးရင်း ချမ်းသာရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အာဏာရှင်ကလည်းသူတို့အတွက် တွက်ခြေကိုက်မယ့်စီမံကိန်းဖို့ခွင့်ပြုခဲ့တာတွေခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် တည့်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဆည်တွေ၊ တံခံတွေဟာ အကျိုးပြုမှု အလွန်နည်းပါးတယ်ဆိုတာ ဥပမာတစ်ခုပါ။ ဒီလိုအဘက်ဘက်ကစီမံကိန်းတွေ ဘယ်လောက်ရှိလိမ့်မယ်ဆိုတာ ထင်သာမြင်သာမဟုတ်ဘဲလို့ တိတိကျကျမသိနိုင်ပါဘူး။ ဒီအထဲကထင်ရှားတာတစ်ခုပြောရရင် ကြက်သူ့စီမံကိန်း၊ ဒါတွေက လူအားလုံးသိ၊ ပြည်နယ်တိုင်းတစ်ခုမှာ စက လေးသိန်းစိုက်ရမယ်လို့၊ ဖုတ်သားဖူးပါတယ်။ အဆိုးဆုံးက လယ်ယာမြေကို စီမံကိန်း သီးနှံနဲ့ ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးဖို့ဆိုပြီး လုပ်ခွင့်လျှော့ကပ်၊ အတင်းအကျပ်သိမ်းယူခဲ့လို့ တောင်သူလယ်သမားတွေလယ်ပျောက်၊ ယာပျောက် အလုပ်လုပ်မစားနိုင် ဆင်းရဲတွင်းနက်ပြီး

စားဝတ်နေရေးအဆင်မပြေလို့ ဘုရားရှင်ကြောင့် ဒီနေ့အထိ ဥပမာနဲ့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ လက်ဝဲတောင်တောင်နဲ့မထူပဲ မလက်တို့ရဲ့အထွက်မှာ မပြီးသေးသော ပန်းချီကားတွေပါ။

ဖန်တီးထားတဲ့ စာရွက်ပေါ်ကလုပ်ကွက်

ခရိုင်တွေက လုပ်ကွက်တွေမရမကဖန်တီးပြီး ချေးတဲ့ဘက်က ငွေတွေကိုလည်း စည်းကမ်းစည်းမျဉ်းနဲ့အညီ သုံးစွဲတာတွေ၊ မြန်ဆန် တာတွေ မလုပ်ခုံကြဘူးလို့လည်း သိရတယ်။ နာမည်ကြီး (မြန်မာပြည်မှာ တစ်ဦးတည်းထိက) ကုမ္ပဏီများပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ဦးက အစိုးရဘက်က ငွေချေးယူပြီး ချေးယူစဉ်ကတင်ပြတဲ့ စီမံကိန်းအမည်နဲ့ လုပ်ငန်းချေးရာမှာ အဲဒီငွေကို မသုံးဘဲ ဘယ်မှာသုံးမှန်းမသိအောင် စာရင်းတွေရှုပ်၊ အဖယ် ဘုတ်ကယ်သူ့အညီခင်ဖြစ်နေလို့ စာရင်းစစ်မရပါဘူးတဲ့၊ သူ့ကုမ္ပဏီနဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ လေကြောင်းလိုင်းတစ်ခုသာ စာရင်းစစ်လို့ရပါတယ်လို့ Audit Firm တစ်ခုရဲ့စာရင်းစစ်တစ်ဦးက ပြောပြလို့ သိရပါတယ်။ ဒါကလည်း လေကြောင်းအဝင်အထွက်ပတ်စပို့၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးရုံးတွေရဲ့ စာရင်းတွေက အတိအကျရှိလို့သာဖြစ်ပါသတဲ့၊ အခုတော့ အဲဒီကုမ္ပဏီက ရှယ်ယာတွေခွဲစေပြီး အများပြည်သူအကျိုးအတွက်ဆိုပြီး ပြောနေပြန်သေးတယ်။

အထိန်းအကွပ်ရှိဖို့

ဒီမိုကရေစီခေတ်မှာ ခရိုင်တွေကို ဘယ်လိုသဘောထားမှာလဲ။ ဒီနေရာမှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လွတ်လပ်တဲ့ ချေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်ကို ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်တာနဲ့အညီ အကောင်အထည်ဖော်မှာဆိုတော့ သူတို့လည်း မလွဲမရှောင်သာပါဝင်လာမှာသေချာပါတယ်။ အခုတောင်မှ သူတို့ကအများအကျိုးဆိုပြီး လေသံပစ်နေပြီမဟုတ်လား။ လွတ်လပ်တဲ့ စီးပွားရေးစနစ်မှာ အများနည်းတူမှန်ကန်တဲ့ယှဉ်ပြိုင်နည်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်စီးပွားရေး ဆောင်ရွက်ရင်တော့ သူတို့ဝင်ပါနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အခုတောင်မှ

ဒီခရိုင်တွေလက်ဦးမှရယူ စောစောစီးစီးနေရာရလို့ လွှတ်တော်ထဲထိရောက် မပြီလားမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ မြင်းရိုင်းတွေစက်ကြီးမတပ်ဘဲ စောင်းက လွှတ်တော်တစ်ချို့ မဖြစ်အောင်တော့ ထိန်းကွပ်ရပါလိမ့်မယ်။ တင်းကျပ်တဲ့ အထိန်းအကွပ်နဲ့ ဘက်ပေါင်းစုံက ထိန်းရမယ်လို့ နားလည်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ကုမ္ပဏီတွေ၊ လုပ်ငန်းတွေ နှစ်ချုပ်၊ လချုပ်စာရင်းတွေ တိတိကျကျ ပြုလုပ်စေရပါမယ်။ စာရင်းစစ်ဆေးရင်လည်း အစိုးရကိုတရားဝင် ဖုတ်တင်ထားတဲ့ Audit Firm က Public Auditor တွေနဲ့ စစ်ဆေး စေရမှာဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ဆေးလို့ရတဲ့အမျက်အလက်တွေကိုလည်း နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီးစာရင်းရုံးတွေကိုတင်ပြ မိတ္တူ ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အထိရင်ခံစားကိုလည်း Confidential ပေးရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ စစ်ဆေးရတဲ့အမျက်တွေကို တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ပြည်တွင်းအခွန်၊ သူတို့ငွေချေးထားတဲ့ဘဏ် စတာတွေကိုလည်း မိတ္တူ ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာလွတ်လပ်တဲ့ ချေးကွက် စီးပွားရေးစနစ်မှာ အလွန်လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှသာနှစ်ပေါင်းများစွာ မတရားစီးပွားရှာတဲ့ ချေးကွက် ဥပဒေနဲ့အညီ စီးပွားရေးဆောင်ရွက်တဲ့သဘောသက်ရောက်မှာ မရဘဲကို ဥပဒေနဲ့အညီ စီးပွားရေးဆောင်ရွက်တဲ့သဘောသက်ရောက်မှာ မရဘဲကို ဥပဒေနဲ့အညီ ပတ်သက်တဲ့ဘဏ်ဝန်ထမ်းတွေ၊ ပြည်တွင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ဘဏ်ဝန်ထမ်းတွေ၊ ပြည်တွင်း အခွန်ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ Audit Firm ကစာရင်းစစ်တွေကိုလည်း စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းနဲ့အညီ အကတိလိုက်စားမှုမရှိအောင် ထိန်းပေးရမှာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမှမဟုတ်ရင် ခရိုင်တွေရဲ့လက်ဝဲစစ်၊ ခရိုင်တွေရဲ့ တယဉ်လက်သား၊ လက်မုပ်ထဲကရေဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

နပြောတာသဆိုတာ

သက်ရှိသတ္တဝါဘယ်သူမဆို လောဘရှိတယ်ဆိုတာ ငြင်းလ မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်ကောင်းစားပြီး အများဆင်းရဲနေတာနဲ့ ဖြစ်နေရင် အဲဒီလိုလူမျိုးကို ထိန်းချုပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက် အများဆိုင်ရ ဘယ်သူ့ကိုကြည့်ရ၊ ဦးစားပေးရမှာပါလဲ။ ဒီနေရာ

၁၃၂ ဖရတ်တစ်ဝက်အားနဲ့ဆင်းရဲသူတွေကိုဆောက်ပံ့တာ၊ ကူညီတာ တစ်ကမ္ဘာ ပါ။ အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း ခေတ်ပွက်မှာ သူငွေဖြစ်လာတဲ့ ခရိုင်တွေဟာ အများအကျိုး ကြည့်တဲ့သူဆိုလို့ ရှေးမှစပြီး အရေးအတွက် အနည်း အကန့်သာရှိနိုင်ပါတယ်။ ပြည်သူဆင်းရဲသားကို လူမမယ့်အစား အာထာရုံ သူကိုသာ ကန်တော့မှာပါ။ ဒါမှသာ သူ့အတွက်အကျိုးရမှာ မဟုတ်လား။ အနည်းဆုံးသူတစ်ခုတော့ ရနိုင်။ မျှော်လင့်နိုင်တယ်လေး။ ဒါကြောင့် ဒီလို လူတကာကို နှစ်မြောတာသလို ဟာသမောက်ခုံကြေးပါတယ်။

အခွင့်အရေးတောင်းကောင်းအောင်လှူတယ်။ အခွင့်အရေး ရတယ်။ အဲဒီရတဲ့အခွင့်အရေးရဲ့ အလွန်နည်းတဲ့ အလှူအတန်းကို (ဒါမှ မဟုတ် ရာခိုင်နှုန်းနဲ့)လှူရတယ်။ ဒါကလည်း ဆောင်မြင် ရာခွန်သဘော ပါ။ ဒီအလှူကို တစ်ခါလေးပြပြီး ထပ်အခွင့်အရေးယူကြပြန်တယ်။ ဒီလိုလုံးချာပတ်ချာလိုက်နေတဲ့ ခရိုင်တွေရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့် ပြည်သူတွေ ဆိုးပျောက်၊ အိမ်ပျောက် ဆင်းရဲသူထက်ဆင်းရဲလာကြတယ်လို့ တွေးမိ တယ်။

ပြည်သူ့အဖော် ခရိုင်အချက်

ရှေးကအင်္ဂလိပ်ခေတ်၊ မြန်မာ့(ဗဟို)အချက်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခု ရှိခဲ့တယ်။ အခုလည်း နိုင်ငံအတွင်းမှာ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် ခရိုင်တွေအတွက်အချက်ပါ။ အရင်ကလို အာထာရင်ခေတ်မဟုတ်တော့လို့ အာထာရင်ကို ဩဇာသာလုပ်ဖို့ မလိုတော့သော်လည်း အဲဒီအခက်အခဲကို အခွင့်အရေးယူပြီး (မျက်ချင်း အကျိုးအထွက်မဟုတ်ဘဲ) ငွေကြေးနဲ့အခြားအလှူတွေကို လှူကြပြန်ပါ တယ်။ နိုင်ငံရေးပါတီကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ NGOနဲ့အညီအညွှန်ဖြစ်ဖြစ်ပါ။ ဒီအခါမှာ မီဒီယာနဲ့ပြည်သူ့အချက် ဒီလိုအလှူတွေကို လက်မခံစေချင် ကြဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ရဲ့အလှူက ခမီယလဒူမဟုတ်လို့၊ မျှော်လင့်ခံပါတီတက်လာရင် အခွင့်အရေးယူဖို့၊ နောင်ကြီးမကင်းတဲ့

အလှူရရှိသိထားကြတာကြောင့်ပါ။ ဒါကလည်း မပြေးသောက်ရာရှိခုံကြ လို့မဟုတ်ပါလား။ အခွင့်အရေးရဖို့ အူဆီထည့်တာလိုဖြစ်တာကြောင့်ပါ။ သာမကတွေက အများကြီးကို တွေးကြည့်ရင်သိမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုတုန်းကနိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဗိုလ်ထွန်းလှရုံးကိုသွားတော့ စီတုံကားပျက်လို့ ခုံထိုက် ဖြစ်လွှတ်သွားပါသတဲ့။ ကန်တော်ကြီးဘေးမှာ ကုန်သည်တစ်ဦးက သူ့ကားကိုရပ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကို ရုံးလိုက်ဖို့မယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကမလိုက်လို့ကြောင်း အကြောက်အကန်ငြင်းလို့ အဲဒီကုန်သည် လက်လျှော့သွားပါတယ်။ ဒီတော့မှ ဗိုလ်ချုပ်ကဗိုလ်ထွန်းလှ ကို ကုန်သည်အကူအညီပေးတာကိုယူလိုက်ရင် မျှောက်တော့သူ့(ဗိုလ်ချုပ်) ကို ပြန်ပြီး အကူအညီတောင်းလိမ့်မယ်။ သူကလည်း ဘားအကူအညီမှ ပေးနိုင်သူမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် အဲဒီကုန်သည်ရဲ့အကူအညီကို မရဘူးလို့ဆိုတယ်။ မှတ်သားစရာ မကောင်းဘူးလား။ တစ်ခါရုပ်ရှင်ကို ရွေးဆွဲတန်းကဝင်ကြည့်လို့ ရုပ်ရှင်ရုံပိုင်ရှင်က ဒီစီကကြည့်ဖို့ပြောတာ လည်း အားလုံးသိကြမှာပါ။

ဒီတော့ ခရိုင်တွေလှတဲ့ အလှူကို သတိနဲ့လက်ခံသင့်၊မခံသင့် ရှင်းစားစရာမကောင်းပေဘူးလား။ အားလုံးသိခဲ့ဖူးတဲ့အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပေမယ့် သတိမမူရမမြင် မဖြစ်အောင် ပြောရတာဖြစ်ပါတယ်။ လက်နက်စက်ရုံတွေ

အမေရိကမှာရှိတဲ့ ခရိုင်တွေလိုလက်နက်စက်ရုံတွေ တည်ထောင် ပြီး တိုင်းငယ်ပြည်ငယ်တွေအတွင်း စစ်ပွဲတွေဖြစ်ပွားအောင်မလုပ်တာ တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်လို့တွက်ဆရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း မြန်မာ နိုင်ငံလို နိုင်ငံငယ်ရဲ့အနေအထားကြောင့်လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို မဟုတ်လို့ကတော့ သူ့ထက်ကံစာတ်လမ်းခင်းမှာပါ။

ဒါကိုငစောကစိတ်ဓာတ်လို့ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုး ဘယ်သူမှမထားသင့်ပါဘူး။ ထားတဲ့သူကိုလည်းခွင့်မပြုသင့်ပါဘူး။

ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)

မပြုရုံသာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကွယ်ပျောက်သွားအောင်လုပ်ရမှာပါ။ ဘယ်လို
 ဘယ်နည်း လုပ်သင့်သလဲဆိုတာ စဉ်းစားရမှာပါ။ အများအကျိုးကို
 မှန်မှန်ကန်ကန်မဆောင်ရွက်နိုင်ရင်တောင်မှ မဖျက်ဆီးသင့်ပါဘူး။
 ဒီမိုကရေစီခေတ်မှာ လွတ်လပ်တဲ့စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်ရမှာကတော့
 အမှန်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လွတ်လပ်တာဟာ အများပြည်သူထိခိုက်တာမျိုး၊
 ဟင်္သာတမှာ လူသွားလမ်းဘေး ဆေးလှမ်းတာမျိုးမဖြစ်စေဖို့ အရေးကြီး
 ပါတယ်။ အတ္တ-ပရမ္ပတရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဥပဒေဘောင်ရဲ့အောက်က
 ကြီးပွားချမ်းသာတာမျိုး ဖြစ်သင့်တယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် ဘယ်သူမှ မေးမလေ့
 ကြပါဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့စီးပွားရေးစနစ်ဟာ အကန့်အသတ်မဲ့မဟုတ်ပါဘူး။
 စည်းကမ်းစည်းမျဉ်းနဲ့အညီ လွတ်လပ်ခြင်းမျိုးသာဖြစ် ရပါမယ်။

ဒါကြောင့်လွတ်လပ်တဲ့စီးပွားရေးစနစ်မှာ အများနည်းတူပါဝင်
 မယ်ဆိုရင် ခရိုနီတွေကို ဘယ်လိုထိန်းချုပ် မလဲဆိုတာ၊ ဘယ်လိုသဘော
 ထားမလဲဆိုတာ ကြိုတင်စဉ်းစားသင့်ပြီဖြစ်ပါတယ်လို့ယူဆပါတယ်။

ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)

မြတ်ဆွေ	စိုးစံဝင်း
ပြည်စိုး	အော်ပီကျယ်
ဒေါက်တာရန်	မိမြစာ
အောင်ကျော်	တဌေးကြည်
ချစ်စိန်ဝင်း	ကိုဇာဏ်
သန်းစိုးနိုင်	CMM
မင်းခက်ရဲ	သစ်ထွဏ်း
ဒေါက်တာခင်မောင်ညို	တော်တီဆွေ
ဦးဘုန်း(ဇာတု)	ကျော်သူရိန်
သောင်းဝေဦး	
ကိုသင်း(ပန်ဆိုင်)	